la humanitat

Any VI — Núm. 1.629 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, diumenge, 16 de maig del 1937

EL TEMPS. — A Catalunya: El temps és variable per tot el país. En general s'observa cel entre mig núvol i cobert, llevat al Priorat, Conca de Barberà, Ripollès i Sud de la comarca del Segrià on es registren alguns clars isolats.

Els vents són fluixos amb predominació dels del sud i sudoest.

Durant les darreres 24 hores es registraren precipitacions al Gironès i vall de Ribes.

Temperatura màxima, 25 graus a Manresa; mínima, 3 graus sota zero a l'Estangento.

Crisi total del Govern de la República

L'opinió unànime dels grups antifeixistes és que ha de formar-se un govern semblant a l'anterior

Largo Caballero n'ha estat encarregat pel President Azaña

La primera notícia

VALENCIA, 15. — EL GOVERN HA DIMITIT TOTALMENT.

LES GESTIONS PER A RESOLDRE LA CRISI HAN COMENÇAT A PRIMERES HORES DEL MATI. LES CONSULTES HAN COMENÇAT A LES 9'45.

L. Caballero encarregat de formar Govern

València, 15. — A les dues menys deu minuts de la tarda ha arribat al Palau de la Capitania el senyor Largo Caballero, el qual ha dit als periodistes:

—He estat cridat pel President i vinc.

Acabada la sefa consulta amb el senyor Azaña, a un quart de tres, ha manifestat això que segueix:

—He estat encaregat de formar Govern i vaig a intentar-ho amb tots els elements que constituïen el Govern anterior. Em refereixo, és clar, a partits.

Un periodista li ha preguntat:

—Considereu fàcil la solució?

Largo Caballero ha respost:

—Ni fàcil ni difícil. Jo sóc com un obrer. M'han encarregat un treball i vaig a intentar fer-ho aviat i bé.

Arriben Coromines i Irujo

A les dotze i vint ha arribat a la Capitania general el ministre sense cartera Irujo, del Partit Nacionalista Basc. Ha dit que acudia cridat pel President i que suposava que era per

PERE COROMINES

a evacuar consulta. Poca estona després ha arribat també el president de la minoria d'Esquerra Catalana, Pere Coromines, a evacuar consulta en nom del seu Partit.

Hom li ha preguntat si la consulta seria d'acord amb la nota facilitada per l'Esquerra la matinada pasasda. El senyor Coromines ha dit que no la coneixia i que a la sortida ell en facilitaria una altra.

La nota d'Esquerra Republicana de Catalunya

A tres quarts de dues han sortit junts els senyors Coromines i Irujo, i cada un d'ells han facilitat una nota escrita sobre la seva consulta.

Consulta del senyor Pere Coromines:

«Estant com estaven representades al Govern dimissionari totes les forces del Front Popular Antifeixista, no pot cercar-se la solució de la crisi en la substitució d'uns grups per altres, sinó en la conveniència de renovar el Ministeri per obviar el desgast que en tota combinació d'homes ha de sofrir en temps de tanta responsabilitat i nerviosisme.

El nou Govern ha de constituïr-se, doncs, amb tots els elements del Front Popular antifeixista, bo i procurant reduir en el possible les representacions, perque, en realitat, la força de capa grup al Gabinet, no depèn del nombre de llurs representants, sinó de les masses que té al país. Qualsevol que sigui la solució que s'adopti, convindrà vigoritzar-la i sostreure-la a les dificultats d'origen personal, mitjançant un major i més freqüent contacte amb les Corts de la República.

En el futur, a més de donar encara un major impuls a l'aixecament i organització de tots els recursos militars del país, haurà de prestar-se una singular atenció a les repercussions internacionals de la guerra. Pel que fa a l'especial representació de la minoria d'Esquerra Republicana, aquesta ha de significar el desig que els Governs de València, de Barcelona i de Bilbao, es prestin mutu i eficaç auxili, per a resoldre tots els conflictes que sorgeixin, car la vigorització de cada un d'aquests cossos afavoreix tota la República i la debilitació de qualsevol d'ells perjudica tothom.»

La C. N. T. va per primera vegada a consulta

Més tard la consulta evacuada a continuació pel President de la República, l'ha feta el representant de la C. N. T., l'organització de la qual ha acudit ara, per primera vegada a les consultes presidencials.

En representació de l'organització sindical confederal, ha acudit el secretari del Comitè Nacional, Marian R. Vàzquez, el qual ha romàs un quart d'hora al despatx del senyor Azaña.

La nostra consulta —ha dit als informadors el secretari de la CNT— és un govern que tingui base sindical i presidit indiscutiblement per Largo Caballero del qual formen part totes les organitzacions obreres i que es mantingui el bloc de lluita antifeixista. No siguem ne absolut responsables de la crisi que s'ha produït i que considerem improcedent. Per això declinem responsabilitat per les derivacions que pogués tenir aquesta crisi, tant a l'àmbit nacional com internacional. La considerem inoportuna...

—Llavors no es tracta d'un Govern exclusivament sindical?

—Demanem, com he dit, el manteniment del bloc antifeixista. Nosaltres no excloem ningú. El qui no vulgui formar part del Govern que no en formi; però per la nostra part no oposarem cap entorpiment. Volem, com dic, un Govern semblant a l'actual.

—¿Creieu que la solució serà ràpida?

—Així ho desitjo. Ja he dit que la crisi m'ha semblat impròpia i entenc que la solució ha d'éser ràpida, tant per l'aspecte dels fronts com per l'ordre internacional que sens dubte especula amb la nostra situació en aquest moment.

Després del secretari de la CNT ha evacuat la consulta amb el senyor Azaña el president del Consell Nacional d'Izquierda Republicana, Salvador Quemades.

—La meva consulta —ha dit— ha estat que procedeix un Govern de la mateixa composició que l'actual. Que tingui una política decidida en matèria d'ordre públic, de reconstrucció econòmica i en el qual es doni la circumstància de que es trobin a la mateixa mà els comandaments de Guerra, Marina i Aire.

No pensem en cap persona; en tenim prou en què sigui un representant del Front Popular. També hem demanat que aquest Govern es presenti amb més freqüència a les Corts del que ho feia l'actua.

El P. Comunista ha aconsellat la formació d'un Govern presidit per un socialista

Hem parlat amb un representant del «bureau» polític del Partit Comunista, el qual ens ha exposat el contingut de la consulta evacuada pel secretari general de l'organització.

—El nostre Partit ha aconsellat— ens ha dit—un Govern presidit per un socialista en el qual participin totes les forces del Front Popular sense exclusió de les organitzacions sindicals, Govern que representi la unitat de tot el poble espanyol, que és més necessària que mai en aquests moments. Aquest Govern ha de realitzar una política que pugui basar-se en tres punts fonamentals.

Primer, política de guerra que permeti l'organització de totes les forces a tots els fronts sobre la base de l'Exèrcit Popular acabant amb les actuacions particularistes, organització de l'E. M. i del Comandament únic, depuració dels comandaments militars i ascens i premi a aquells comandaments militars que s'hagin distingit en la lluita.

Una política econòmica que permeti al govern fer front a les necessitats de la guerra fent que passin al seu control totes les indústries que per haver estat abandonades pels seus amos o per estar aquets fora o ésser considerats facciosos, es trobin poc intelligentment governades; la planificació i organització de les indústries sota la direcció del govern; planificació i direcció de la producció i creació d'un Consell naional per al mateix; respete als petits industrials i comerciants.

En el camp prohibició d'expropiacions que no siguin fetes pel Govern i realitzar una política de valoració dels productes agrícoles i el seu preu mínim. Centralització de tot el comerç d'importació i exportació en el Govern en què solament sigui el ministre de Finances el que pugui disposar de divises.

En tercer lloc, una política d'ordre públic a la reraguarda tenint a les seves mans el Govern la vigilància de fronteres, ports, camins i carretes i a l'interior de la ciutat.

A això es redueixen els nostres desigs sobre política del nou Govern — ha acabat dient-nos l'alludit dirigent comunista.

Posteriorment hem esbrinat que el Partit Comunista veuria amb grat que la Presidència del nou Govern recaigués en qualsevol dels tres ministres del Gabinet dimitit següents: Negrín, Prieto o Alvarez del Vayo.

Alvarez del Vayo evacua la seva consulta

València, 14. — La conferència entre la representació de l'Executiva del Partit Socialista i el senyor Largo Caballero, ha durat fins a dos quarts de sis de la tarda.

Cap dels que integren l'esmentada Executiva no feren declaracions als informadors.

Immediatament es personaren al despatx del President, Josep Díaz, Pere Checa i Manuel Delicado, membres del Comitè Central del Partit Comunista.

A les 5'50, arribava a la Presidència el ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo.

Després d'evacuar la consulta amb el cap del Govern, es reuní al seu domicili la Comissió Executiva del Partit Socialista.

LES CONSULTES

El president de les Corts

El primer d'arribar per tal de conferenciar amb el cap de l'Estat és el President de les Corts, senyor Martínez Barrio, el qual no ha volgut fer cap manifestació als periodistes en sortir d'evacuar la seva consulta.

A les 10'40 ha entrat al despatx presidencial el senyor Giral, ministre sense cartera, el qual duia la representació de «Izquierda Republicana». La conferència ha estat molt breu, ja que amb prou feines ha durat un quart d'hora.

L'ex-president del Consell, en trobar-se amb els informadors, s'ha limitat a dir:

«—Es tracta de la visita que acostumo de fer cada dia al senyor Azaña. No passa res.»

Manuel Cordero, del P. S. O. E.: «He recomanat un Govern del Front Popular»

Després hi ha acudit Manuel Cordero, representant del Partit Socialista. N'ha sortit a les 11'20.

En ésser interrogat pels periodistes ha respost, titubejant:

En aquests moments... Però, què hi farem, puc dir-los que he lliurat al President de la República una nota en recomanem la formació d'un Govern de Front Popular en el qual tinguin representació totes les forces antifeixistes, i he insistit molt particularment en la necessitat d'un canvi absolut en la política de Governació.»

El P. Comunista també aconsella la formació d'un Govern del Front Popular

Immediatament de sortir Cordero ha arribat el secretari general del Partit Comunista, Josep Díaz, el qual en sortir, a les 11'40, ha manifestat als periodistes que en nom del seu partit havia aconsellat la formació d'un Govern de Front Popular, amb aportacions sindicals, per tal que hi siguin representats en ell totes les forces antifeixistes.

A les dotze menys cinc minuts ha entrat a evacuar la seva consulta, en nom de l'Executiva de la UGT, el secretari general interí, Pasqual Tomàs.

«Si L. Caballero no figura en aquest Govern la U. G. T. no té res a fer-hi»

A les dotze i vint ha abandonat la Presidència el vice-secretari de la UGT en funcions de secretari, Pasqual Tomàs, qui ha dit que la seva consulta havia estat la següent:

—Un Govern presidit per Largo Caballero i del qual formin part les mateixes fraccions i partits que figuren en l'actual, sense que cap en quedi allunyada

—La U.G.T. recolzarà una altra persona que no sigui Largo Caballero?— ha preguntat un informador.

—No no. Si Largo Caballero no figura en aquest Govern, la U.G.T. no té res a fer-hi.

LES NOTES

La nota del P. S. O. E.

Posteriorment el Partit Socialista ha facilitat a la Premsa la següent nota:

«En cap moment no ha estat obstacle el nostre partit per a la formació dels Governs que creu convenients la República, especialment després de la subversió militar. En ordre a càrrecs, persones i programes o proporció de forces, nosaltres hem eliminat sempre tot punt de vista. La gravetat de les circumstàncies han exigit aquesta actitud i en ella seguirem amb més motiu en l'ocasió present, acceptades les ampliacions de forces, fins a constituir un Govern que com el dimitit contingui una representació completa del front popular antifeixista. El que el substitueixi ha d'ésser integrat pels mateixos sectors que l'anterior, sense pensar en exclusions polítiques ni sindicals, improcedents, encara que no es tractés de forces valuoses en l'opinió, per les seves eficaces aportacions a la guerra.»

Largo Caballero, encarregat de formar Govern

Nota dels bascos

Nota facilitada pel nacionalista basc senyor Irujo:

«He aconsellat a S. E. la ràpida formació d'un Govern de concentració, presidit per un ministre socialista que inspiri confiança a l'opinió republicana del país i a les democràcies estrangeres.

Una orientació militar eficient a avantguarda, que dirigeixi l'exèrcit i la guerra i centri en na sola mà els comandaments de terra, mar i aire; na reragarda sotmesa a la Constitució i a les lleis, l'ordre de la qual no pertorbin els incontrolats, comitès, ni violències d'altre gènere; una política econòmica d'austeritat adequada als difícils moments que l'Estat demana; un Govern que neixi i subsisteixi per a guanyar la guerra, apropant quan més ràpidament millor els dies de la pau.

Ja que el senyor Largo Caballero, al gabinet del qual no és poc el que deu la República en aquests ordres, ha perdut la confiança política dels fronts del Front Popular, podria encomanar-se la formació de govern amb garanties d'encert en opinió de l'informant, als se-

(Passa a la pàgina 5)

LLEIALTAT!

Tothom parla de lleialtat. Tothom exigeix dels altres una cordialitat, una comprensió, un esperit de convivència. Bé. Nosaltres hi estem d'acord. I no creiem que, per la nostra banda, hàgim conculcat aquesta necessitat d'ésser lleials, d'ésser comprensius, d'ésser cordials. Hem dit, quan ha convingut als suprems interessos de la guerra i la revolució, el que calia dir. Hem callat, en altres ocasions, aquelles coses que hem considerat que havien de callar-se. Mai, pero, no hem posat llenya al foc, ni hem procurat escindir, per cap cantó, el front popular antifeixista. I mai hem renunciat a la nostra posició que és la mateixa posició de sempre: catalanistes, republicans, esquerristes, demòcrates.

Pot dir tothom igual? Pot afirmar tothom que ha procedit amb lleialtat i que ha sacrificat els seus punts de vista en benefici de l'objectiu comú? No. Rotundament, no. Molts partits i molts grups han fet política. Han fet política com mai. Com si no hi hagués una guerra. Com si estiguéssim en plena campanya electoral. Cadascú ha tirat aigua al seu molí. Cadascú ha procurat nodrir els seus rengles, encara que fos amb gent de dubtosa procedència o — pitjor, encara — de procedència prou coneguda.

No hi ha hagut, per part de tots, la lleialtat necessària Per això — com subratllava Angel Pestaña — no hi ha hagut unitat, ni hi ha hagut convivència. Sense lleialtat no és possible una cosa ni l'altra.

Per que parlem així? Perquè hem llegit unes notes a «Acràcia», un periodic anarquista de Lleida, en les quals diu: «Enemigos de la República somos nosotros. Pero ello precisamente nos induce a desear la victoria del pueblo, porque vemos en la República democràtica EL MAYOR ENEMIGO QUE PUEDA TENER LA LIBERTAD».

En que quedem? No ha dit recentment García Oliver que l'única solució espanyola era la solució democràtica? No ha estat, precisament, la República democràtica la que ha fet sublevar els feixistes? No han estat perseguits els republicans i els demòcrates pel sol fet d'ésser republicans i ésser demòcrates?

Es que potser, amb la victòria antifeixista, ha de predominar un sector o un altre? No és més lògic suposar que al final d'aquesta guerra s'implantarà a Espanya un règim de tolerància i de llibertat, que serà el resum i l'index de tots els ideals que ara han lluitat conjuntament?

Confessem que ja ens roda el cap: que no sabem en quin món vivim. Cal ésser sincer i lleial. Algú lluita al costat nostre contra la mateixa República? Si és així cal saber les intencions dels aliats que tenim. I cal dir-los, sobretot, perquè demà no afirmin que els hem enganyat, que no hem estat sincers, que no hem estat lleials, que nosaltres lluitem per la REPUBLICA DEMOCRATICA, per una República d'ampli contingut social, que sintetitzi les aspiracions de les masses treballadores. Res més. Ni res menys.

"Enemigos de la República somos nosotros; pero ello precisamente nos induce a desear la victòria del pueblo, porque vemos en la República democràtica el mayor enemigo que actualmente puede tener la libertad."

De "Acracia", de Lleida

El Consell de la Generalitat examina la situació en què es troben alguns Ajuntaments

EL GOVERN DECLARA IL·LEGALS TOTS ELS QUE NO ESTIGUIN CONSTITUITS SEGONS EL DECRET DEL 9 D'OCTUBRE DEL 1934 I EXIGIRA RESPONSABILITATS ALS QUE HAGIN DESTITUIT AJUNTAMENTS

Minuts després de les sis de la tarda d'ahir el Consell de la Generalitat es reuní en sessió ordinària. Hi assistiren tots els Consellers, presidits per l'Honorable senyor Lluís Companys.

En donar se per acabat el Consell, a les vuit del vespre, els periodistes interrogaren el Conseller Vidiella, el qual manifestà que la reunió havia estat dedicada a l'aprovació de diversos assumptes de tràmit, i especialment estudiada la situació de diversos ajuntaments de Catalunya, que no s'han constituït.

Un periodista preguntà al Conseller d'Obres Públiques si havia estat tractat quelcom relatiu a la crisi del Govern de la República, i el senyor Vidiella digué que el President Companys havia fet una exposició de la situació política general.

EL PRESIDENT COMPANYS

A un quart de nou, en retirar-se a la Residència, el President Companys fou saludat pels periodistes, i els confirmà que havien estat aprovats diversos decrets, la llista del quals, seria facilitada en una nota. Digué també que el Consell s'havia ocupat de la decisió de diversos ajuntaments que encara no estan constituïts, i d'altres que, per la violència dels fets passats han canviat llur fesomia.

—Es necessari — afegí — que tots compleixin el decret de la Generalitat el qual fa referència a llur constitució.

Acabà manifestant que el Consell es reuniria normalment tots els dimecres i dissabtes en caràcter ordinari, i que ho farien extraordinàriament sempre que es cregués necessari.

REFERENCIA DE LA REUNIO

El Gabinet de Premsa de la Presidència facilità la següent nota de referència del Consell:

«S'han aprovat, entre altres, els següents decrets:

Un Decret de Presidència que es refereix a l'Aeronàutica Civil de la Generalitat.

Altres de Finances de tranferències de crèdits i concedint crèdits extraordinàris a diverses Conselleries.

I un altre de Governació que es refereix a la segregació del barri de Sant Ramon del terme municipal de Portell.

El Govern de la Generalitat en la reunió d'avui ha examinat la situació en què es troben alguns Ajuntaments de Catalunya. Aquests, en la seva constitució no responen ni a la lletra ni a l'esperit del Decret de data 9 d'octubre del 36 aprovat pel Consell de la Generalitat. A la vegada en alguns pobles de Catalunya en els darrers dies i producte dels últims esdeveniments subversius, de forma violenta s'han destituït Ajuntaments i se n'han constituït d'altres que res no tenen a veure amb el Decret esmentat.

El Consell de la Generalitat declara il·legal tots els Ajuntaments que no estiguin constituïts segons el Decret vigent i sense perjudici d'escatir responsabilitats als qui hagin destituït Ajuntaments i format altres d'il·legals cursarà les disposicions oportunes als encarregats de l'Ordre Públic perquè facni complir totes les disposicions del Consell de la Generalitat.»

antena

Arreu hem pogut constatar la vivissima impressió que ha causat el manifest d'«Esquerra Republicana de Catalunya», en el qual es detallen els antecedents de la subversió del 3 de maig. Els comentaristes remarquen la sinceritat i la claredat que ha emprat el partit majoritari: el partit de la democràcia catalana.

El document ha recollit totes les simpaties de l'opinió perquè en ell es demostra, pe a pa, que l'incident de la Telefònica no passa d'ésser això, un incident, i que les causes de la rebellió vénen de lluny.

* * *

El monòleg al qual fa referència l'esmentat manifest ha estat trencat i volem creure que definitivament. No era possible per més temps suportar, sota una pretesa «discreció», una campanya d'odis i d'exacerbacions. Deu mesos de literatura excitant. Deu mesos de fer veure a determinades masses que el perill contrarevolucionari sotjava per tot arrevolucionari sotjava pertot arprovocació qualsevol feble protesta contra actes indiscutiblement punibles.

Discreció? ¿Quan, quan s'ha administrat aquesta virtut? Sempre s'ha parlat de discreció després d'haver insultat, després d'haver denunciat l'existència de maniobres que mai no existiren. En aquests deu mesos no hi ha hagut una política de contrast a Catalunya. No hi ha hagut oposició. Hem viscut sota el monòleg justament evocat per E. R. de C.

I per això hem arribat on som. Per això s'ha causat un immens mal a la guerra i a la mateixa revolució.

* * *

Perquè no hi ha hagut una actitud contrastadora, les coses han anat cada dia de mal en pitjor. S'han silenciat afers escandalosos, s'han silenciat criti-

(Passa a la pàgina 4)

Els fets que vindran

D'Itàlia arriben, fa dies, paraules misteriosament amenaçadores. Les escriuen els periòdics més acostats a Mussolini. Les pronuncia el "Duce" mateix.

"Per què em demaneu encara paraules? No us semblen prou eloqüents els fets? Els de demà encara ho seran més." Així ha parlat Mussolini, a l'acabament de la revista anomenada de l'Imperi, celebrada a Roma.

¿Quins seran els fets, tan eloqüents, que Mussolini anuncia? No hi ha cap dubte que es tracta de fets de caràcter internacional.

Una correspondència tramesa de Roma estant a "Le Temps", de París—i reproduïda en gran part per la informació d'Agència facilitada a la nostra Premsa—exposa la hipòtesi que un dels principals fets al·ludits pel dictador feixista és la retirada d'Itàlia de la Societat de Nacions.

Aquesta retirada, però, seria sens dubte el pròleg de nous fets, els fets greus que, segons el "Giornale d'Italia", han de passar a Europa.

* * *

Es clarissim que Mussolini recorre, una vegada més, als seus acostumats mètodes d'intimidació. Com que aquests mètodes li han donat bon resultat en ocasions passades, els torna a posar en pràctica davant la present situació europea.

Fracassada la finalitat que es perseguia amb el "gentlemen's agreement", l'oposició anglo-italiana s'ha reproduit en termes inquietants. Mussolini veu que en aquestes condicions, la conquesta d'Etiopia no passa d'ésser precària i que el gran problema de la Mediterrània és més viu que mai.

A darrers de mes han de reunir-se a Ginebra el Consell i la Societat de Nacions. ¿Quina actitud adoptaran davant el cas, no resolt encara, d'Etiopia? Mesos enrera es parlava d'una fórmula que facilités el reconeixement de la conquesta. Avui, però, la impressió general és que un tal reconeixement no serà fet. En aquest cas hom creu que Itàlia es retirarà definitivament de Ginebra tot donant un cop de porta ben fort.

* * *

Fora ja oficialment de la Societat de Nacions, Itàlia es trobaria més lligada que mai a Alemanya. L'eix Berlín-Roma uniria amb nova força les dues rodes cabdals d'aquest meçanisme de la Societat de Nacions feixistes, mogut per Mussolini i Hitler.

Els fets previstos pel programa del "Duce" i del "Fuehrer", són fets que portarien a una agudització dels conflictes internacionals i probablement a la guerra europea. De la clarividència i de l'energia d'Anglaterra i de França depèn que els fets preparats quedin en projecte. Ni Roma ni Berlín no donaran certs cops, si tenen la certesa que els seran contestats. Ja no haurien donat el cop d'Espanya, si no haguessin vist que els el deixarien donar impunement.

Els fets que vindran podrien ésser, doncs, molt diferents dels que preparen les dictadures. Per compte de l'apoteosi, trobaran potser el sepulcre.

A. ROVIRA I VIRGILI

Mercat de Llotja

PREUS

FARINES

Aragó .....
Castella (corrent) .....
Idem (extra) .....
Força .....
Local corrent .....
Idem extra .....
Regió .....
Preus en Ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó .....
Castella .....
Extremadura (corrent) .....
Idem (cruixer) .....
Mancha .....
Navarra .....
Penedès .....
Urgell .....
Preus en Ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba .....
Idem Calaspar .....
Bell-lloch O. .....
Floret .....
Granja .....
Selecta .....
Trencat .....
Farina d'arròs .....

MONGETES

Castella (corrent) .....
Idem (selecta) .....
Estrangeres .....
Mallorca .....
Prat .....
València .....

CIGRONS

Andalusia .....
» .....
» .....
» .....
» .....
» .....
Marroc .....
Mexicans .....
Palous .....
Saüc .....
Preus en Ptes. els 100 quilos.

PREUS

DESPULLES

Segones .....
Terceres .....
Quartes .....
Núm. 3 .....
Núm. 4 .....
Preus en Ptes. els 60 quilos.

Menuts prims .....
Segonet 110 115
Segó 110 115
Preus els 100 quilos.

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura .....
Idem Mancha .....
Moresc Plata disponible.
Idem país .....
Ordi, Urgell 140
Escalola Andalusia .....

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia .....
Idem Extremadura .....
Idem Mallorca .....
Favons Andalusia .....
Idem Extremadura .....
Veces Andalusia .....
Idem Estrangeres .....
Ers país .....
Idem estrangeres 85
Guixes .....
Pèsols estrangers .....
Idem país .....
Llentilles Andalusia .....
Idem Salamanca .....

PALLA I ALFALS

Alfals 1a. 6
Alfals 2a. 5
Palla d'Urgell 2
Idem curta 3
Preus en Ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló negra .....
Eivissa .....
Mallorca .....
Matafera negra .....
Roja .....
Vinaroç negra ..... 52 5[illegible]
Preus en rals els 42 quilos

El mèrcat de Llotja es troba sense existències i, per tant, les transaccions són nulles. A més, la casa de Llotja, convertida en caserna, fa que s'hagin de fer al carrer les transaccions la qual cosa, junt amb el poc negoci fa que s'acabi per no fer res.

Hem dit i repetit moltes vegades que si no es canvia de tàctica cada dia que passarà ens trobarem amb majors entrebancs per al proveïment normal de la població.

Creiem que la tàctica d'un bon polític és saber canviar a temps les normes que es vegin en camí de fracassar, o que ja són al fracàs total, puix que ja en toquem les conseqüències. Només cal mirar en la forma que es fa el proveïment de la població i hom veurà que les noves modalitats no van al seu lloc perquè s'han posat a la pràctica amb els peus, o sia perquè la base és falsa. Nosaltres creiem això darrer.

Seguint d'aquesta manera ens trobarem que d'ací 15 dies hi haurà menys gèneres per al consum que en aquests moments i, per tant, el problema de proveïments restarà més complicat.

Per veure el que diem, si se'n volen preocupar, no cal més que donar un tomb pel Passeig de Blasco Ibàñez i treuran, si no són orbs, la impressió sobre el mercat de Llotja que en aquests moments deixem apuntada.

MERCAT D'OLIS

La impressió que hom treu del nostre mercat d'olis és que, segui degut als darrers esdeveniments o potser a problemes d'alta política, i en això no ens hem de ficar, el problema és que Barcelona va exhaurint les existències o, millor dit, les reserves que venia sostenint per al consum de la població.

Les reserves actuals, si no es procura que les arribades d'oli augmentin, d'ara endavant no duraran més que un mes, puix que no creiem que aquestes reserves siguin majors a un miliió de quilos d'oli.

Fem aquest advertiment perquè creiem, amb tot i la falta d'envasos, que són a temps de proveir el mercat de tan necessari i preat suc si no ens volem trobar com ens trobem amb altres articles de menjar, beure i cremar.

No hi ha variació en els preus.

OLIS D'OLIVA

Andalús, corrent, 3 graus, a 48.
Tortosa, mitja, 3 graus, 57'50.
Urgell, 2 graus, a 66.
Urgell, 0'7 graus, a 69.
Preus per duros els 115 quilos.

OLIS DE LLINOSA

Cru (amb envàs), a 195.
Cuit, a 203.
Incolor, a 215.
Preus compresos en pessetes els 100 quilos. Amb envasos, 8 pessetes més els 100 quilos.

ARRIBADES D'AQUESTA SETMANA

Estació del Morrot: Oli andalús, 30 vagons; oli país, 10 vagons.

MERCAT DE VINS

El nostre mercat de vins segueix la tendència de puja. Milloren els preus de 0'10 cèntims per grau i hectòlitre en els vins corrents per al consum.

Creiem que en dictar-se les ordres que s'han dictat sobre els alcohols vínics haurien parat la tendència de puja del vi, però de moment no ha estat així.

No trobariem estrany que els preus actuals estiguessin gaire lluny del preu límit amb puja.

PREUS PER GRAU I HECTOLITRE I MERCADERIA POSADA AL CELLER DEL COLLITER

Penedès, blanc, 3'45; negre, 3'45; rosat, 3'45.
Camp de Tarragona, blanc, 3'50; negre, 3'50; rosat, 3'50.
Conca de Barberà, blanc, 3'45; negre, 3'45; rosat, 3'45
Priorat, negre, 3'50.
Vilanova i La Geltrú, negre, 3'45.
Igualada, negre, 3'30.
Martorell, blanc, 3'50; negre, 3'50; rosat, 3'50.
Mistela, blanca, 4.
Mistela, negra, 4.
Moscatell, 6.

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES
Consulta. 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1
Carrer Nou de la Rambla, 13 PELL SANG VENERI PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA — Director: Dr. Riu Porta

Retrat de Francesc Macià
Aiguafort rentable fet a la ploma pel renomenat artista, pintor de fama mundial, Antoni Estruch i Bros
Per encàrrecs adreceu-vos a LLIBRERIA BALAGUE
Palla, 13 i 15 - BARCELONA

Camiseria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
Grans rebaixes en caçadores
Sueters i gèneres d'hivern
Mitges FERRO de garantia

Ajut a Madrid

UNA NOVA EXPEDICIO DE QUEVIURES PER AL MADRID HEROIC

Ahir, a dos quarts de deu del matí, sortiren en direcció a Madrid, comissionats pel Consell Directiu de la «Comissió Pro-Ajut Queviures Madrid» (Autoritzats per la Generalitat de Catalunya), sis camions de la caserna «Carles Marx» destinats a la tramesa de queviures als nostres germans que lluiten per la causa.

En aquesta expedició van com a representants de l'esmentada entitat, els companys següents: un capità, Francesc Puig, comissari de Transports de l'Entitat, i el company Guardiola del Comitè d'Ajut Permanent a Madrid, de Vilassar de Mar.

Els queviures tramesos a Madrid, són els següents: 11 tones de patates; entre roba, conserves i pots de llet, passen de les 2 tones. També ha estat enviada una caixa de productes sanitaris.

En preparació la segona expedició, la qual donarem a conèixer per mitjà de la premsa i la ràdio.

CONVOCATORIES

Es convoca tots els presidents dels Sindicats de Barcelona (U.G.T.), al ple de delegats d'aquesta Federació Local, que tindrà lloc avui, diumenge, a les deu del matí, al seu domicili social, Passeig de Pi i Margall, núm. 3, principal.

—Es convoca els socis i personal de la Creu Roja, a una reunió per a demà dilluns, a la sala d'actes de l'Hospital de la Creu Roja del carrer Dos de Maig, 271, a dos quarts de set de la tarda.

—L'Acció Professional Social de l'Associació de Comptables de Catalunya (U.G.T.), convoca tots els socis que formin part d'empreses del ram de Sanitat (laboratoris, majoristes, farmàcies, etc.), per tal que assisteixin a la reunió que tindrà lloc a l'estatge social, demà dilluns, dia 17, a les set del vespre.

—El Sindicat Metallúrgic de Barcelona prega a tots els delegats, ajustadors, torners mecànics d'automòbil que no treballin per guerra, que passin per la Secretaria de la Secció de Mecànics dimarts, dia 18 d'aquest mes.

ANTIFEIXISTES!

Recordeu-vos de l'obra que realitza «Ajut Català», en profit de tots.
Donatius de tota mena: Rambla de Catalunya, 26 (planta baixa).

CASERNA DE LA QUARTA DIVISIO MILITAR

L'Ajudant del General Pozas facilità ahir la nota següent:

«El milicià artiller Miquel Albalate Cercos, de l'Agrupació de Costes del sector de Barcelona, ha donat voluntàriament la seva sang per tal que es realitzés una transfusió al sergent Ricard Mestre Rodón. Per aquest fet ha estat felicitat per la superioritat que té interès a fer-ho públic perquè serveixi d'exemple».

L'esmentat sergent resultà ferit greument en l'explosió ocorreguda abans d'ahir al Parc d'Artilleria en fer proves amb un morter del 50.

—El general Pozas rebé diverses visites entre les quals recordem el general Aranguren, designat darrerament per al comandament de la Tercera Divisió militar; el delegat comercial de la URSS, caps de les divisions Ascaso i Jubert i diversos caps i oficials.

No rebé els informadors.

Cal atendre la Creu Roja

Les necesesitats de la guerra, les cruentes lluites, els dies amargs que passa Barcelona i que han ensangonat els seus carrers, han determinat noves i costoses activitats a aquesta benèfica institució, a la qual ocasionen unes despeses superiors a les seves possibilitats econòmiques.

El fet de no rebre subvenció ni protecció oficial econòmica de ningú, tan sols es desenvolupa amb els donatius que voluntàriament el públic i el comerç en general li faciliten per al millor compliment de la labor que li fou encomanada.

A tal fi demana cooperació a l'obra seva, amb donatius en metàllic o be en espècies adaptables a les seves necessitats per a poder atendre, com es mereixen, els ferits de la guerra i tots els que necessiten l'auxili d'aquesta benemèrita institució.

Agrupació Collectiva de la Construcció de Barcelona

AVIS A TOTS ELS DRAPAIRES I MAGATZEMISTES DE COMPRA I VENDA DE FERROS VELLS I EINES

Havent comprovat la Comissió de Control i Distribució de Treball per mitjà dels inventaris lliurats pels Comitès de Control, de les cases acobiades a aquesta Agrupació, la desaparició de moltes eines de treball, en les obres i fins i tot en els magatzems de les esmentades cases, és per tal motiu que advertim a aquests magatzemistes i drapaires, perquè s'abstinguin en absolut, de comprar cap classe d'eines ni materials provinents de la Indústria de la Construcció, tant si els venedors són individus aïllats, ex-burgesos o Comitès de Control.

Aquesta Agrupació legalment constituïda i basant-se en el Decret de Constitució, donat el 10 de febrer últim, pel Consell d'Economia de la Generalitat, requisarà totes aquelles eines i materials que per inconsciència i egoísme, uns, i per sabotatge intencionat altres, hagin estat sostret i venuts.

REFUGIATS

DESITGEN SABER EL PARADOR DELS SEUS FAMILIARS..

Joan Rosa Alvarez el de Remei Alvarez Pérez Caterina, Dolors i Francesc Rosa Alvarez.

Josep Díaz Sànchez el de Maria Díaz Sanchez, Josep, Victòria Rodríguez Macias i Carme Sànchez.

Dolors Pedraza Pelàes el del seu germà Rafael.

Josep Balada el de vidua i fills d'Antoni Cadaval Torhizco.

Anna Cabello Martín el dels seus pares Francesc Cabello Ramos i Dolors Martín Gracia.

Maria Cantalejo Gonzàlez el de Isidre Sànchez Calderon i Francesca Sànchez Candalejo.

Gregori Avilés Martín el de Mercè Romero i els seus fills Francesc i Mercè Iobino Romero.

Notícies a aquesta oficina Administrativa d'Ajut als Refugiats, Passeig de Pi i Margall, 18, pral.

* * *

Desitgen conèixer el parador dels seus familiars Antoni Garcia López el de la seva germana Pilar; Maria Ariza Luna el del seu germà Lluís Rojas Ortega, amb dos fills; Paquita Serrano el de Roser Pedrajas, vidua de Roman, i el seu fill Esteve Roman; Dolors Abad Ortega el de Joan Gonzàlez Abad, Enric Abad i Isabel Casero Alba; Remei Màrquez Arias el de Manuel i Remei Carmona Màrquez, Joan López Barranco i Antoni López Ellas; Isabel Fuente Navarro el de Manuel Baena i Antònia Viruya Fuente; Antoni Lozano Garcia s'interessen per ell els seus pares Andreu Lozano i Agnès Garcia Lorente; Manuel Peña el de Roser Sirva, Maria i Anna Dimantino Sirva.

Notícies a l'Oficina Administrativa d'Ajut als Refugiats (Passeig de Pi i Margall, 18).

BLENORRAGIA
(PURGACIONS)
en totes les seves manifestacions: URETRITIS, PROSTATITIS, ORQUITIS, CISTITIS GOTA MILITAR, etc., en l'home. i VULVITIS, VAGINITIS, METRITIS, CISTITIS ANEXITIS, FLUIXOS, etc., en la dona, per cròniques i rebels que siguin, són combatudes d'una manera còmoda, ràpida i eficaç amb els
Catxets del Dr. SOIVRE
que depuren la sang i els humors, comuniquen a l'orina les seves meravelloses propietats antisèptiques i microbicides; els seus admirables resultats s'experimenten a les primeres preses, la millora prossegueix fins al complet i perfecte restabliment de tot l'aparell gènito-urinari i es guareix el pacient per si sol sense injeccions rentats aplicacions de sondes, bugies, etc., tan perillós sempre per les complicacions a què s'exposen i ningú no s'assabenta de la seva malaltia
Es suficient prendre'n una capsa per a convèncer-vos d'això
Exigiu sempre els legítims CATXETS DEL DR. SOIVRE i no admeteu substitucions interessades d'escassos o nuls resultats.
Venda a 6'60 pessetes capsa a les principals farmàcies

NOGAT
PRODUCTE ESPECIAL MATARATES

El matarates NOGAT constitueix el producte més còmode, ràpid i eficaç per a matar tota mena de rates i ratolins. Es venen a 50 cèntims paquet i a 10 pessetes la capsa de 25 paquets a Farmàcia Gelart, Pau Iglésies, 7; Drogueries Vidal i Rivas, i a les principals farmàcies i drogueries d'Espanya, Portugal i Amèriques.
Producte del Laboratori Sokatarg
Carrer del Ter, 16 - Tel. 50791 - BARCELONA
NOTA: Si us adreceu per escrit al nostre Laboratori, prèvia la tramesa per gir postal o en segells de correus de l'import, més 50 cèntims per despeses, us serà enviada a volta de correu la vostra comanda.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Funcions per a avui, tarda, a les 4'30 i nit, a les 9'45:

APOL.LO.—Companyia de drames socials. Tarda i nit: «España en pie».

BARCELONA.—Companyia de comèdia castellana. Tarda i nit: «El poeta de los números».

COMIC.—Companyia de revistes. Tarda: «Que te crees tú eso» i «Las faldas». Nit: «Las faldas».

ESPANYOL.—Companyia de vodevil. Tarda i nit: «Amb la cua entre cames».

NOVETATS.—Companyia lírica castellana. Tarda: «Bohemios» i «La del manojo de rosas». Nit: «Romanza Húngara».

NOU.—Companyia lírica castellana. Tarda: «El maestro Campanone» i «García del Castañar». Nit: «El anillo de Hierro».

OLIMPIA.—Tarda: «Marina», per Maria Espinalt i Hipòlit Lázaro.

PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'opereta. Tarda: «Se alquila un hijo» i «Eva». Nit: «La Generala».

POLIORAMA.—Companyia de drama català. Tarda i nit: «El Místic».

ROMEA.—Companyia de «género chico». Tarda: «Gigantes y cabezudos» «La Czarina» i «La Patria Chica». Nit: «La Czarina» i «La Patria Chica».

VICTÒRIA. — Companyia lírica castellana. Tarda: «La alegría de la huerta» i «La boda dels Sr. Bringas o si te casas te pringas». Nit: «La carne flaca» i «Los faroles».

VARIETATS

CIRC BARCELONES. — Tarda i nit, grans programes de varietats.

TIVOLI. — Tarda i nit. Selecte programa de varietats i l'orquestra Planas.

GAVINA BLAVA (Palau de la Ilum). Av. Mistral, 50. — Avui, matí i tarda, i demà, tarda, grans balls familiars.

GRAN BRICE.—Avui, tarda i nit, i demà, tarda, grans balls amenitzats per l'orquestrina Crazy Boys. Preus i hores de costum.

AVISOS: Tots els espectacles estan controlats per la C. N. T. Queda suprimida la revenda, la comptaduría i la claca. Tots els espectacles funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no es donen entrades de favor.

CANODROMS

KENNEL DE SARRIA. Cada tarda, a les quatre en punt: GRANS CURSES DE LLEBRERS. Diumenge al matí, a les deu i a la tarda, a les quatre.

CANODROM PARC SOL DE BAIX Cada tarda, a les quatre, llevat dels divendres, GRANS CURSES DE LLEBRERS. Diumenge, al matí, a les deu, i a la tarda, a les quatre.

CARTELLERA OFICIAL D'ESTRENES I REESTRENES

SETMANA DEL 10 AL 16 DE MAIG

ACTUALITATS. — Dibuix negre; «Los hombres trogolitas»; Còmica; «Cinelocuras»; Esportiva i Color.

AMERICA i FOC NOU. — «Soldadito del amor»; «Melodía del corazón»; Còmica i Documental.

ARENES.—A les 3: «En persona»; Revista; «Alias Dinamita»; Dibuixos; Còmica. A les 6'15: «En persona».

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY. «Los muertos andan»; «El agente especial»; «En pos de la aventura»; Documental i Dibuix.

ASTORIA. — «El secreto de vivir»; Còmica; Varietat musical i Dibuixos.

ATLANTIC i SAVOY. — «El gallito del lugar»; «La vida en el Nilo»; «La ciudad del sol»; «Monumento de amor»; «El primer paraíso»; «Marino de agua dulce».

BARCELONA. — «Por tu amor»; «Rhodes el conquistador»; «El rey de los condenados».

BOHEME. — A les 3: Revista; «El cuervo»; VARIETATS; «Casino de París». A les 6'40: Revista; «El cuervo»; VARIETATS.

BOSC i PRINCIPAL. — «El nuevo Gulliver»; «Fascinación» «Una chica angelical».

[illegible] «Lorna Doone»; «Alas rojas sobre Aragón»; «Oro en el desier[illegible] solament tarda).

CATALUNYA. — «Sangre manda»; «El irresistible»; «La barra man doina».

CINEMAR. — «Tiempos modernos»; «Barreras infranqueables».

COLISEUM. — «La vida futura»; «Un hombre de buenas pulgas» i «Ruta Lindberg».

COMTAL. — A les 3'30 i a les 6: «Mary Burns, fugitiva»; «El circo».

EDEN. — «Cruces de madera»; «Don Enredos»; «Apostando a Cupido»; Dibuixos.

ESPLAI. — «Un par de detectives», «Charlie Chan en Shangai»; «Valor y lealtad»; Dibuixos.

EXCELSIOR. — A les 3'15 i a les 6: Documental; Musical; «7 pecadores»; «Hombres sin nombre»

FANTASIO. — «Rebelión en China»; «Un par de gitanos»; «Madrid, sufrido y heroico».

FEMINA. — «La vida futura»; «Recién casados»; Dibuixos.

FRANCESC FERRER. — «La vida futura»; Documental; Instantànea i Dibuixos.

FRANCISCO ASCASO.—«El amante escrupuloso»; «La tragedia de Luis Pasteur»; «El payaso del circo»; Musical.

FREGOLI i TRIANON. — «Viva Zapata»; «Aguilas heroicas»; «Bajo el terror de la policía zarista».

GOYA. — «Viviendo de ilusión»; «El príncipe encantador»; «El prisionero 13»; Esportiva i Dibuixos.

IRIS PARK. — «Rebelión a bordo»; «La mujer triunfa»; Revista i Dibuixos.

KURSAAL i AVINGUDA. — «Su vida priveda»; «El gondolero de Broadway»; «Traición en el rancho»; Dibuixos.

MARYLAND. — «La escuadrilla infernal»; Còmica; Dibuix; Varietat musical.

METROPOL.—«Nocturno»; «Amor de madre»; «Sucedió en Nueva York».

MIRIA. — «El infierno negro»; «La que apostó su amor»; «Massacre».

MISTRAL. — A les 3'30 i a les 6: Còmica; «Alias tú»; «El resucitado».

MONUMENTAL. — «La patria et crida»; «Las tres amigas»; «Camino de la horca»; «Un viaje».

MUNDIAL. — «El infierno negro»; «El gran hombrecito»; «Los caballeros nacen»; Dibuixos.

NEW YORK. — «Rebelión a bordo»; «Aquí viene la armada»; «Colón traicionado».

PARIS i VOLGA. — A les 3'30 i a les 6: «La huella del pasado»; «El hombre sin rostro».

PATHE PALACE. — «La generalita»; «Divina gloria»; «El destino vengador»; Dibuixos.

POMPEIA. — «La llave de cristal»; «Crisis mundial»; «Chu Chin Chow».

PUBLI CINEMA. — «Fantasmas amistosos»; «Alas rojas sobre Aragón».

RAMBLES — «Rhodes el conquistador», «Caballero improvisado» i «Morir con honor».

SELECT. — «El agente especial»; «Los muertos andan»; «La vestida de rojo»; Musical i Dibuixos.

SMART. — «Los buitres del presidio»; «Viva Zapata»; «Su primer beso»; Revista i Dibuixos.

SPLENDID — «Los diablos del agua»; «Adiós al pasado»; «Fugitivos de la isla del Diablo».

TALIA. — A les 3'30 i a les 6: «Lobos de mar»; «El cuervo»; «Casino de París».

TETUAN i NURIA. — «A bailar, muchachas»; «El agente especial»; «El despertar del payaso».

TRIOMF i MARINA. — «El último minuto»; «Solidaridad del pueblo hacia las víctimas del fascismo»; «María Elena»; «Mundos privados» i Còmica.

VICTORIA. — «Os presento a mi esposa»; «Melodía de primavera»; Còmica; Dibuixos i Bolero.

WALKYRIA — «Noches Moscovitas»; «Hogueras en la noche»; «El lobo humano».

XILE «Shangai»; «La gran duquesa y el camarero»; «El hombre sin rostro»; Còmica.

Shang-hai
Rambla de Catalunya, 24
Cada dia, ACADEMIA DE BALL de 6 a 9 i d'11 a 1
ORQUESTRES HAVANOLA-JAZZ I EMPORIUM
Acurat servei al taulell
BARMAN PERET

L'OCELL DE FOC
Avui, diumenge, matí i tarda
SELECTES BALLS
Orquestra
ELS CENTAURES

Restaurant Monumental
Salmerón, 25-27. Telèfon 79382
Avui, diumenge, tarda, a les 5'30
TE FAMILIAR
IBERIANS ORCHESTRA
Entrada independent del bar

Frontó Principal Palace
Avui, tarda:
GUILLERMIN - ALBERDI
contra
GOROSPE - IRIZAR
GURUCEAGA - RAMOS
contra
ECHAVE - ANSOLA
Dilluns, tarda, grans partits
Detalls per cartells

Frontó "Nuevo Mundo"
Avui, gran matinal, a dos quarts d'onze
Partit a raqueta:
BELAUSTI - PEDRIN II
contra
GIMENEZ - SALEGUI
Partit a mà:
ANCHON - CASTILLO
contra
AYERBE - ACHUICHO
Tarda, partit a raqueta:
ALTUBE - ISASTI
contra
GORRITI - IRAETA
Detalls per cartells

FRONTO TXIKI ALAI
Avui, tarda, a les quatre:
NATI - GLORIA
contra
ALEGRIA - BENE
Nit, a les deu:
MATILDE - AURORA
contra
SAGRARIO - AURELI
Demà, dilluns, tarda, a les quatre:
SAGRARIO - MERCEDES
contra
ALEGRIA - GLORIA
Detalls per cartells

LLEGIU
LA HUMANITAT

No aneu a comprar a Cornellà!

La Comissió de Proveïments de Cornellà de Llobregat prega que fem avinent als ciutadans de Barcelona que han estat reiterades les ordres per tal que a les botigues i comerços de la veïna població no siguin efectuades vendes més que als veïns de Cornellà que estiguin proveïts de la corresponent targeta de racionament.

Per tant, prega a tots els veïns de Barcelona que s'abstinguin d'acudir a Cornellà per tal d'adquirir qualsevol producte, puix que no els en vendran i, en darrer cas, els serien comissats pels agents de l'autoritat municipal.

Adquiriu el segell d'AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA a benefici dels infants víctimes del feixisme

Pro unitat sindical

El Consell de l'empresa collectivitzada «Hilaturas Bach, E. C.», interpretant els sentiments de tots els treballadors de les distintes fàbriques que constitueixen aquesta empresa, s'ha adreçat als comitès regionals de U. G. T. i C. N. T. per tal de sollicitar d'aquests organismes superiors, que portin a terme totes les gestions i facin aquells esforços i sacrificis que calguin per tal d'arribar a la fusió de les dues sindicals existents, suprema aspiració de la classe treballadora organitzada, que veu en la creació d'una central sindical única, la forma d'acabar en les nostres lluites interiors i com a conseqüència la manera d'accelerar la victòria contra el feixisme invasor i de consolidar la revolució proletària.

Els obrers d'aquesta empresa inviten a tots els consells d'empresa, comitès de control i de fàbrica i representants de collectivitats obreres per tal que secundin llur iniciativa i s'adrecin en el mateix sentit als organismes dirigents de les nostres centrals sindicals a fi que es faci una intensa campanya que demostri els desigs unànims de tots els treballadors per tal d'arribar el més aviat possible a una veritable unitat del poble treballador.

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL URINARIES
DEFECTE SEXUALS
RBLA DE CANALETES, 11, 1er.
de 12 a 1 i de 4 a 8

Panadés i Carbó
CARME, 16
Botons, tanques
i cinyells novetat
per a senyores

ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - T. 13651
Fins a nou avís resta suspesa la tota mena de reparacions

DEMANEU UN CHAMBERY
el vermut sec més antic d'Espanya

Fogons i cuines
i escalfadors per a
cafeteres
a petroli
legítima marca PHOEBUS
inexplosibles

Reparacions de tota mena d'aparells i recanvis
CASA PHOEBUS
Muntaner, 110

Frontó Novetats
Avui, tarda, a dos quarts de cinc, festival benèfic d'ajut a Euscadi, amb la col·laboració del Secretariat Basc i del Sindicat de la Indústria de l'Espectacle
Partits extraordinaris a pala:
AZZURMENDI - PEREA
contra
GALLARTA III - UNAMUNO
Dilluns, grans partits
Detalls per cartells

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT 25
Telèfon 22122

Imprenta:
TALLERS NUM. 8
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Barcelona un mes	3'50 pts.
Fora, un trimestre	10'50 »
America Llatina Portugal un trimestre	13 — »
Altres països, un trimestre	27'— »

MONEDA DIVISIONARIA
—Nada, que no hay medio de encontrar diez perras gordas.
—¡Quién lo diría! Con lo fácil que ha sido siempre cambiar la peseta.
(De «La Voz»)

SOSPECHA
—Italia tiene la forma de una bota de montar, y España la de una piel de toro.
—¡Atiza! ¿Querían hacer otra bota?
(De «El Socialista»)

HITLER, CONTRA LA IGLESIA
—Si persistís en vuestra actitud, os voy a enviar como voluntario a España...
(De «Adelante»)

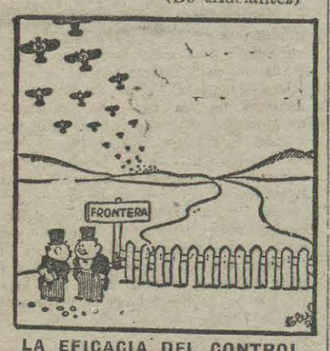

LA EFICACIA DEL CONTROL
—¡Cualquiera pasa por aquí sin que nosotros le veamos!...
(De «La Libertad»)

TRINCHERAS LLENAS
Los héroes de Guadalajara avanzan por los campos de Toledo.
(De «Mundo Obrero»)

LOS SIN PADRE CUMPLEN SU MISION
—¡Tirad, castrados a sueldo de la canalla fascista; con metralla y sin metralla, Madrid es y será Madrid!
(De «Claridad»)

MAS & ROCA
CAMISERS
Darreres novetats en camises i corbates. Preus baratíssims
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

· LA PREMSA ·

Davant la crisi del Govern Central

Solidaridad Obrera *es pronuncia en favor de la continuació de Largo Caballero, del qual fa una càlida defensa, a la Presidència del Govern. Aquesta defensa i altres coses que s'hi afegeixen, són interessants de llegir en el diari anarcosindicalista del matí:*

«A pesar de nuestra ideología anarcosindicalista, entendemos que intentar darle a España un Gobierno sindical exclusivamente, significaría el resquebrajamiento del bloque antifascista. Y en estas circunstancias excepcionales consideramos, nosotros, que romper el bloque que sostiene al Gobierno —Gobierno de la victoria—, es hacer el juego al fascismo, es facilitar el triunfo de la reacción capitalista internacional.

A pesar de todos los ataques inmerecidos de que es objeto, nosotros consideramos que el Gobierno que necesita España, es el actual. Ningún otro como éste refleja con más exactitud la expresión de las fuerzas políticas y sindicales que luchan en los frentes de combate con las armas en la mano.

Nadie más enemigo que nosotros del ditirambo y del elogio. Pero reconocemos que el único hombre que por sus cualidades de carácter y sus condiciones de prestigio y simpatía entre las masas puede presidir el Gobierno de la victoria, es el camarada Largo Caballero.

El actual ministro de la Guerra es un antifascista de verdad, con crédito y raigambre en el seno de las multitudes proletarias; crédito que ha sido adquirido a través de años de actuación política y sindicalista; prestigio no «camuflado» como el de ciertas figuras que se le quieren oponer interesadamente.

La CONFEDERACION NACIONAL DEL TRABAJO apoya incondicionalmente, en este instante de prueba, al actual Gobierno presidido por el camarada Largo Caballero, objeto hoy de rudos ataques injustificados, cuyas consecuencias inmediatas sufrirán los mismos atacantes al no poder razonar su turbia conducta.

Nos duele profundamente que en estas circunstancias el Partido Comunista rompa, con sus intemperancias, el bloque antirreaccionario. Estamos absolutamente identificados con las palabras pronunciadas por el presidente del Consejo en cierto momento solemnísimo reciente: «Plantear problemas políticos que puedan ocasionar la rotura del bloque gubernamental en esta hora grave, es servir, consciente o inconscientemente, al enemigo.»

Abans de la crisi

El Socialista *ha publicat una crònica de F. V. des de València, en la qual s'apunta quelcom que pot ésser una explicació de la crisi.*

Després de la tan repetida com poc atesa recomanació que primer que tot cal guanyar la guerra, diu:

«Sin embargo, conviene analizar en qué medida permite la revolución hacer la guerra y la guerra hacer la revolución. El Gobierno actual, en tesis, es un Gobierno revolucionario. ¿Por qué los ministros de éste, netamente revolucionarios, no realizan netamente en sus departamentos toda la revolución que hay en sus convicciones? Postrémonos ante el supuesto buen deseo, y dejemos que las circunstancias sean más propicias. ¿Se encuentra haciendo la revolución y la guerra en la medida en que la guerra y la revolución se deben hacer? ¡Ah! Si no fuera así, si algunos actuaran más con arreglo a los idearios que a la inflexible realidad, su proceder pudiera resultar peligroso para los fines últimos de la guerra y, por lo tanto, para los fines de la propia revolución. Este es el quid. Imaginémonos, por ejemplo, el disparate de confundir la revolución con la descomposición económica. Por ejemplo, un Sindicato toma una mina, acuerda repartirse los beneficios, y no rinde por esto una tributación de carácter colectivo que beneficia al Estado. Pero como el negocio marcha mal y los productos no adquieren regular comercio, requiere al Estado para que auxilie a los mineros. De donde se pretende un Estado al que se le atribuyen deberes fiscales, pero al que no se le conceden derechos tributarios. ¿Es equivoca una revolución que para sostener una guerra durísima atribuye a los Sindicatos obligaciones fiscales para ayudar directamente al mantenimiento de la guerra?

El problema tiene estos matices, matices que aconsejan, por sí propios, una política revolucionaria por parte del Estado al mismo tiempo que se crean las condiciones de la victoria. Los métodos hasta ahora seguidos no serán, posiblemente, los peores; pero no son, sin duda, los mejores. Convencidos de esto, los exaltados, con gritos estridentes, hacen aspavientos. Nosotros depositamos nuestra confianza en una posibilidad que se produzca en cualquier reunión ministerial —por ejemplo, en la de mañana—, aun a trueque de difíciles y dolorosos sacrificios. La posteridad nos juzgará, a su tiempo, merecidamente.»

Un peu enigmàtic

Al peu d'un dibuix de l'efigie del ministre de la Governació que, essent director general de Seguretat, creà el Cos de Guàrdies d'Assalt, Solidaridad Obrera *hi fixa les següents ratlles:*

«Angel Galarza, ministro de Gobernación del Gabinete que con toda dignidad preside el camarada Francisco Largo Caballero, ha realizado últimamente un gran servicio a la causa antifascista. Servicio que la más elemental discreción nos impide hacer público, pero que prometemos a nuestros lectores darlo a conocer, cuando las circunstancias por que atraviesa la vida del país lo consientan.»

Per la unitat d'acció

Una vegada més, la U. G. T. es pronuncia per la unitat d'acció d'ambdues sindicals. Las Noticias, *en el seu editorial d'ahir, en parla en els següents termes:*

«La U. G. T. no ha andado jamás remisa en esta cuestión, proponiendo soluciones prácticas y haciendo toda clase de esfuerzos para fijar una plataforma de acción común. No siempre ha encontrado la debida colaboración en quien debiera prestársela, ésta es la verdad. Pero la necesidad vital que experimenta la clase obrera, de realizar una labor conjunta que se traduzca en el robustecimiento de nuestra fuerza y en el triunfo de nuestras armas, le hace persistir en su labor de compenetración y de finalidad de propósitos con los compañeros de la sindical hermana.

La Unión cree que ya se debe hablar poco de la unidad y hacer mucho por la unidad. Con este fin sería posible que de la reunión del Comité Regional saliera redactado un programa mínimo, susceptible de reforma, claro está, de acción conjunta UGT.-CNT.

Ninguno de los esfuerzos que se lleven a cabo para hacer posible la unidad de acción nos parecería baldío. Es inaplazable la concreción de esta unidad. Y es de tan perentoria necesidad como ella misma la creación del organismo que la facilite y la mantenga, la creación de una Comisión o de un Comité permanente de las dos sindicales, de tipo ejecutivo, para resolver en el acto todos los problemas de carácter sindical que presente el desarrollo victorioso de la Revolución popular. Hay que trabajar por la unidad de acción y hay que hacerlo con entusiasmo, con verdaderos deseos de realizar la magnífica obra.»

La Premsa sueca ja no ens diu "roigs"

Les recents victòries de l'Exèrcit Republicà espanyol, i especialment les derrotes de les unitats italianes a Guadalajara i Pozoblanco, han obligat a la premsa sueca a canviar el tó dels seus comentaris sobre la guerra. Entre altres coses han deixat d'anomenar a l'Exèrcit Popular el calificatiu de «roig», per a denominar les forces gubernamentals, i l'enemic ha deixat d'ésser les tropes «nacionalistes» o «nacionales» per a ocupar un lloc que realment li correspon o sigui d'«insurrectes» o «rebels».

Es necessiten senyoretes per a la recaptació de
LA COMISSIO PRO AJUT QUEVIURES MADRID
(autoritzat per la Generalitat de Catalunya)
Ronda Universitat, 35, principal, segona - Telèfon 21391

«FLECHAS NEGRAS» EN EL NORTE
Haciendo el indio.
(De «El Mercantil Valenciano»)

Els nostres germans a la reraguarda feixista

El «Diario de Cádiz» ha publicat el següent telegrama:

«En la Línea de la Concepción i en altres llocs d'aquesta ciutat hem vist fixat el següent cartell: «Avís.—Seran considerats rebels tots aquells que recaptin o contribueixin a col·lectes o subscripcions a favor del Govern «roig», al qual efecte les autoritats prendran les mesures necessàries.

* * *

Aquest telegrama mereix una aclaració. Fàcil és preveure que qui recull o contribueix a subscripcions a favor dels «roigs» són germans nostres no sotmesos voluntàriament al imperi del feixisme. Però el que cal destacar, encara que també sigui vist per tot el món, és que aquests germans no guardin en el pit llurs simpaties sinó que les declarin en actes d'un mèrit valerosíssim, i això, cal dir-ho perquè es vegi que encara a la reraguarda enemiga és necessari que les autoritats s'oposin violentament a les activitats dels obrers i republicans d'allí, encara que pertanyin a les esferes més humils.

DIABETICS
per la vostra salut compreu els aliments garantits de la
CASA SORRIBAS
Astúries, 48
Llúria, 62 (entre Consell de Cent i Aragó)
Manso, 72 (davant de Mercat)
Aliments especials per a delicats de l'aparell digestiu, infància, etc.

DE DIUMENGE A DIUMENGE

LA GUERRA
LA POLITICA
LA SITUACIO A L'EXTERIOR

ELS FRONTS DE GUERRA

Bon balanç de guerra per a nosaltres. Les nostres forces han avançat pel sector del Teix. Estan a tocar Toledo. Han estat ocupades diverses cases d'un barri de la ciutat. Els rebels només tenen una sortida que, per altra banda, està batuda per l'artilleria republicana.

Al nord —que concentra tota la nostra atenció— hem reconquistat Sollube, Rigoitia i el cap Machichaco, entre altres posicions de menys importància. Els atacs rebels són rebutjats per les heroiques Milicies basques. Un caça jacciós ha estat abatut en aquell front.

Els assetjats de la Ciutat Universitària estan cada dia en situació més difícil. Les forces mores volen rendir-se, però els altres no els deixen. Han estat trobats en aquell lloc molts cadàvers. Sembla que foren morts per l'esquena.

L'enemic ha estat castigat al pont dels Francesos. La nostra aviació ha bombardejat intensament els objectius militars de Toledo i Saragossa; la fàbrica de pólvora d'Atarje; l'estació de Mèrida; la central elèctrica de Sabiñánigo.

Hem ocupat una extensa zona del Jarama. Cogolludo ha estat evacuat. Millorem posicions al front de Granada. Hem reconquistat Barrios, del sector de Santander.

Un vaixell jacciós ha llançat un torpede contra el destructor anglès «Hunter 5». Ha hagut d'ésser remolcat fins a Almeria. La noticia ha commogut l'opinió internacional. Tindrà conseqüències? Esperem.

CATALUNYA

Després de la turbulenta setmana anterior, promoguda per la criminal subversió antirepublicana, hem passat uns dies de relativa tranquil·litat. De relativa tranquil·litat a la ciutat de Barcelona, puix que a la resta de Catalunya s'han comès al llarg d'aquestes jornades lluctuosos successos que han costat la vida a dotzenes de ciutadans antifeixistes, i que han sembrat el pànic a diverses comarques. A Montesquiu, per exemple, un exèrcit de forasters, armats fins a les dents, assetjà la ciutat. Finalment triomfà la raó i la justícia personificades en els autèntics antifeixistes. Però no podem dir el mateix respecte algunes ciutats de Lleida i de Girona, on els bandolers, altrament coneguts per «incontrolats» han fet i fan de les seves.

Per a normalitzar la situació de l'ordre públic —convertit en desordre públic— han arribat moltes forces d'Assalt procedents de València i d'altres punts de l'Espanya lleial. S'han instal·lat en diversos hotels. A les nits han prestat especial vigilància pels carrers de la nostra ciutat, escorcollant els transeünts. Han anat a diversos llocs de Catalunya per a dominar la insurrecció criminal.

Diumenge tingué lloc l'enterrament del conseller de la Generalitat, Antoni Sesé. Degut a les circumstàncies, l'acte fou senzill. De totes maneres hi assistí una gran gentada que palesà el seu sentiment per la mort de l'activíssim i ferm lluitador antifeixista, i la seva protesta pel criminal atemptat.

Ha pres possessió del càrrec de Delegat del Govern de la República, en matèria d'Ordre Públic, el senyor Echevarria Novoa. Havia estat governador civil de Bilbao, abans de la concessió de l'autonomia al país basc. El tinent coronel Torres que ocupava el càrrec, ha passat a la Comissaria d'Ordre Públic.

Un decret del Govern de la República, amb aplicació a Catalunya, ha disposat la recollida d'armes, i ha fixat un termini de setanta-dues hores, per a deposar-les. Se n'han recollit algunes. Però encara hi ha molta feina.

Durant aquesta setmana s'ha reunit una vegada el Consell de la Generalitat. En acabar facilità una nota en la qual el Govern condemna els fets passats i espera que s'anirà definitivament al comandament únic i a la normalització de l'ordre públic.

Un fet a comentar: l'aparició d'un vibrant manifest d'Esquerra Republicana de Catalunya. Es tracta d'un document, sense literatura, en el qual s'exposen els antecedents de la sublevació del 3 de maig, i es posen algunes coses en clar.

En redactar aquestes notes arriba la noticia del dia: la crisi del Govern de la República. De la seva solució en depenen moltes coses. I Catalunya haurà de beneficiar-se'n o perjudicar-se del seu resultat. Millor que se'n beneficii. Es d'esperar.

LA SITUACIO INTERNACIONAL

Després de les entrevistes celebrades a Roma entre Mussolini i el ministre alemany von Neurath, sembla que l'aliança d'aquestes dues nacions pot donar-se per descomptada. L'anomenat eix Roma-Berlín potser serà completat per acords militars, tota vegada que s'afirma que el general von Blomberg, cap de la Reichswehr anirà a Roma de tornada de les festes de la coronació.

Les festes de la coronació del rei Jordi VI donaren lloc a una intensa activitat diplomàtica. Sembla que una de les qüestions que més importància tingué fou la d'Europa Central. Els dirigents britànics aprofitaren l'estada de Schmidt, ministre austríac d'A. E. i Hodza, ministre txec, per a conèixer de primera mà la situació en aquella zona europea. Davant els temors exposats pels dos ministres, Londres cregué el seu deure recomanar la creació de pactes regionals de caràcter defensiu. Es evident que aquesta proposició enclou una veritable crítica per als procediments que empra el Tercer Reich en les seves relacions amb els pobles veïns.

Els afers d'Espanya han seguit en un lloc de primer pla en la política internacional. El bombardeig de Guernica, la destrucció sistemàtica de la reraguarda, els bombardeigs «psíquics» això és, els passeigs repetits dels avions alemanys sobre Bilbao, sense bombardeig, per tal d'acabar amb la resistència dels bilbains, han emplenat d'horror el món sencer. A tal punt hi ha hagut indignació per aquestes atrocitats que hem vist Anglaterra canviar d'actitud i no oposar-se a l'evacuació de Bilbao, ans al contrari, hi ha col·laborat.

Totes les protestes han estat poques. França i Anglaterra han evacuat Bilbao i han demostrat que el pretès bloqueig no existia.

Diplomàticament i econòmicament la pocisió de Franco, i això malgrat els lamentables incidents de Barcelona, ha baixat considerablement a tot Europa. Un periodista francès, que no es distingia per la seva simpatia envers nosaltres —Pierre Dominique—, l'ha qualificat d'«incapaç» i aquest sembla ésser el judici de tots els polítics europeus.

Després de la Conferència Imperial —de la qual parlem en aquest mateix número— s'obre a fi de mes el Consell de la S. de N. Potser el problema espanyol hi serà evocat i d'una manera més contundent que les altres vegades.

I encara diran que és viu...

Comuniquen de Sevilla que s'ha celebrat una cerimònia a la memòria del capità Cortès, defensor del Santuari de la Virgen de la Cabeza. La guàrdia civil de Sevilla ha declarat al capità Cortès «heroi de la revolució social».

E. R. C.
Federació de Barcelona
Circumscripció

Per acord del Consell d'aquesta Federació, es sollicita de les Comarcals que la integren, la ràpida complimentació de la lletra circular del Secretari General del Partit, datada el 22 d'abril, en la qual es demanen les dades que són indispensables per a trametre directament a cada Centre, el Butlletí del Consell Permanent.

Els Comitès Executius de les Comarcals d'aquesta Federació, se serviran d'activar la recopilació de les dades que hom demana i les trametran a la Secretaria d'aquesta Federació en el termini més breu possible.

Interessants publicacions estadístiques

Acabem de rebre les darreres publicacions realitzades pel Servei Central d'Estadística de la Generalitat.

La primera consisteix en el primer fascicle (Regió I) de la sèrie que sobre de pressupostos dels municipis catalans ve preparant l'esmentat servei. En ell es detalla, per capítols, el pressupost d'ingressos i el de despeses de cada municipi; el tant per cent que representa el total de cada pressupost sobre el conjunt de pressupostos que formen la respectiva comarca i els del conjunt de cada comarca sobre el total dels que formen la regió, etc. Després s'assenyala, per municipis, el cens de població en 1920, 1930 i 1936 i el coeficient de pessetes per habitant que representa el pressupost de despeses en cada un dels anys esmentats. Comparació força interessant per a veure com han fructuat les finances municipals a mesura que ho ha fet el cens de població.

Una altra publicació rebuda consisteix en el tercer fascicle de la sèrie que sobre les produccions agropecuàries de Catalunya ve publicant el Servei Central d'Estadística. Conté la producció de plantes hortícoles, vinya i olivar, ensems que ens anuncia la propera aparició del quart i últim fascicle de la sèrie que parlarà de les restants produccions agrícoles, dels aprofitaments, de la ramaderia i de la importància de diferents produccions derivades de l'agro-pecuària.

La darrera de les tres publicacions rebudes correspon al Butlletí Mensual d'Estadística que des de temps ve publicant l'esmentat servei. Pertany als mesos de desembre-gener i clou les sèries corresponents a l'any 1936. Segons es fa constar en aquest Butlletí és desig del Servei Central d'Estadística, donar-li la major difusió, i amb aquest objecte serà presentat, en el successiu, a base de quadres estadístics, gràfics i comentaris en castellà, francès i anglès, a més del català.

Obusos sobre Madrid

La desesperació és una mala consellera. Sobretot quan els desesperats són, com els feixistes, gent despòtica. A què ve parlar d'això? A propòsit dels intensos i continuats bombardeigs sobre la capital de la República.

Els generals facciosos arribaren, en jornades memorables de novembre, a les portes de Madrid. Estaven convençuts de la superioritat dels seus elements bèl·lics i de la combativitat dels seus grups de xoc. Estaven segurs que la seva proximitat a Madrid hauria de repercutir en la moral dels combatents republicans. Estaven persuadits que la famosa «cinquena columna» havia de realitzar, a la capital, una tasca eficient de col·laboració als seus designis de conquista.

Tot els fracassà. Les seves intencions s'estavellaren amb estrèpit. La consigna «No passaran», formulada per nosaltres, es convertí des del primer dia en una esperançadora realitat. Els feixistes no passaren. Ni passen. Ni passaran. La rendició de Madrid, empresa que semblava fàcil, és un somni irrealitzable. Lliçó terrible per als generals ensuperbits! Per als Franco, per als Mola, per als Von Faupel, per als Bergonzoli... I això els ha desesperat. Els ha enfollit. Madrid resisteix? ¿Madrid és inexpugnable? Bé —s'han dit— doncs, utilitzem altres mitjans. I els han utilitzat. Del 7 de novembre ençà s'han disposat a destruir Madrid. S'han disposat a no deixar pedra sobre pedra. S'han disposat a desfogar-se en la més abominable destrucció.

Fa més de mig any. Moltes cases han quedat convertides en runes. Moltes persones han estat destroçades per la metralla. Les bombes dels avions i els obusos de l'artilleria facciosa han sembrat els estralls i la mort als carrers de la ciutat madrilenya. Tot ha estat inútil. Ni així no han pogut aconseguir els seus propòsits. Doncs, què es pensaven? Madrid —autèntica capitalitat de la República— no els deixa passar. No claudica, ni vacil·la. A desgrat de tot, Madrid serà sempre nostre. Visca Madrid! ¡Visca la República democràtica!

Guanyar la guerra!!!

Aquest és el criteri, aquesta és l'única voluntat i el sol desig de les Joventuts de «Izquierda Republicana». A la pràctica, però, observem desagradablement que, si bé, aquest sentiment és comú a tot el sector antifeixista, es troben, malgrat tot, inconvenients que malmeten tots aquests bons propòsits en perjudici dels que, de manera admirable i abnegada lluiten des del 19 de juliol darrer els fronts de combat.

Les Joventuts de «Izquierda Republicana» atentes sempre a les necessitats i imposicions que planteja a cada moment la realitat, així com acolliren amb entusiasme la idea cristal·litzada del Front de la Joventut, llancen a Catalunya, per haver-ho ensenyat l'experiència —trista experiència!— que una col·laboració no és prou perquè hi queden encara residus de caràcter partidista que anul·len tots els esforços i totes les voluntats per grans que siguin, llança, repetim, la consigna següent, única, exclusiva, que l'experiència ens ensenya i les circumstàncies ens imposen: un sol criteri, una sola voluntat, un sol desig.

Les Joventuts de «Izquierda Republicana» convençudes de la necessitat indiscutible de l'ALIANÇA DE JOVENTUTS, anteposant a la garantia del triomf de la causa tot interès de caràcter personal i partidista, declara la seva fe increbantable a la Joventut Antifeixista i per això ofereixen de llur organització els sacrificis que exigeixi l'obra que propugnen.

No ens guia més que un objectiu; no perseguim més que un fi: Acabar amb les dissensions; acabar amb tot allò que dissocia el proletariat, al poble, d'aquella causa que ens uní a tots sense distinció de matisos el gloriós 19 de juliol i que, per a subsistir, no hem de regatejar mitjans ni sacrificis per tal de consolidar-la i permetre que no es trenqui.

Joventuts de Catalunya: Esperem que vosaltres, netes de tot rancor, exemptes de tot odi o incompatibilitat, sereu ressò magnífic de la nostra crida desinteressada, fraternal i antifeixista.

Ha dit Joan Comorera

"Un moviment contrarevolucionari degudament preparat i meditat"

«El Noticiero Universal» publica un interviu amb Joan Comorera, del qual reproduïm aquests paràgrafs.

—¿Quina visió teniu dels fets passats?

—Els dolorosos fets no han estat casuals ni provocats. Ha estat un moviment contrarevolucionari preparat amb el propòsit de destroçar la reraguarda i obrir el front de guerra a la invasió feixista.

—¿Què ha de fer-se per tal d'arribar al restabliment de la normalitat?

—Desarticular i desarmar l'exèrcit particular que ha provocat aquesta situació; dissoldre les Patrulles de Control i el POUM; reconstituir els Ajuntaments assaltats; assegurar la normalitat a les fronteres; reduir tots els incontrolats i dissoldre o enviar al front a les anomenades Milicies de Costes, per haver contribuït aquestes de manera molt directa en els assassinats d'antifeixistes, en la dissolució dels Ajuntaments legals i que encara avui mantenen un estat de veritable terror a l'Alt Ampurdà.

A més a més, cal retirar les guàrdiès particulars que custodien les fàbriques dedicades a indústries de guerra.

—¿Com creu que pot aconseguir-se la unitat sindical?

—De moment, amb la creació d'un comitè que no sigui la repetició del comitè d'enllaç que ha funcionat fins ara; un comitè integrat per representants de les dues centrals sindicals, però amb poder efectiu i que pugui prendre acords i fer-los complir a les dues organitzacions i que al mateix temps es proposi coordinar els esforços de les dues sindicals per tal d'organitzar i assegurar el major rendiment de les indústries de guerra.

Una altra missió a complir per part del comitè a què em refereixo, és assegurar l'acció coordinada de les dues centrals en la lluita contra els incontrolats i en la formació d'un potent exèrcit regular.

—¿Qui creieu que ha de regir la política, les sindicals o els partits polítics?

—Els partits polítics.

—¿Com veieu la guerra?

—La tenim guanyada si sabem aprofitar totes les energies i tots els recursos del país. No hem de caure en la ingenuïtat de suposar que la victòria està molt pròxima i que l'aconseguirem fàcilment. La lluita segueix essent molt dura i perillosa.

Hem de tenir en compte, a més, que la victòria està en relació molt directa amb la normalització de la reraguarda.

—¿Pot dependre l'èxit de la guerra del nostre crèdit internacional?

—Si perdem el crèdit internacional, perderem la guerra, puix que no tenim potencialitat econòmica suficient per poder prescindir d'aquell.

L'aportació de l'esquadra republicana

Es ella que proporciona els mitjans per al combat als fronts!

València, 15. — A «Adelante», es publica un breu article del comissari polític de la Flota, Bruno Alonso, en el qual comenta els inestimables serveis que els nostres vaixells de guerra vénen prestant, i diu:

«Per a destacar-nos davant els qui desconeixen l'actuació de la nostra Flota, seria precís que enfonséssim el «Canarias» i tots els altres vaixells pirates; i com que aqueixa ocasió no s'ha presentat fins ara, perquè no topàrem amb ells o bé ells no volgueren topar amb nosaltres, no brilla davant la gent l'obra de la nostra Flota. I, no obstant, que gran i que gegantina ha estat l'aportació de l'esquadra republicana en la guerra!

Cartagena, que ens veu sortir a la mar, sap com tornem i amb el què tornem. Desafiant moltes vegades la iracúndia de les ones i la impotència de l'enemic —de l'enemic i dels seus auxiliars—, que ens veu sortir i ens veu tornar sense disputar-nos la càrrega que defensen els nostres canons, els nostres mariners. ¿Per què no surten a disputar-nos-la els pirates i llurs aliats?

La flota republicana té al seu haver serveis d'inestimable valor que hauran de saber-se algun dia i que en saber-los tothom sentirà admiració i orgull per una flota que, a més de batre les aigües fent fugir l'enemic, proporciona als nostres fronts els mitjans per al combat, sense els quals els rebels serien els amos d'Espanya.»

NEURASTENIA
ESGOTAMENT CEREBRAL
ESTATS DEPRESSIUS
TRASTORNS NERVIOSOS
Gotes fosforades GENOVE
FARMACIA DEL Dr. GENOVE, RAMBLA DE LES FLORS, NUM.

Informació de l'Estranger

El conglomerat franco-anglo-rus contra tot maneig feixista

I davant d'això, Mussolini per impotència haurà d'abandonar Ginebra

Roma, 15. — La proximitat de les reunions del Consell i de l'Assemblea de la Societat de Nacions comença a despertar expectació en els centres polítics i diplomàtics d'aquesta capital per l'actitud que davant aquestes reunions adopti Itàlia.

Es recorda especialment que en l'últim discurs pronunciat per Mussolini, aquest digué: «No us semblen força eloqüents els fets? Doncs els del dia de demà ho seran encara majors.» Es important consignar sobre aquestes paraules que alguns observadors estrangers consideren que Mussolini volgué donar a entendre que el «gentlemen's agreement» ha perdut tot valor, impressió que sembla confirmada pel violentíssim comentari que ahir publicà «Il Giornale d'Italia».

Per tot això, les pròximes reunions de Ginebra desperten expectació, molt més si es té en compte que la diplomàcia italiana i l'alemanya treballen de comú acord. A més, és evident que Ginebra evitarà pronunciar-se de manera concreta sobre el reconeixement de l'Imperi italià, la qual cosa no deixaria de provocar una situació delicada per a Itàlia, situació que culminarà fatalment, llevat solucions inesperades i fora de l'abast de tota previsió, amb la retirada d'Itàlia de l'organisme internacional. Es més: si Itàlia no s'ha retirat ja de Ginebra és degut —segons diuen els observadors competents— al fet que l'eix Berlín-Roma no havia estat experimentat en la pràctica.

Actualment i després de sis mesos de funcionament d'aquest eix, sembla que Roma està satisfeta, significant, per tant, per a ella, que disposa d'un instrument del qual abans no podia disposar ja que la seva perfecta intel·ligència amb el Reich disminuiria la necessitat de romandre a Ginebra, on, per altra banda, la seva actuació seria impotent davant el conglomerat França-Anglaterra-Rússia, que constitueix un veritable baluard contra els maneigs feixistes.

Mussolini exposa tot un tractat d'"economia"

I diu que l'autarquia és la condició necessària per a la independència política i la potència d'Itàlia

Roma, 15. — Mussolini ha presidit la tercera Assemblea de Corporacions i en el seu discurs ha traçat un esbós d'allò que s'ha portat a terme per a assegurar l'autarquia econòmica d'Itàlia i allò que es farà en el dit sentit.

«La condició necessària —ha dit— per a la independència política i la potència de la nació és l'autarquia.» Mussolini recorda que Itàlia no té carbó de primera qualitat, però que posseeix reserves de bon carbó que li permetran cobrir el terç del consum. Itàlia produeix anualment un milió de tones de carbó i en produirà quatre. Afegeix que, àdhuc avançant l'electrificació fins a l'últim límit, Itàlia no arribarà a l'autonomia completa en matèria d'energia industrial, però assegura que àdhuc en cas de sancions hi hauria un o dos països que subministrarien combustible a Itàlia.

Quant a la siderúrgia, ha dit que està a mans de les potències occidentals que li subministren el cinquanta per cent de les matèries primes; però Itàlia posseeix de 30 a 40 milions de tones de mineral. La indústria italiana és a l'avantguarda. Fou creada una oficina especial de combustibles líquids i establiments a Bari i Livorno. Segons l'orador, Itàlia serà autònoma per a cautxú sintètic a finals del 1938. Gràcies a l'enginy i a la fe dels italians s'ha aconseguit el tèxtil nacional.

S'ocupa l'orador de la funció de les Corporacions, la creació de les quals ha provocat tantes polèmiques. Diu que han donat resultat i que se'ls han concedit noves atribucions: control dels preus, fixació de salaris i control de les noves instal·lacions industrials.

Diu que existeix un nou fet econòmic i moral de gran abast: l'Imperi. Els recursos de l'Imperi aportaran una contribució important a l'autorquia econòmica italiana. L'Imperi donarà cotó, carn, minerals i or. Però això imposa un utillatge considerable.

Diu que és impossible eliminar l'autarquia. En un món armat fins a les dents, abandonar l'autarquia seria posar-nos a mercè dels que ho tenen tot per a fer la guerra.

S'HA INAUGURAT LA DIVUITENA SESSIO DEL CONGRES DEL PARTIT SOCIALDEMOCRATA DE TXECOSLOVAQUIA

Hi assisteix Attlee

Praga, 15. — Davant de nombrosos representants dels partits socialistes de l'estranger, ha inaugurat la 18.ª sessió del Congrés del partit social-demòcrata de Txecoslovàquia.

El major Attlee ha vingut expressament d'Anglaterra i el senyor van Bruyckere, de Bèlgica, per tal d'assistir a aquest Congrés.

El partit socialista jueu estava representat pel senyor Goldstein.

Presidia el senyor Hampl, el qual ha llegit l'informe sobre «la lluita per a la democràcia econòmica».

El Congrés durarà tres dies. Dels fascicles impresos aquests darrers dies es desprén que el partit socialdemòcrata de Txecoslovàquia comptava a primers d'any amb 211.000 membres inscrits, la qual cosa significa un augment de 26.000 sobre les llistes de l'any anterior.

A PRAGA S'HA CELEBRAT EL QUARANTA ANIVERSARI DEL PARTIT SOCIALISTA NACIONAL

Praga, 15. — El Partit Socialista Nacional de Txecoslovàquia ha celebrat avui el seu 40.è aniversari. El Congrés reunit aquest matí a l'Ajuntament d'aquesta capital ha aclamat Massàryk i Benes.

Ha estat objecte d'una ovació el professor francès Ruyssen, secretari de l'Associació pro Societat de Nacions.

El discurs pronunciat pel delegat iugoslau ha desvetllat gran interès i indubtables manifestacions a favor de la Petita Entesa.

Els carrers de la capital estan plens de banderes i a nombrosos indrets s'han col·locat imposants retrats de Massàryk i Benes.

HA ACABAT LA VAGA MES GRAN QUE REGISTRA LA HISTORIA D'AQUESTS DARRERS ANYS EN LA INDUSTRIA NORDAMERICANA

Pittsburgh, 15. — Després de dos dies de durada ha acabat la vaga més gran que registra la història dels 18 anys en la indústria nordamericana de l'acer. Els obrers vaguistes han aconseguit un categòric èxit, puix que els han estat concedides les reivindicacions que formulaven.

Esdeveniments del món

DELBOS, SATISFET DE L'ESTADA A LONDRES

Londres, 15. — Delbos, ministre d'Afers Estrangers francès, abans de sortir de Londres ha fet les següents declaracions:

«Surto de Londres després d'haver assistit a la magnífica cerimònia de la coronació. La cordialitat existent entre els delegats francesos i les personalitats angleses m'han emplenat de satisfacció».

UN CIUTADA NORDAMERICA, VOL IMPLANTAR UNA DICTADURA AMB UN MILIO DE DOLARS

Washington, 15. — Diversos senadors americans han declarat «que un ciutadà dels Estats Units disposa d'un fons de propaganda d'1 milió de dòlars a la implantació d'una dictadura als Estats Units i que el senyor Dodd, ambaixador americà a Berlín serà cridat immediatament a Washington per tal de fornir al Congrés les informacions que posseeixi sobre aquest afer.

A DANZIC ANUNCIEN LA DISSOLUCIO DE PARTITS POLITICS

Danzic, 15. — El partit nacional alemany, que fins ara figurava a les files de l'oposició ha decidit durant una reunió extraordinària a la qual han assistit 65 delegats, dissoldre's i fusionar-se amb el partit nacional socialista

El cap nazi de Danzic, Albert Forster, assistia a la reunió. Aquesta decisió, prevista des de feia temps, no modifica essencialment la situació a la Ciutat Lliure.

A la Dieta, dels tres diputats nacional alemanys, dos s'uniren al partit nazi.

S'anuncia, per altra part, que molt aviat seran dissolts per les autoritats de Danzic els partits del Zentrum (catòlic) i socialista.

A MOSCOU, HI HAURA UNA BIBLIOTECA AMB NOU MILIONS I MIG DE LLIBRES

Moscou, 15 — La construcció dels principals edificis de la Biblioteca Lenin, a Moscou, s'està enllestint. Aquesta Biblioteca contindrà nou milions i mig de llibres. La sala principal serà capaç per a 650 persones. La decoració arquitectònica serà acabada en el precís moment del vintè aniversari de la Revolució d'Octubre. El trasllat dels llibres als nous edificis començarà pròximament. Aquest trasllat serà efectuat per un túnel especial. Vuit milions de llibres aproximadament són els que seran transportats.

ESCOLTAR A ALEMANYA «RADIO MOSCOU» ES UN DELICTE D'ESTAT

Hamburg, 15. — Han estat condemnats a penes que oscil·len entre dos i deu anys, alguns comunistes acusats d'haver escoltat la ràdio Moscou.

El tribunal diu que «el fet d'escoltar les emissions radiofòniques de la U.R.S.S. podia ésser interpretat com una preparació d'un complot contra la seguretat de l'Estat.

L'EX-MINISTRE DE FINANCES ANGLES SNOWDEN HA MORT

NgsJ cmfè vbgk vbgk vbgk vbgk vb

Londres, 15 (urgent). — L'agència Reuter anuncia la mort de Snowden, ex-ministre laborista.

Londres, 15. — Snowden ha mort a la seva propietat de Tilford (Surrey), a les quatre de la matinada, a causa d'una crisi cardíaca. Lady Snowden, que assistí ahir al ball donat pels sobirans a Buckingham i que passà la nit a Londres, fou informada telefònicament de la mort del seu marit i ha sortit cap a Tilford. L'ex-ministre estava malalt des de fa algun temps, però el seu stat havia millorat i ahir pogué sortir a passeig. Comptava actualment 72 anys d'edat.

LES «FIGURES» DE HITLER I MUSSOLINI, SON PASSEJADES PELS CARRERS DE MEXIC

Mèxic, 15. — Els ministres d'Alenya i d'Itàlia han protestat prop del ministre de Negocis Estrangers contra la presència a la desfilada del dia primer de maig de figures en forma de caricatura de Hitler i de Mussolini i passejades per la Lliga d'Escriptors i artistes revolucionaris.

El ministre ha contestat que aquesta Lliga no tenia cap caràcter oficial i ha afegit que, per la seva banda, havia recomanat a tots els grups que no es lliuressin públicament a manifestacions que poguessin alterar les relacions entre Mèxic i els altres països.

ARTISTES DE CINEMA QUE PODEN ESSER CONSIDERATS COM A REBENTA-VAGUES

Hollywood, 15. — Després d'una sèrie de conferències amb els representants de les companyies cinematogràfiques, els dirigents dels sindicats de tècnics rebutjaren la proposició per a solucionar el conflicte. Declararen, en efecte, que l'oferta verbal dels productors constituïa una maniobra per a fer fracassar la vaga i desunir els sindicats. A més, el Comitè de vaga acusa els sindicats d'actors de fer el joc dels patrons en acceptar clourе un acord per separat. El Comitè de vaga ha declarat que els actors que entraran als estudis seran considerats com a rebenta-vagues.

SI ES BROMA, PASSA...

Budapest, 15. — Prenent la paraula amb motiu de la discussió del pressupost, el president del Consell, Daranyi, declarà que el Govern volia mantenir una sincera amistat amb Alemanya i que està convençut que Alemanya té idèntiques intencions.

Amb aquesta finalitat desitja veure l'eliminació de tots els riscs d'una agitació perniciosa capaç de pertorbar les relacions entre els dos països.

Daranyi afegeix que és incontestestable que les formes de l'Estat del Reich no poden tenir cap importància sobre la vida nacional d'Hongria.

La manca de temps no ens permet de traduir les notes en català. Per aquest moque no vinguin redactades tiu no podrem publicar cap nota que vingui en altre idioma que el català

ANTENA

*

(Ve de la 1ra pàgina)

ques sobre deficiències en departaments com el de Defensa, tan necessaris per a la guerra. No per silenciades deixen de recaure sobre els seus titulars responsabilitats enormes. Dia vindrà que caldrà parlar del front d'Aragó, de la vigilància de costes i fronteres, etc., i aleshores s'abastarà la incapacitat o el que sigui del qui tenia la responsabilitat del departament més delicat del Consell.

* * *

Encara no hem vist enganxats pels carrers el Ban sobre la recollida d'armes.

* * *

El «POUM» ja té un disc per a tocar fins a una altra: «las jornadas de mayo».

* * *

I ara, amics, deixeu-me fer-vos una recomanació que us sobtarà per venir de qui ve, però els fins que persegueix la justificarà. Avui heu d'anar a veure els braus de la Monumental.

Els cartells anunciadors invoquen l'ajut a Euscadi. I per Euscadi s'ha de fer tot, àdhuc anar a veure braus.

No, no és que jo hi entengui gens, però hi faré cap. Allà que seré, aclucaré els ulls en els moments de perill sentimental. I després tornaré a mirar i pensaré en Euscadi. No hi fa res que tampoc no hi entengueu. L'única cosa, però, que us recomano és que no feu comentaris, altrament us podria succeir el mateix que em va passar a mi una vegada que en engegar una «¡Vaya verónica!» un del costat va comentar que aquell dia a la plaça només hi havia «payeses».

La Conferència Imperial de Londres

S'han acabat a Londres els festeigs a què donà lloc la coronació del rei Jordi VIè. i comença, ara, la Conferència imperial britànica en la qual participen representants de tots els Dominis que formen part del Commonwealth. Aquestes conferències són sempre transcendentals perquè a través d'elles s'ha anat falsonant les característiques de l'Imperi britànic. La història de l'Imperi, en la seva forma actual, es pot trobar en aquestes Conferències Imperials.

Elie Halevy, el gran historiador del segle XIX anglès ens parla de la curiosa evolució de la història colonial. Anglaterra, dominadora d'una extensió colonial que representa un quart de món, no tenia cap

BALDWIN

idea, al començament del segle XIX del que seria la seva potència més forta. Feia poc temps relativament, que les colònies ianquis s'havien separat de la mare pàtria i la idea colonial (no diem imperial) era combatuda i menyspreada pels liberals. Elie Halevy ens assenyala les diverses etapes ascendents de l'organització colonial. Enmig d'una certa indiferència, produïda sobretot per la gran reeixida del lliurecanvi, la idea colonial anà prosperant i organitzant-se. A la meitat del segle XIX es pot dir que Canadà, Austràlia, Nova Zelanda adquireixen la fisonomia que més tard ha anat cristal·litzant-se. Fou amb motiu del jubileu d'or de la reina Victòria, el 1887, que es reuniren per primera vegada els representants de l'Imperi. El 1894 i 1897, amb motiu de les festes del «jubileu de diamant» es tornen a reunir els representants imperials. Joe Chamberlain, pare de l'aviat primer ministre Neville Chamberlain, aprofita l'avinentesa per a exposar les seves idees sobre un Consell Imperial i — ja heterodox del lliure-canvi — la seva gran idea de les tarifes preferencials que havien d'obtenir una esclatant acceptació dos anys més tard.

El 1902 els representants imperials acorden reunir-se cada quatre anys per tal de deliberar sobre les necessitats de les colònies. El 1907, o sia en la pròxima reunió, s'aprovà la designació de «Dominis» per a les colònies més avançades. La Gran Guerra del 1914-18 havia d'unir, amb fraternitat de sacrifici, els pobles de l'Imperi. La S. de les N., en acceptar els Dominis com a Estats independents consolidà la posició de les antigues colònies i exigeix un nou vincle que no pot ésser ja la submissió.

El 1926 la llei Balfour creava una situació nova. D'aquesta llei data la desaparició de la idea colonial. Ni el govern britànic ni el Parlament de Westminster no podien intervenir en la governació interior del «Domini». Després d'aquesta llei Balfour — que ha estat qualificada d'Estatut Imperial — només mancarà l'Estatut de Westminster — que admet la separació — per perfilar definitivament l'organització imperial britànica. L'únic lligam que uneix els pobles de l'Imperi, podríem dir jurídicament, car hem de descomptar els vincles de raça i civilització, és el rei la fidelitat dels Dominis a la Corona.

La conferència Imperial que s'acaba d'obrir a Londres té dues finalitats: primera procedir a un examen dels acords d'Ottawa, això és del veritable estatut econòmic de l'Imperi, pel qual es posaren en vigor les tarifes preferencials; i, a més, a més, fixar el pensament de l'Imperi amb relació a la Defensa Imperial.

Els acords d'Ottawa han estat sempre seriosament combatuts pels nuclis liberals i àdhuc conservadors de Gran Bretanya. Consideren els seus crítics que amb la tarifa de drets preferencials es va paulatinament però segura a una veritable guerra econòmica. El fet de tancar l'Imperi als altres pobles del món aïlla Anglaterra, provoca una reacció semblant en els altres pobles que es veuen obligats a aixecar barreres duaneres per impedir que l'autarquia imperial es converteixi en un dumping britànic. Cal tenir en compte, per valorar els acords d'Ottawa, que d'acord amb ells els productes dels Dominis, com els de la Metròpoli, poden viatjar amb un descompte molt important i a més a més sense drets d'entrada. Essent com és l'Imperi britànic un dels monopolitzadors de les matèries primes, aquest fet comporta que els altres països es veuen obligats a comprar les matèries primes a l'Imperi i en canvi es veuen privats de vendre llurs mercaderies als països que es troben dintre el Commonwealth. La possible modificació dels acords d'Ottawa ha estat demanada per diversos països però sobretot per França i els Estats Units.

Es de preveure que entorn de la futura orientació dels acords d'Ottawa i les tarifes preferencials hi haurà discòrdia a la mateixa Anglaterra. Els liberals hi han estat sempre oposats perque representants principalment d'interessos agrícoles, és evident que tota la política imperial ha estat contrària a l'agricultura en profit de la indústria. Precisament en aquests últims temps Anglaterra ha iniciat una virada amb relació a l'agricultura, procurant passar de país monoproductor a país de conreu variat. Però els conservadors, representants de la gran indústria, no creuen de cap manera en el lliure-canvi i un periòdic tan representatiu com «The Times» ja ha declarat que «no creiem, com molts, que el lliure-canvi sigui una panacea per a tots els mals que sofrim».

Una de les altres qüestions que es plantejaran i que, sens dubte hauran de provocar moltes deliberacions, serà la qüestió de la Defensa Imperial. La metròpoli és el sol país que contribueix a aquesta defensa de les rutes imperials i això representa una càrrega molt feixuga. A arrel del conflicte italo-etíop hom veié la gran complexitat d'aquest problema car no es tracta solament de tenir pas lliure al Mediterrani, sinó també de protegir el conjunt de pobles que estan sota la tutela, oberta o oculta, de Gran Bretanya. Austràlia i Nova Zelanda demanen un ajut eficaç enfront dels designis imperialistes japonesos. El Japó voldria trobar a Austràlia matèries primes i a més a més terreny adequat al plaçament dels sobrants de població. Tot el Nord d'Austràlia és un desert (0'8 habitants per quilòmetre quadrat) on la vida dels blancs és impossible degut al calor. En canvi és un país ideal per als japonesos. Per als blancs d'Austràlia, descendents de les races anglosaxones, és un problema de vida o mort evitar aquesta penetració japonesa.

No parlem dels països sudafricans (or i diamants) que desvetllen ambicions diverses i totes perilloses per a l'Imperi. A més a més la ruta de El Cap, en cas de perill al mar Roig, és la gran ruta per arribar a l'Índia, base de l'Imperi.

Aquesta complexitat de problemes que planteja la defensa imperial demanaria una unitat de comandament que és gairebé impossible d'aconseguir tenint en compte la diversitat d'interessos. Però és indubtable que Londres, basant-se en la S de les N., intentarà unificar aquesta diversitat de criteris a base de fixar fins a quin punt els Dominis estan disposats a complir els articles del Pacte.

La Conferència durarà tres o quatre setmanes. Deliberacions secretes i metòdiques, en les quals no es deixarà d'estudiar tot allò que pugui contribuir a l'afiançament de l'Imperi. La Conferència, reservarà alguna sorpresa? Enfortirà la unitat o prevaldrà el sentit centrífug dels Dominis? Ja hem dit que a través de les Conferències imperials es podia seguir la història de l'imperialisme anglès. Aquesta conferència no serà una excepció.

F. V.

Ressons de la nostra lluita

L'explosió del "Hunter" és l'esdeveniment més seriós que s'ha produït des del principi del conflicte espanyol

Londres, 15. — Mentre els periòdics conservadors esperen els resultats de l'enquesta abans de comentar l'exlosió que matà vuit membres de la tripulació del «Hunter», els periòdics d'esquerra expressen aquest matí llur emoció.

Des del punt de vista estrictament britànic — escriu el «News Chronicle» — és l'esdeveniment més seriós que s'ha produït des del principi del conflicte espanyol. En tot cas aquest esdeveniment lamentable no ha de conduir el Govern a col·laborar menys activament en el control de les costes espanyoles.

«Daily Herald» està convençut que l'acord de no intervenció no ha estat respectat i escriu sobre el particular:

«Els mariners britànics, després de tot, donaren la seva vida per la no intervenció. Només la veritable no intervenció pot justificar aquest sacrifici. En canvi, Alemanya viola sistemàticament el pacte enviant pilots a Franco.»

L'ALMIRALLAT DEMANA MES DETALLS

Londres, 15. — L'Almirallat ha enviat aquest matí un telegrama al comandant de la flotilla a la qual pertany l'«Hunter» demanant detalls sobres les causes de la catàstrofe.

A les esferes navals de Londres es posa de relleu que l'informe que ha arribat a Londres conté nombrosos detalls sobre els danys que ha sofert el navili, però manca d'explicacions sobre les causes originàries del fet.

En absència d'aquestes explicacions, a les esferes autoritzades es manté gran reserva i es nega de fer cap comentari ni d'emetre hipòtesis de cap gènere.

Així que es rebi l'informe de les autoritats navals del Mediterrani, explicant les causes de l'accident, es publicarà un comunicat oficial.

UNS PESCADORS DECLAREN QUE EL «HUNTER» FOU TORPEDINAT

Londres, 15. — Comuniquen de València a l'agència Reuter que una comissió mixta espanyola i britànica en efectuar l'enquest sobre l'explosió de què fou víctima el «Hunter» ha recollit les declaracions d'uns pescadors els quals es trobaven prop del lloc de l'accident, i que manifesten que veieren un periscop d'un submarí prop de l'indret on es registrà l'explosió.

PORTA CATORZE FERITS DEL «HUNTER»

Gibraltar, 15. — El vaixell hospital anglès «Maine» ha arribat a Gibraltar i porta a bord catorze ferits del «Hunter».

EL «HUNTER» A GIBRALTAR

Gribaltar, 15. — El «Hunter» ha entrat en aquest port remolcat per un vaixell de guerra anglès.

ANGLATERRA HA ENVIAT A BILBAO UNA COMISSIO QUE EXAMINARA LES CIRCUMSTANCIES DEL BOMBARDEIG DE GUERNICA

Londres, 15. — Ha sortit cap a Bilbao una delegació anglesa per tal d'examinar les circumstàncies del bombardeig de Guernica i la seva destrucció.

La comissió investigadora està composta pel comandant Harry Parcy, oficial de la Marina reial anglesa, retirat, ex-cap de la secció de mines submarines per a la flota anglesa de l'Atlàntic; de Mc. Kimon Wood, director honorari del Departament d'Investigació aerodinàmica del ministeri britànic de l'Aire i de Mc. G. H. S. Wing, advocat del Col·legi de Londres.

La comissió ha rebut el seu mandat del Comitè d'Investigació sobre les violacions del Dret Internacional en relació amb la intervenció a Espanya creat pel setembre passat i presidit per Hed. Ratborne, membre liberal del Parlament britànic.

Quan torni la comissió a Londres el Comitè d'Investigació sobre violacions del Pacte es reunirà en sessió plenària per tal d'estudiar els testimonis recollits a Guernica.

LA GESTA HUMANITARIA D'EVACUAR DONES I CRIATURES, PER FRANCO REPRESENTA UNA VIOLACIO DEL BLOQUEIG

Londres, 15. — Es coneixen, finalment, més amples detalls de la resposta de Franco a la proposta d'evacuació dels elements no combatents d'Euskadi. En aquesta resposta els rebels es ratifiquen en la seva pòsició sobre el fet que la flota de guerra britànica protegeixi les operacions d'evacuació. Es repeteix l'oferiment de la creació d'una zona neutral, i d'una manera indirecta cuirasat «España».

Els principals fragments d'aquesta resposta són els següents:

«En la forma proposada, l'evacuació dels refugiats representa una violació del bloqueig, i per tant és contrària als usatges internacionals. Però el factor més greu és que uns vaixells de guerra estrangers donen escorta als vaixells mercants que efectuen l'evacuació, i els ajuden a forçar el bloqueig.

No podem acceptar aquest atemptat contra el prestigi de la flota espanyola i de la sobirania nacional. A més, l'activitat d'aquests vaixells fa més difícils les operacions contra Bilbao.»

La nota acaba dient:

«En deixar de reconèixerel bloqueig, abusant de la protecció donada als vaixells que intenten forçar-lo, i despistant o fent difícil britànics minven l'activitat de les nostres flotilles nacionals contra els vaixells mercants que entren dintre del límit de les tres milles. Aquesta situació fou la causa de la pèrdua de traordinàriament els habitants del nostre territori, i els ha enemistat amb la nació anglesa.»

COM EXPLICA ELS CRIMINALS BOMBARDEIGS D'EUSCADI UN PARE JESUITA QUE VA PRESENCIAR LA MAJOR PART DELS ATEMPTATS

París, 15.—El corresponsal de l'Agència Havas a Bilbao transcriu una declaració que acaba de publicar el religiós jesuïta Ramon Arzuaga, el qual ha presenciat la major part dels atemptats que els rebels espanyols han comès contra la població civil d'Euscadi.

En resum, el P. Arzuaga fa la següent interessantíssima declaració:

Els avions insurgents tiraren damunt Guernika una quantitat considerable de bombes incendiàries; tant a Guernika com a Durango, les persones que pogueren escapar al bombardeig foren perseguides criminalment amb foc de metralladora per l'aviació feixista. Pos dies abans d'aquests criminals atemptats, l'aviació feixista tirà unes proclames de Mola, en les quals aquest anunciava «la destrucció completa de Biscaia». En els bombardeig que els rebels efectuaren contra Bilbao el 23 de setembre de l'any passat mataren centenars de persones. Els bombardeigs de què ha estat víctima més recentment la capital basca no han estat menys cruels.

Contràriament al que s'ha dit, el Govern d'Euscadi no pot ésser més cristià, i fa tot el que pot per governar amb honorabilitat.

PER DESEMBARCAR A ANGLATERRA 2.000 INFANTS BASCOS

Londres, 15.—El Ministeri de l'Interior ha autoritzat el Comitè de Socors a Espanya per a desembarcar a Anglaterra 2.000 infants bascos que vénen a refugiar-se a Anglaterra.

ELS REBELS ESCORCOLLEN UN VAIXELL CARREGAT DE TARONGES

Estocolm, 15.—El vaixell «Gallia», de Goteberg, el qual portava a bord un carregament de taronges espanyoles fou detingut pels rebels, els quals el portaren a Ceuta. Després d'escorcollar-lo el deixaren en llibertat.

LA DESCOMPOSICIO ENTRE FALANGISTES S'AGREUJA

Hendaia, 15.—Es reben informacions del nord d'Espanya en les quals es dóna compte que progressa de manera ràpida la descomposició i desarticulació de tots els quadres de comandament i de totes les organitzacions falangistes a la zona rebel. Sembla que s'està preparant un procés contra els elements acusats de diferents delictes i que en nombre d'un miler es troben empresonats actualment.

Informació de Madrid

Igual que la que va avariar el «H. 35»?

Davant d'Almeria s'ha procedit a la destrucció d'una mina de construcció alemanya

València, 15. — Al Ministeri de Marina i Aire han facilitat la següent nota:

«Ahir es va rebre en aquest Ministeri la següent informació d'Almeria:

Aquesta matinada es procedí pel guardacostes «Fuad-Lucena» Asunción García» al rastreig de mines en el con que havia estat marcat per el comandant del cuirassat «Jaime I». i a les set hores vint minuts els esmentats vaixells aixecaren una mina de sistema elèctric. Es feren contra aquesta set dispars de canó, sense aconseguir destruïr-la.

El guardacostes «Asunción García» retornà tornà a sortir de bell nou per a intentar una altra vegada destruir la mina. Es feren contra aquesta 19 dispars. La mina quedà traspassada i se n'anà a fons. Sobre la superfície deixà un líquid groguenc que hom suposa que és àcid sulfúric. L'operació fou presenciada per caps de la nostra armada i per dos súbdits britànics, delegats del cònsol d'Anglaterra, els quals, tan aviat com veieren l'artefacte reconegueren la seva procedència alemanya, i manifestaren que eren iguals a les mines utilitzades en la Gran Guerra.

La mina quedà a 12 metros de profundidad i a 200 metres de distància de la platja, i serà localitzada per a coneixements dels navegants. Demà i amb les degudes precaucions se la procurarà donar remolc. El lloc on la mina ha estat trobada fa suposar fundadament que una altra igual fou la que avarià el destructor anglès «H. 35».

Els nostres vaixells continuaran el ràstreig per aquells llocs, puix que és lògic suposar que no hagin estat sols dues mines, la trobada avui i la que avarià el vaixell de guerra anglès les úniques que ha sembrat per aquells paratges l'enemic».

LLEGIU LA HUMANITAT

Marià R. Vàzquez parla dels successos de Catalunya

Madrid, 14.—El secretari del Comité Nacional de la C.N.T., Marian R. Vàzquez, ha fet unes manifestacions afirmant que els successos de Catalunya han obeït a un pla perfectament traçat contra la C.N.T. i les conquistes proletàries.

Així que s'obtinguin tots els detalls —digué— s'explicarà el poble moltes coses, que ara són confuses.

L'organització confederal realitzà grans esforços perquè no s'estengués el conflicte. Va decidir enviar un delegat a cada regional per a evitar les alarmes i la reproducció del conflicte de Catalunya. Envià tres delegats al front d'Aragó per a impedir que les forces es moguessin. Era natural que, en saber que s'atacava als companys de Barcelona, tractessin de secundar el moviment.

Els nostres propòsits s'aconseguiren i ni un sol company es va moure dels seus llocs.

A Barcelona, el Comitè Nacional lluità continuament per a aturar la lluita; i si hagueren estat atesos els nostres propòsits, el dimecres hauria acabat la lluita a Barcelona. El Govern central no tenia necessitat d'incautar-se dels serveis d'Ordre Públic. Però sembla que, com que el propòsit d'alguns elements era aconseguir el contrari, la lluita durà quarantavuit hores més.

Els companys de Barcelona estaven disposats a deposar les armes; però no se'ls deixà, ja que en intentar abandonar les seves posicions, eren atacats i es veiem obligats a defensar-se. Solament quan no foren hostilitzats el divendres, al matí, fou quan cessà la batalla; i encara aleshores, des d'alguns llocs, continuà la provocació.

El dijous, la C.N.T. i la U.G.T. organitzaren la tornada al treball; però les provocacions impediren que fos repres aquest. Els cotxes de reparació elèctrica i els tramvies que s'aventuraren a sortir foren rebuts a trets i hagueren de retirar-se. Pel que fa referència al Govern, no haig de dir altra cosa, sinó que considero que ha estat a l'altura de les circumstàncies en intervenir en pro de la pacificació.

La Crisi del Govern de la República

(Ve de la 1ra. pàgina)

nyors Negrín, Prieto o Besteiro, amb la cooperació de totes les organitzacions polítiques i sindicals que accepten les bases assentades.

Com a indicacions específiques, crec obligat fer-ne dos en aquest moment. La primera és la necessitat de procedir amb totes aquelles garanties i restriccions que exigeixen la guerra i l'ordre públic, al restabliment del règim constitucional de llibertat de consciència i de cultes. El desviament ben lamentable de sectors o organismes eclesiàstics en la seva gestió no autoritza, segons el meu parer, per a perllongar l'actual estat de fets a tot el teritori lleial fora d'Euscadi. Considero, a més, respectuós per a altres criteris, que silenciar el programa amb la finalitat de no resoldre'l, pot constituir un greu dany per a la República, de manera singular en la seva política exterior.

La segona indicació, es refereix a Catalunya. Els republicans catalans haurien preferit una intervenció anterior i eficaç en ajut de la Generalitat a què el govern de la República assumís la direcció de l'ordre públic.

Es més, ja en la tolerència directa d'aquestes atribucions, entenc que és deure inajornable del govern que es formi la liquidació a fons del problema que pertorba la vida catalana, i escometre amb fermesa les causes del desordre i la subversió, siguin circumstancials o endèmiques per tal de restituir a la normalitat aquel país, i tornar a la seva Autonomia l'exercici de la facultat, que sols transitòriament ha passat a mans de l'Estat, i deixar-lo en condicions de major eficiència, amb l'objecte que rendeixi totes les grans possibilitats de què és capaç per a la guerra i la República.»

La nota de la C. N. T.

València, 14. — La C.N.T. ha facilitat la següent nota:

«Requerido el Comité Nacional de la C.N.T. (Confederación Nacional del Trabajo) por el Excmo. Sr. Presidente de la República, para evacuar consulta sobre la crisis política planteada, manifiesta su criterio condensado en lo siguiente:

Primero.—Que la C.N.T. patentiza claramente que no es responsable de la excitación planteada, considerándola de todo punto improcedente e inadecuada en interés de la guerra y del frente antifascista, declinando la responsabilidad de los derivados que la misma pudiera producir.

Segundo.—Que no prestará su colaboración a ningún Gobierno que no esté presidido y siendo ministro de la Guerra, por el camarada Francisco Largo Caballero.

Tercero.—Que este Gobierno ha de tener como base las representaciones obreras, manteniendo la colaboración de los sectores antifascistas; posición clara que consideramos altamente beneficiosa para el orden internacional; que no se denote existe fallo en el frente de lucha antifascista y en el orden interior de defensa al proletariado para que entusiásticamente y con el apoyo leal de todos podamos caminar unidos hacia la victoria.»

I la de la U. G. T.

València, 14.—Per la seva part, la Comissió Executiva de la U.G.T. ha lliurat aquesta tarda aquesta altra nota:

«La Comisión Ejecutiva de la Unión General de Trabajadores de España, requerida por el Excmo. señor Presidente de la República para evacuar consulta en orden a la crisis política planteada, hizo saber a su excelencia que declinaba toda su responsabilidad en las causas que pudieron haber producido la misma, haciendo constar que no prestará colaboración de ninguna clase al Gobierno que pueda formarse si este Gobierno no está integrado por idénticas fuerzas representaciones a las dimitidas, figurando en él como ministro de la Guerra y como Presidente, el camarada Francisco Largo Caballero, por exigirlo así las necesidades imperiosas de la guerra, para responder con el máximo fervor a la confianza que internacionalmente ha sabido conquistarse con su heroísmo el pueblo español.»

Cap a la formació del nou Govern

Els punts del Partit Comunista

València, 15.—En l'entrevista amb el senyor Largo Caballero, els representants del Partit Comunista feren lliurament al Cap del Govern d'una relació amb els punts a l'acceptació dels quals condiciona la seva col·laboració en el Govern i que són els següents:

«Primero. Dirección democrática de toda la vida política, económica y militar del país, mediante discusión y resolución colectiva de todos los problemas en Consejo de ministros.

Segundo. Funcionamiento normal del Consejo Superior de Guerra, el cual se ocupará, conjuntamente con el ministro de la Guerra, de todos los problemas de este Departamento: estado de las tropas, nombramiento de altos cargos militares, armamento del ejército, marcha general de las operaciones, medidas encaminadas a asegurar su éxito, etc., etc.

Tercero. Reorganización inmediata del Estado Mayor y nombramiento de un jefe de Estado Mayor responsable ante el ministro de la Guerra y el Consejo de Guerra, pero con plena autoridad para fijar y planear todas las operaciones que hayan de realizarse en el país.

Cuarto. Reorganización del Comisariado de Guerra y creación de una directiva colectiva compuesta por representantes de todas las organizaciones que formen el Gobierno. Este Comisariado será responsable ante el ministro de la Guerra y el Consejo de Guerra, pero gozará de autonomía en todo lo relacionado con los movimientos y dirección política de los Comisarios.

Quinto. El Presidente del Consejo se ocupará exclusivamente de los asuntos de la Presidència. La cartera de Guerra será desempeñada por un ministro de este Departamento.

Sexto. Eliminación de Galarza del nuevo Gabinete, por su incapacidad notoria y su lenidad en los problemas de Orden Público.

Séptimo. Tanto el ministro de la Guerra como el de la Gobernación deberàn ser personas que gocen de la adhesión de todos los partidos y organizaciones que entren a formar parte en el Gobierno. Por tanto, sus nombres habràn de ser conocidos antes de proceder a su nombramiento definitivo.

Octavo. Estructuración de un programa de Gobierno, que deberà hacerse público el mismo día en que se constituya el nuevo Gabinete.»

* * *

Tenim entès que el President del Consell no es mostrava, en un principi, disposat a acceptar la totalitat d'aquestes condicions. Posteriorment es feren determinades gestions per tal de conèixer si el Partit Comunista accepta discussió sobre les seves suggestions.

A tres quarts de nou, sortiren de visitar el senyor Largo Caballero els representants de la C. N. T., que no feren manifestacions.

Es reuneix la minoria de «Izquierda Republicana»

València, 14.—Aquesta tarda s'ha reunit al Congrés la minoria d'Izquierda Republicana.

Una lletra del P. C. al President Azaña

València, 15. El secretari general del Partit Comunista ha dirigit una lletra al President de la República, la qual diu que consideren indispensable la formació d'un Govern de Front Popular, que amb fermesa i energia mobilitzi tot el poble espanyol en defensa de la Pàtria i de la República. Haurien de figurar tres qüestions en el programa: política coherent de guerra, amb reorganització de l'Estat Major, comandament únic, formació de reserves, depuració dels comandaments, transformació de la indústria civil en indústria de guerra; política econòmica de cara al front i a la reraguarda; planificació i cordinació de la producció, nacionalització de les indústries fonamentals, en particular la dels propietaris facciosos, protecció de la petita indústria, control obrer a la producció, protecció als petits camperols, creació de cooperatives agràries; política financera d'exportació i importació que asseguri l'obtenció de divises; ordre republicà a la reraguarda, contra els pertorbadors, amb eliminació d'autoritats particulars de fronteres, ports, carreteres i ciutats.

Ultima gestió del dia

València, 15. — A les nou del vespre ha sortit el senyor Largo Caballero i els periodistes li han preguntat com anaven els treballs que li havien encarregat al matí.

—Aquests van perfectament —digué—. Aquesta nit espero que es reuneixin les organitzacions sindicals i els periodistes polítics per a ultimar els seus treballs que demà sotmetran a la meva consideració, i jo, al meu torn, al President de la República. De manera que fins demà.

Els periodistes insistiren.

—No veureu aquesta nit el President de la República?

—Segurament que no — acabà dient.

Sembla que la solució serà Govern Largo Caballero

València 15. — Com a impressió de darrera hora, podem assenyalar que les comunicacions a l'Executiva del Partit Socialista i el Comitè Central del Partit Comunista eren les úniques cursades pels empleats de la Presidència del Consell fins a les cinc de la tarda.

A l'esmentada hora hi havia a la Presidència la impressió que les posteriors citacions que es tenien per al desenrotllament i solució de la crisi depenien del resultat que tinguessin les mencionades entrevistes, en les quals havia de tractar-se de problemes substancials. Recaigut acord sobre aquests, s'estima que no es plantejarien dificultats per qüestions secundàries de magnitud de representació, acoplament de carteres o distribució de llocs.

De la prioritat d'aquestes visites, es dedueix que Largo Caballero estimava primordials aquestes gestions, ja que a cada conferència se li assenyalava un marge de mitja hora.

Es dubtava que hi pogués haver solució abans que acabés el dia.

Per determinats elements es considerava substancial la condició imposada per les sindicals, que la solució ha d'ésser a base de Largo Caballero, ja que explícitament han rebutjat qualsevol altra solució que difereixi d'aquesta; encara que s'apreciava així mateix el fet que no hagin plantejat problemes de proporcionalitat, que haurien representat un obstacle.

La visita del secretari accidental de l'Executiva de la U. G. T., Pasqual Tomàs, a la Presidència, tingué per objecte entrevistar-se amb el sots-secretari, senyor Llopis.

Si en la conferència de Largo Caballero amb l'Executiva del Partit Socialista i Comitè del Partit Comunista recaigués acord, serien requerits a comparèixer a la Presidència els representants de les Sindicals i porteriorment es cridarien els representants dels partits, tant nacionals com regionalistes; i amb antelació, el President de les Corts.

La reunió

València, 15.—Aquesta tarda s'ha reunit al Congrés la minoria d'«Izquierda Republicana».

LA PREMSA

La premsa de Madrid

«Claridad»: Davant els fets consumats no fem més que aconsellar als nostres camarades serenitat i disciplina. No hi ha més que la constitució d'un Govern de Front Popular presidit per Largo Caballero al qual precisament en aquests moments no volem adjectivar més que amb el nom amb què l'assenyalà el poble quan s'encarregà de la formació del Govern avui dimissionari. L'artífex de la victòria.

«Mundo Obrero»: S'ha plantejat una crisi que era necessària perquè hi havia errors d'embalum en la política que seguia el gabinet Largo Caballero. Errors que han donat per resultat el que arribessin a succeir els sagnants esdeveniments de Barcelona, errors que es reflecteixen en la situació d'inactivitat als fronts, errors que es reflecteixen en la situació caòtica de les indústries.

Tot això havia de donar per resultat que una de les fraccions representada al Govern plantegés la qüestió de confiança. Aquesta força havia d'ésser el Partit Comunista. En resoldre la crisi que es tingui en compte que no val a encastellar-se en concepcions i en actuacions passades. Si no s'és capaç de desenrotllar les necessitats imperatives del moment el millor serà que les carteres les exerceixin altres persones que puguin satisfer els desigs del poble.

El mateix diari en un entrefilet, diu: «Pascual Tomàs ha dicho que la U.G.T. solo apoyará a un Gobierno en el que Largo Caballero sea Presidente y ministro de la Guerra. Pascual Tomàs ha debido hablar en nombre propio, porque los centenares de miles de obreros de la Unión General piensan de distinta manera.

«C. N. T.», diu

«No es cierto que Largo Caballero haya perdido la confianza de la C. N. T. La conjura reaccionaria fracasarà. Sólo puede ser resuelta la crisis con la constitución de un Gobierno muy parecido al actual, un Gobierno de base sindical presidido por Largo Caballero, figura representativa del proletariado español. Los trabajadores estamos a su lado. En él vemos una garantía de nuestra victoria.»

«El Sindicalista» és l'únic diari que es limita a inserir la primera notícia de la crisi sense fer cap comentari.

S'ocupa del panorama de la política exterior i anuncia pròxims esdeveniments, en els quals han d'ésser protagonistes Anglaterra i Itàlia. Aviat s'aixecarà el teló. Atenció als dos fronts, a l'exterior i a l'interior.

Afegeix que la veu de la gent que lluita a les nostres trinxeres sembla favorable a un canvi de la política espanyola enfocada vers actuacions de tipus moderat. A l'estranger fins s'arriba a assenyalar la persona que podria ésser portantveu dels desigs dels combatents. no és aventurat de dir que les converses Besteiro-Eden poden tenir gran repercussió en el curs de la guerra actual.

La premsa valenciana davant la crisi

València, 15. — Amb motiu de la crisi, els periòdics valencians publiquen alguns comentaris.

«Frente Rojo» diu que el Front Popular no és una dictadura personal, sinó el treball collectiu de les organitzacions i dels partits antifeixistes. Sols conservant i afirmant el seu caràcter —afegeix— podrà complir eficaçment la missió de donar a Espanya un Govern fort, de tot el poble, capaç de guanyar la guerra i de consolidar la revolució.

A «La Voz Valenciana» òrgan de «Izquierda Republicana» es diu en comentar l'actualitat que s'ha d'abatre la vella intolerància històrica causa de no pocs danys. S'imposa un nou corrent que descansi sobre el sentit de responsabilitat en la política antifeixista i en el reconeixement dels propis errors de cada partit i organització, ja que tots n'hem tingut.

S'identifiquen amb l'actuació de L. Caballero

València, 15. — A la primera pàgina de «Adelante» es publica a tota plana, en grans titulars, això que segueix: «Viva Largo Caballero, el Presidente indiscutible del Gobierno del pueblo i ministro de la Guerra, forjador y creador del Ejército de la República».

Per la seva part, «Fragua Social», òrgan de la C. N. T., insereix un dibuix del Cap del Govern amb aquest peu: «Largo Caballero ,figura señera de la revolución ibérica, con cuya gestión, como Jefe del Gobierno y ministro de la Guerra, se identifica la C. N. T.».

Els controladors actuen

UN VAIXELL ESPANYOL AGREDIT PER UN ALTRE D'ALEMANY DAVANT DE TARRAGONA

Tarragona, 15. — Sobre dos quarts de sis de la tarda d'ahir, féu acte de presència en aquestes aigües un vaixell de guerra dels que exerceixen el «control».

Aquest vaixell, que sembla que era alemany, interceptà la ruta d'un vaixell mercant espanyol que es dirigia a Barcelona des del nostre port amb carregament de queviures, i l'obligà a tornar a Tarragona després d'haver-li disparat una canonada que afortunadament no féu blanc.

El vaixell de guerra era perfectament visible, ja que es trobava situat a unes quatre milles de la costa.

NO RESPONEM DE LA PUBLICACIO DE LES NOTES QUE NO ENS SIGUIN TRAMESES EN CATALA

MILLORA EL PROVEIMENT DE MADRID

Madrid, 15. — Al peu d'un telegrama de València, contenint les declaracions del governador de Madrid, on afirma que el proveïment de la població civil de Madrid ha millorat des de la constitució de l'Ajuntament, diu «A B C»:

«Como no nos duelen prendas y varias veces hemos censurado a las autoridades entre bostezo y bostezo por la falta de alimentos, hemos de proclamar noblemente que, en efecto, desde la constitución del Ayuntamiento tenemos pan hasta para esparcirnos miguitas por la solapa. En la tienda de comestibles, han dado en lo que va de semana cien gramos de azúcar y dos raciones de pasta de naranja por individuo. No proclamarlo, sería injusto. ¡Somos los estómagos agradecidos!»

HEROIS DE RERAGUARDA

Madrid, 15. — Durant els darrers bombardeigs de l'artilleria rebel sobre la ciutat de Madrid, resultà morta una nena venedora de periòdics, anomenada Glòria Gonzàlez, i ferit un company seu, Julià Pedraro, en el moment que aquest li lliurava els paquets de diaris.

L'Agrupació de Venedors ha fet pública l'expressió del seu sentiment.

Avions facciosos sobre València

LLANÇAREN DIVERSES BOMBES SOBRE LA CIUTAT

València, 15. — Aproximadamente a les vuit de la nit València es veié sorpresa per la presència de quatre avions facciosos. Immediatament funcionaren les bateries antiaèries, que amb tota rapidesa llançaren gran nombre de projectils sobre els avions facciosos i aconseguiren dificultar la tasca dels aviadors feixistes.

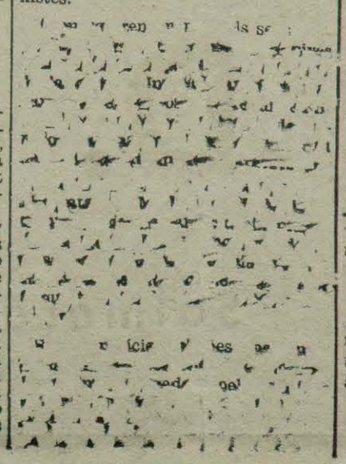

NO PRENGUEU

"qualsevol" purgant

Els molt forts poden perjudicar. Els molt suaus no netegen bé.

La neteja intestinal és per cert essencial per a la salut i el benestar. Però, ¿sabeu que molts purgants irriten els intestins i de vegades — amb l'abús— fins i tot poden produir sèries lesions? Per altra banda, laxants dèbils, si bé poden no irritar, tampoc no netegen com és degut.

L'elecció d'un purgant ha estat un veritable problema fins que el Dr. Benjamí Brandreth, afamat metge anglès, aconseguí combinar científicament sis herbes de sis diferents països en una fòrmula perfecta; un laxant i un purgant que netegen eficaçment sense irritar — i que, a més a més, té l'avantatge de no afectar la digestió.

Les Píndoles de Brandreth són per aquest motiu un remei de tota confiança: tant que, si fos necessari, es podrien prendre cada dia, sense enviciar ni irritar l'intestí. Són píndoles purament vegetals—inofensives— d'efecte lent, però segur i complet.

Preneu les Píndoles de Brandreth i observeu llur meravellosa acció. Us adonareu de per què les Píndoles de Brandreth són el remei favorit a 70 països del món. Demaneu-les a les bones farmàcies. Preu: 1'85 pessetes.

Agents a Espanya:
Uriach E. C., Bruc, 49 - Barcelona

MAPES

DE TOTES LES PROVINCIES DE

ESPANYA

54 MAPES A TOT COLOR

De gran utilitat per seguir les operacions de guerra, ja que en ells es troben fins els pobles més insignificants

Demaneu l'ATLAS D'ESPANYA (Bailly-Bailliere-Riera), en qualsevol llibreria o a la casa editora: Enric Granados, 84 i 88.

LA GUERRA

FRONT DEL CENTRE

Continuen amb gran violència els atacs republicans al front de Toledo

TRANQUIL·LITAT

Madrid, 15. — La tranquil·litat observada en tots els sectors del front del centre des de la nit d'ahir no ha estat alterada ni a la matinada ni en tot el matí d'avui. Solament l'intermitent canoneig contra el camp facciós ha torbat el silenci.

S'ha pogut comprovar que les nostres granades caigueren sobre els parapets i concentracions enemigues causant als invasors bastants estralls i baixes vistes.

A la Ciutat Universitària, les nostres patrulles de reconeixement han pogut comprovar que el tiroteig entre els rebels que hi ha entre les restes de l'Asil de Santa Cristina, obeïen a dissensions internes i que solament han pogut ésser tallades per la violència per part dels qui es creuen més forts.

Els nostres soldats han recollit cadàvers amb armament i dotació complets. Aquests infeliços han estat morts per l'esquena quan es dirigien al nostre camp.

OPERACIONS DE CASTIG A GUADALAJARA

Els facciosos han sofert operacions de càstig al nord de la província de Guadalajara. Les nostres bateries han canonejat les posicions rebels, mentre que altres forces efectuaven incursions d'observació i càstig en el camp rebel. I, a migdia, han retornat sense novetat a llurs bases.

Al Jarama també s'han fet incursions sobre el camp rebel i s'ha pogut comprovar que els facciosos es repleguen quasi constantment en les immediacions de la línia del ferrocarril.

L'exèrcit popular no deixa d'observar tots els moviments i actituds dels facciosos per a evitar qualsevol sorpresa.

L'ENEMIC OBLIGAT A REPLEGAR-SE AL SUD DEL TEIX

Major activitat que en els dies anteriors hi ha hagut el matí d'avui al sector sud del Teix. Els nostres soldats han obligat els facciosos a retirar-se més enlà de les línies des de les quals pretenien hostilitzar les nostres posicions. Aquest replegament ha estat en alguns punts de força profunditat.

La nostra artilleria ha castigat les posicions faccioses, mentre que la nostra aviació bombardejava durament els centres militars de la zona de Toledo i la Vega, i especialment els emplaçaments de l'artilleria.

Res digne d'especial menció a la resta dels sectors del front del Centre.

INCURSIONS A LA CIUTAT UNIVERSITARIA

Pesi a l'aparent calma que durant tota la tarda d'avui hi ha hagut als sectors propers a Madrid, les forces de l'exèrcit popular han donat nostres d'una activitat enorme en diversos fronts, en els quals han realitzat incursions i operacions de descoberta al camp rebel amb resultat positiu.

A la Ciutat Universitària els soldats de l'exèrcit popular han fet diverses incursions entre les posicions faccioses, molt profitoses, especialment una d'elles.

Han recorregut una bona part de les trinxeres feixistes i s'han internat entre les restes dels edificis que seran la tomba dels invasors, i hem pogut comprovar l'enorme estat de defalliment en què els rebels es troben.

En aquestes incursions feren diversos presoners que es lliuraren sense la menor resistència. Molts dels presoners, es passaren a les files republicanes amb viva satisfacció, puix que sembla que formaven part d'un grup que intentava passar-se a les nostres files.

CONTINUA L'ATAC LLEIAL CONTRA TOLEDO

Han continuat la seva acció els soldats de la República pel sector esquerre de la carretera d'Argés a Toledo.

El nostre atac de focs fou d'una intensitat enorme i a més protegit per l'artilleria republicana.

Les baixes que s'han causat a l'enemic són nombroses, i sobre el camp de batalla han abandonat bastant material, dos morters i molts fusells.

Els canons de l'exercit republicà han llançat els seus projectils contra les posicions de la marge esquerra del riu Teix, que és on els facciosos tenen emplaçades algunes de les seves bateries, i per aquesta causa no poguren funcionar, per por sens dubte a ésser localitzades.

Els efectes de la nostra artilleria s'han deixat sentir, especialment en els ponts que hi ha sobre el Teix i en les poques naus que queden en peu de la Fàbrica Nacional d'Armes de Toledo.

FRONT DEL NORD

L'exèrcit basc contraataca amb èxit a tots els sectors

EUSCADI

DESESPERADAMENT INTENTEN APODERAR-SE DE SOLLUBE

Bilbao (servei especial de Febus). — Els facciosos continuen lluitant desesperadament per tal d'apoderar-se de les altures de Sollube. En els terribles combats lliurats en aquest sector hi ha pres part el vaixell pirata «Almirante Cervera», el qual ha disparat repetidament contra les tropes lleials que coronen les altures de Sollube. El foc ha estat completament ineficaç.

Els facciosos en alguns moments han lluitat amb tal coratge que han arribat fins a les nostres posicions on s'ha entaulat combat a mort, utilitzant-se les bombes de mà i les baionetes. Comprenent l'enemic que els seus esforços eren estèrils, ha emprès el replegament tot marcant el seu camí amb un reguerol de víctimes.

LES FORCES REBELS QUE ACTUEN A BERMEO, DESFETES

Uns grups enemics intentaren avançar per la carretera de Bermeo, precedits per una secció de tancs. Les nostres forces plantaren cara a les màquines, malgrat que els avions no paraven de llançar sobre els nostres rengles un veritable núvol de bombes incendiàries. També llançaren alguns projectils de canó. L'enemic s'hagué de replegar. A darrera hora, després del fracassat intent contra determinat pujol de Sollube, se seguia combatent per aquells voltants d'una manera aferrissada.

L'enemic continua fent esforços desesperats que topen amb la muralla de resistència que oposen els soldats bascos, sense cedir un sol pam de terreny. L'enemic ha quedat delmat.

Les forces rebels que atacaren per la carretera de Bermeo quedaren desfetes pel foc dels canons antitancs i per l'heroica actuació dels dinamiters.

Sobre el sector de Bizcargui els avions facciosos feren vols de reconeixement.

L'EXERCIT NACIONAL D'EUSCADI SEGUEIX ESCRIVINT PAGINES BRILLANTS D'HEROISME

Persisteix la fúria que posen els rebels en els seus atacs als nostres fronts.

No para la intensitat de la seva ofensiva, persistència que els està costant el més seriós dels crebantaments que mai ha experimentat a tots els fronts de guerra d'ençà que es registrà l'aixecament militar.

En la primera fase de la seva ofensiva a Euscadi arribaren a pensar que amb una poderosa concentració de màquines guerreres en tindrien suficient per dominar els bascos i aconseguir el cobejat objectiu d'arribar a Bilbao en un termini prèviament assenyalat.

Aquest error no els ha pogut resultar més sagnant.

Han estat tantes les derrotes sofertes pels nostres enemics, que han hagut de reforçar les seves línies amb elements alemanys, els quals solament participaven, en la primera fase de l'ofensiva, tripulant avions de caça i bombardeig.

L'exèrcit basc segueix donant la cara amb tot coratge i heroisme al gegantí esforç que les forces invasores realitzen.

Avui mateix han continuat els atacs iniciats per les nostres tropes al sector de Bizcargui, i fins a aquesta hora en què redactem aquestes notes, la lluita es desenvolupa favorablement per a les nostres armes i s'aconsegueixen tots aquells objectius que havien estat prèviament assenyalats per l'Alt Comandament.

Al sector de Sollube avui aquest matí ha tingut efecte un duel persistent de l'artilleria, en el transcurs del qual s'han creuat nombrosos dispars.

Damunt els nostres rengles han sobrevolat els avions enemics de bombardeig, sense que per això els soldats de l'exèrcit basc es preocupessin.

ASTURIES

AMB L'OCUPACIO DELS PICS DE L'AGUILA I CANTO QUEDA ENCERCLAT EL POBLE DE LILLO

Gijon, 14. — Les forces asturianes han realitzat avui una operació de gran importància pels fronts de la provincia de Lleó.

Forces dels ports de San Isidro i Tarna han ocupat els pics de l'Aguila i del Canto, per la qual cosa ha quedat encerclat el poble de Lillo.

Es tracta de dues imponents moles granítiques que per si soles constitueixen unes fortaleses inexpugnables.

L'enemic, durant els primers mesos de la rebellió, havia intentat infiltrar-se per la carretera lleonesa; però en arribar a les grans muntanyes li donà el mitjà de continuar el seu avanç i poc després les neus que coronen els cims dels monts els deixaren isolats.

Els fronts quedaren, doncs, a gran distància, sense haver vist aquelles tropes les armes dels nostres milicians.

Avui aparegueren des de Catiñal Talco, en combinació amb les nostres forces de Tarna, i els soldats de la República, després d'haver ocupat els pics de l'Aguila i del Canto, es troben davant l'esmentat poble de Lillo.

L'operació topà en els primers moments amb alguna dificultat, a conseqüència de la fina, però molesta pluja, que queia als rostres i sobretot per la densa boira que gairebé tenia assumida aquella zona de les fosques.

Quan, al mig matí, el sol obrí camí a través de la boira, les tropes lleials accelerareu el ritme de l'operació que es desenvolupà amb arranjament als plans preconceputs per l'alt comandament.

L'enemic fou desallotjat ràpidament de les altures que coronaven i deixà al nostre poder bastant material, moltes baixes i alguns presoners.

A última hora de la tarda continuava l'operació amb els millors resultats per a les nostres armes.

A els fronts d'Oviedo, durant la tarda, es reprodui el duel d'artilleria, en el qual portaren la millor part les bateries republicanes.

A Otero les nostres peces aconseguiren desmuntar i destruir un niu metralladores que ni havia emplaçat l'enemic.

COMUNICATS OFICIALS

CONCENTRACIONS ENEMIGUES DESFETES ALS FRONTS D'EUSCADI -- AL FRONT DE BONAR (ASTURIES) LES FORCES LLEIALS HAN OCUPAT IMPORTANTS POSICIONS -- SARAGOSSA, OSCA I SABIÑANIGO BOMBARDEJADES

DEL MINISTERI DE LA GUERRA

València, 15. — Comunicat oficial facilitat per la Secció d'Informació de l'Estat Major del Ministeri de la Guerra, a les 22 hores:

EXERCIT DEL CENTRE. — Sense novetat important a comunicar en els diferents fronts d'aquest Exèrcit. Unicament s'han registrat lleugers tiroteigs i algun duel d'artilleria, sense baixes per la nostra part.

EXERCIT DEL NORD. — EUSCADI. — Es registrà intensa activitat d'artilleria i les nostres forces dissolgueren diverses concentracions enemigues pel front de Guipuscoa, posicions de Sebigan i Berretin al front de Burgos i d'Abarca i al front d'Alava. Es causaren als rebels moltes baixes vistes.

ASTURIES. — A El Escamplero, lleuger foc de canó.

Al front de Lleó, les tropes republicanes atacaren amb gran valentia i pressionaren intensament sobre el poble de Lafra. Es causaren a l'enemic moltes baixes i es feren diversos presoners amb armament i municions.

Al front de Bonar, les tropes lleials ocuparen diverses posicions enemigues i tallaren les comunicacions entre dit poble i Lillo. En aquesta operació els facciosos tingueren diversos morts i abandonaren bastant armament. Els contraatacs dels rebels per a recuperar dita posició, foren fàcilment refusats per les nostres forces.

Als altres fronts, sense novetat.

DEL MINISTERI DE MARINA I AIRE

València, 15. — Comunicat del Ministeri de Marina i Aire, de les 21 hores:

SECTOR DE L'EST. — Tres aparells de l'aviació republicana bombardejaren avui els departaments que contenen explosius a la fàbrica de Sabiñanigo. Els objectius foren assolits amb gran precisió.

El bombardeig ha estat d'enorme eficàcia, ja que el que quedava de fàbrica està cremant.

DEL GOVERN BASC

Bilbao, 15. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel conseller de Defensa d'Euscadi:

FRONT NORD. — (BISCAIA). — Les nostres tropes ajudades per l'artilleria atacaren valentament algunes posicions del Bizcargui, i s'apoderaren de la cota 566 d'aquest.

Al sector de Sollube l'enemic atacà en gran nombre i fou brillantment refusat.

Als altres sectors d'aquest front, sense novetat.

FRONT CENTRE. — (ALAVA). — Duel d'artilleria. L'aviació facciosa llançà gran quantitat de bombes sobre diversos pobles d'aquest sector, sense conseqüències.

FRONT SUD. — (BURGOS). — La nostra artilleria ha batut les posicions enemigues amb eficàcia.

S'han passat a les nostres files un sergent d'artilleria per Orduña, i un caporal i un soldat del Regiment de Bailén pel Gorbea.

Un bimotor enemic ha estat tocat per la nostra artilleria antiaèria i ha caigut en barrina pels voltants de Villareal.

DEL GOVERN CATALA

Comunicats del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya:

El del matí:

Durant la tarda i nit del dia d'ahir la nostra aviació va bombardejar novament els objectius militars de Saragossa, Osca i Sabiñànigo. Els nostres aparells entaularen combat amb tres cases enemics, i retornaren a les seves bases sense novetat.

El de la nit:

Res de nou a tot el front.

GENERALITAT DE CATALUNYA

EL SENYOR COMPANYS PRESIDI LA REUNIO QUE AHIR CELEBRA EL CONSELL -- LA COL·LABORACIO DE TOT EL POBLE A LA SUBSCRIPCIO PRO LLUITA ANTIFEIXISTA

Ahir no es produí al Palau de la Generalitat cap notícia que els periodistes poguessin reportar com a d'interès informatiu. Hi hagué completa calma. L'honorable President de Catalunya va romandre al seu despatx particular de la Residencia, on treballà amb els seus secretaris, sots-secretari de la Presidència i funcionaris del Departament.

Al migdia, el senyor Companys féu dir als periodistes, per mitjà del seu secretari, que no tenia res a notificar-los, i confirmà que per a la tarda havia estat convocat el Consell.

El President, a les sis, assistí a la reunió del Govern que va celebrar-se al Saló d'Actes.

INTERESSANT-SE PER LA TRIPULACIO DEL «MANUEL ARNUS»

El sots-secretari de la Presidència, senyor Rouret, rebé ahir la visita d'una comissió de dones que, en representació dels familiars dels tripulants del vaixell «Manuel Arnús», portaven l'encàrrec de visitar el senyor President de la Generalitat per tal d'interessar-se per la situació d'aquells obrers.

El vaixell republicà està detingut en un port americà.

PER A LA LLUITA ANTIFEIXISTA

Per a la compra d'armes per a l'Exèrcit Popular. — Obrers de la comercial Bonnin, E. C., 2.218'75; Sindicat de Cambrers i Cuiners de Manresa, U.G.T. i F.O.S.I.G., 500; Empresa i Obrers de la Tèxtil Malvehy, de Barcelona, Mollerusa i Molins de Llobregat, U.G.T. i C.N.T., 305'30; Obrers de la casa Onena, 198; Treballadors de la Indústria Arrossera d'Amposta, U.G.T., 400; Companyia del Gramòfon Odeon, S.A.E., 124'50; Obrers de la casa Bertran Garí Florensa, 274; Societat Coral «La Poncella», de Codines del Vallès, 100; Grup de treballadors de la casa Cepdevila, 100; Obrers de la S. A. Roussell, 184; Obrers de la casa Tort Matamala, 30; Treballadors de la sastreria «La Africana», 25; Obrers de la casa Corbera i Bertran, 17; Treballadors de Gràfiques Trius, 71; Fibra Comercial d'Espanya, 15.000.

Per a les necessitats de la lluita contra el feixisme. — Obreres de la casa Batlló, torn del matí, import de dues setmanes, 275 pessetes; Personal de la fàbrica Santiago Mayor, de Xerta, 401'55; Associació de Ramaders de Catalunya, donatius març i abril, 306'90; Obrers i obreres de la casa Ramon Julià, 290; Treballadors de les Manufactures Soler, U.G.T. i C.N.T., 168; Obrers dels magatzems «Las Golondrinas», 137'50; Obrers de les indústries Ferrer Bernades «Tivoli», 198'60; Josep Bordera, d'Eivissa, 15; Societat Espanyola de Metalls Preciosos, C.N.T., donatius de dues setmanes, 2 ; Baldomer Ramon, de Figueres, 30; Obrers i obreres de la casa Antoni Garcia, 80; Veïns del carrer Roquetes, 30; Obrers de la Societat Anònima Roussell, 200.

Per a l'ajut permanent a Madrid. —Alcalde de Vilanova de la Muga, 757'55 pessetes; Sindicat de Dependents de Gèneres de Punt, de Calella, 100; Joventuts Llibertàries i Joventuts Socialistes de la Pobla de Segur, 216'35; Josep Ramon Alvarez, 100; Grup d'obrers de la casa Tor Matamala, 10; Obrers de la casa S. A. Roussell, 200; Fibra Comercial d'Espanya, S. A., 5.000; Empresa i obrers de Tèxtil Malvehy, de Barcelona, Mollerusa i Molins de Llobregat, U.G.T. i C.N.T., 525; Collectiva Roma, 500; Societat Coral d'Esbarjo «El Cascabel», 400.

Per a les víctimes del feixisme.—Tercera Companyia tercer Batalló de la columna volant catalana, destacada a Monte Oscuro, 700 pessetes; Obreres de la Collectivitat Bernadas. U.G.T., 346.

Per a l'ajut a Bilbao.—Obrers de la casa S. A. Roussell, 200 pessetes.

Per als Hospitals de Sang.—Fibra Comercial d'Espanya, S. A., 5.000 pessetes; Societat Coral d'Esbarjo «El Cascabel», de Sant Martí, 500 pessetes.

Pro refugiats. — Fibra Comercial d'Espanya, S. A., 5.000 pessetes.

Ajut Infantil de Reraguarda.—Fibra Comercial d'Espanya, S. A., 5.000 pessetes.

JOSEP MIRET, A VALENCIA, EN FUNCIONS DELEGADES DE PROVEIMENTS

El camarada Josep Miret ha marxat en direcció a València, amb l'objecte de resoldre diverses qüestions relacionades amb el proveïment de Catalunya. Durant la seva absència, totes les consultes sobre assumptes de la Conselleria de Proveïments hauràn de fer-se al seu secretari, camarada Francesc Garriga.

FACILITEM LES TASQUES D'EMPADRONAMENT

Havent començat la distribució dels fulls declaratoris de l'impost de cèdules personals d'enguany, es demana als contribuents caps de casa, que omplin, tot seguit de rebut, el full d'empadronament i consignar-hi els sous i altres emoluments que percebin tots els individus empadronats, així com les contribucions i lloguers que satisfan.

Es recorda als dits contribuents l'obligació que tenen d'omplir i lliurar el full, a més que els que no ho facin hauran de satisfer igualment la cèdula personal, tota vegada que l'administració, fent ús de les facultats que li atorguen les disposicions vigents, podrà fer-ho, valent-se de les dades que té a poder seu, i, en aquests casos, moltes vegades, amb molèsties i perjudicis per als contribuents, que la Generalitat els voldria evitar.

ELS PREUS DE VENDA DELS ALCOHOLS

El Departament d'Economia ha dictat una circular que fixa els preus màxims de venda de les primeres matèries emprades en l'obtenció d'alcohol vínic i així mateix els preus de venda dels alcohols a Catalunya.

EL REPARTIMENT DEL SUCRE ORDENAT PER LA CONSELLERIA DE PROVEIMENTS

El Departament del Sucre de la Conselleria de Proveïments, fa avinent que el repartiment d'autoritzacions per a adquisició de sucre es farà sota el següent ordre:

Dilluns: Fàbriques de xacolata, caramels, bombons, conserves de fruita i aixarops i orxates.

Dimarts: Fàbriques de galetes, vins i licors i aigües carbòniques.

Dimecres: Torrefactors de cafè, estotjadors de sucre i productes de règim.

Dijous: Rebosters, pastissers, i productes lactis.

Divendres: Laboratoris farmacèutics.

Horari: De dos quarts de deu del matí a dos quarts de dues de la tarda.

Tots els cafès-bars i restaurants, per a proveir-se de sucre podran passar a recollir les autoritzacions els dies que a continuació s'esmenten:

Fitxes del núm. 1 al 600, dimecres, de dos quarts de cinc a les set de la tarda.

Fitxes del núm. 601 al 1.200, dijous, de dos quarts de cinc a les set de la tarda.

Fitxes del núm. 1.201 i posteriors, divendres, a la mateixa hora.

Tots els industrials esmentats, per a proveir-se de sucre, és indispensable que portin el rebut de contribució corresponent al primer trimestre d'enguany. S'assabenta a les lleteries i xacolateries, que hagin de proveir-se de sucre, se serveixin passar per aquest Departament els propers dies 17, 18 i 19 del mes en curs, de dos quarts de cinc a les set de la tarda, amb el rebut de contribució del primer trimestre de l'any actual, per a procedir al lliurament de la corresponent fitxa.

A tots els industrials transformadors de sucre corresponents a les demarcacions de Badalona, Pla del Besòs, Graenet del Besòs, Esplugues de Llobregat, Hospitalet de Llobregat i Just Desvern, se'ls fa avinent, a fi d'efectuar el repartiment d'autoritzacions per a adquisició de sucre de la mateixa manera que els industrials de Barcelona, que passin per les oficines d'aquest Departament i portin una relació convenientment avalada per la Sindical corresponent, i indiquin els articles que ellaboren, consum setmanal i nombre d'obrers empleats.

ORDRE PUBLIC

El Delegat d'Ordre Públic a Catalunya rebé ahir al migdia els informadors. Digué com de costum que l'ordre públic era complet a Catalunya.

Afegí que a la tarda es reuniria amb els representants dels partits polítics i organitzacions sindicals per tal de solucionar amicalment diverses qüestions d'ordre públic que hi ha pendents.

Portant a cap instruccions meves — segueix dient—la Prefectura de Policia diàriament em comunica el lliurament de diversas detinguts que tenien les organitzacions polítiques i sindicals al seu poder i espero acabar amb això.

No estic disposat — ha acabat dient—a tolerar que segueixin existint presons clandestines ni que es practiquin detencions per ningú que no tingui l'investidura oficial.

DE TOTES MANERES

Efectivament, ahir desaparegué del seu domicili del carrer d'Antoni López, Jesús Fiquer Fauro, detingut per uns individus que es fingiren policies.

UNA AGRESSIO

En passar pel Portal Nou el milicià Martí Salvat Sarret va ésser agredit per uns desconeguts que li causaren diverses ferides de pronòstic reservat.

ROBATORI D'UN AUTO

En passar pel carrer de Muntaner, en automòbil, Lluís Rodes Arenys, uns desconeguts el feren baixar violentament del cotxe i li prengueren.

AQUESTS «INCONTROLATS!...

Trobant-se al bar «Versalles» jugant al billar, a un dels jugadors se li disparà la pistola, i ferí de gravetat Hermenegildo Augé Aymar, de 26 anys, el qual després d'ésser auxiliat al dispensari del districte fou trasllatat al seu domicili.

NO EREN POLICIES

Al carrer Robador uns individus que es dedicaven a escorcollar a tots els que passaven per aquell indret prengueren la pistola a Josep Molist Güell, el qual s'assabentà després que els que escorcollaven no eren policies.

116 DETINGUTS A COMISSARIA

Als calabossos de la Comissaria d'Ordre Públic hi havia anit 116 detinguts.

Molts d'ells foren portats allà d'algunes presons clandestines i de pobles d'aquesta província.

COTXES ROBATS

Al jutjat de guàrdia fou denunciat el robatori dels autos, 63.444, propietat de Geroni Vilarrasa Julià, d'un garatge del carrer d'Ausiàs March i el 64.787, propietat de Joan Caballé Botifoll, del carrer d'Aragó.

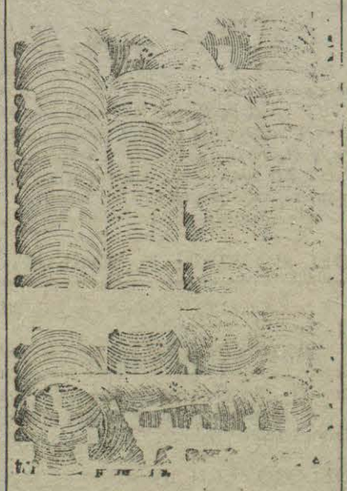

A CONSEQUENCIA DELS PASSATS SUCCESSOS

El director de l'Hospital Militar, comunicà al Jutjat de guàrdia, la mort en aquell establiment d'Antoni Torres Marin, de 20 anys, a conseqüència de les ferides sofertes el dia 4 durant els passats successos.

VAQUES ROBADES

La propietària d'una vaqueria del carrer de Muntaner denuncià a la policia que uns desconeguts se li emportaren nou vaques que tenia i que no portaven cap autorització.

EXPLOSIO

Aquesta tarda al Dispensari d'Hostafrancs, han hagut d'ésser assistits diversos individus que han resultat ferits en fer explosió un cartutx de fusell, amb el qual jugava l'infant Francesc Ruiz i Barrionuevo, domiciliat al carrer Rec, 14, pral.

Croley BRANDY

Ajut Infantil de Reraguarda

Companys:

«Ajut Infantil de Reraguarda» té organitzades per tot Catalunya 52 residències per a infants, en les quals hostatja uns 6.000 nens refugiats.

Hom pot capir quant necessita del suport de tots els ciutadans per a poder atendre degudament a tots aquests nens que, malauradament, les actuals circumstàncies han allunyat de llurs llars i família.

Feu planera l'obra d'Ajut Infantil de Reraguarda i lliureu els vostres donatius al seu estatge central, Plaça Ferrer i Guàrdia, 11, principal.

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO
CORTS CATALANES, 596-TEL. 10266-BARCELONA

Rètols per a aparadors
Casa Grau
Mercaders, 36 - Tel. 25645

LA JUSTICIA POPULAR

HA TORNAT DE VALENCIA

Ahir tornà de Madrid i de València el President del Tribnal de Divorcis, Eduard Ragasol, el qual com a secretari del Comitè Pro-Exèrcit Popular Regular ha visitat els fronts on ha canviat impressions amb el general Miaja i amb elements del Govern de la República.

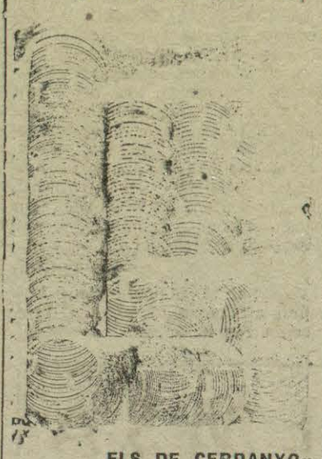

ELS DE CERDANYOLA

Per la seva banda el jutge especial que té al seu càrrec la instrucció del sumari per la troballa d'uns cadàvers a la carretera de Cerdanyola després de rebre declaracions ha acordat fixar les fotografies dels morts en un lloc que oportunament farà públic per tal que les famílies dels desapareguts durant els successos puguin reconèixer-los.

Així mateix es constituirà al seu despatx des de les nou del matí fins a les vuit del vespre.

DETENCIO D'UN ASSASSI

Ha estat conduït al jutjat de guàrdia Cecil Fernàndez Martinez, veí d'Alacant reclamat per un dels jutjats d'aquella població com a autor de la mort de Pere Ponce.

El detingut davant del jutge ha confessat que efectivament va tenir una discussió violenta amb el Ponce el qual va intentar agredir-lo pel que es defensà amb una pistola amb la qual li engegà uns trts.

«LA BATALLA» HA ESTAT DENUNCIADA I RECOLLIDA

Ha estat denunciat el diari trotsquista «La Batalla» per haver publica un article que el Ministeri Públic considera com a incitador a la rebellió.

Amb aquest motiu el número de referència ha estat recollit per la policia.

REGISTRE PROFITOS

El jutjat de guàrdia amb motiu d'una denúncia rebuda ordenà un registre en una casa del carrer del Doctor Dou que donà per resultat la troballa de 19.807 pessetes i 350 francs.

Han estat posats a disposició del jutjat Joan Brunet, Josep Goyena i Mercè Corina.

LA CREU ROJA
ESPERA EL TEU
DONATIU
LLIURAL
A
LLURIA. 95. ó
FIVALLER. 2 ENTL.

Hores de visita del cap de Policia

Multiplicant-se les visites que per a consultar assumptes acudeixen al cap superior de Policia, restant-li un temps absolutament necessari al despatx i reorganització dels serveis, a partir de demà solament rebrà el públic de 10 a 12, i la premsa a les 13 hores i a les 18, i espera que aquesta mesura que a l'ordre públic interessa, serà ben acollida.

Així mateix, prega a tots els visitants que portin les seves notes per escrit i que siguin breus en les seves peticions, les quals promet estudiar-les amb tot afecte i resoldre-les amb justícia.

LA CULTURA

LA VEU DELS ESTUDIANTS

"Estem disposats a defensar tots els nostres valors culturals..."

Adreçat a totes les organitzacions estudiantils del món, s'ha fet públic el següent manifest:

«La Unió Federal d'Estudiants i la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, organitzacions unides per una tradició de lluita i de defensa dels interessos estdiantils, han constituït un Comitè de Coordinació.

Nosaltres, estudiants de tots els pobles hispànics, estudiants de Catalnya, de Castella, d'Euscadi, de València, ens sentim en aquests moments de prova històrica fortament agermanats. Nosaltres vibrem a l'unison d'indignació contra els invasors de la nostra pàtria i d'ànsia per a edificar un món i una cultura que respongui a l'hora present que viu la humanitat. Nosaltres estem pel lliure desenvolupament de les nostres respectives cultures nacionals, per la màxima llibertat de tots els pobles. I per això mateix, ens sentim més fortament compenetrats que mai i disposats a defensar tots els nostres valors culturals, disposats a defensar-los amb sang i vida, la nostra pàtria i el nostre avenir.

El Comitè de Coordinació de la U. F. E. H. i la F. N. E. C., editarà un butlletí en parla castellana i catalana i realitzarà una sèrie d'activitats dirigides envers l'exterior i l'interior. Ell mateix encarrilarà tots els problemes que ens són comuns a les dues grans organitzacions dels estudiants.

Companys estudiants de tots els països! Nosaltres us oferim el nostre exemple i la nostra fraternitat. Seguiu un i altre. Poseu-vos definivament al costat de les forces creadores de l'avenir, contra els monstres ar calíptics que fan còrrer la lsa gnsadol ETAOI ETAOIN ETAO sang a dolls per la nostra terra.

Salveu la cultura occidental al mateix temps que a vosaltres mateixos, i detureu els tentacles que volen aixafar el nostre poble lliure i progressiu. — El Comitè de Coordinació de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i la Unió Federal d'Estudiants Hispànics.»

Avís important als estudiants de Batxillerat de la F.N.E.C.

La Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya ordena a tots els seus afiliats de l'Associació d'Estudiants de Batxillerat, que s'abstinguin de fer efectius els drets de matrícula fins que aquest Comitè exectiu acabi les gestions que realitza prop del Govern de València.

Els cursets de l'Escola del Treball

L'Escola del Treball anuncia als inscrits als Cursets Complementaris que vénen donant-se des del desembre passat, i que foren suspesos aquesta setmana, que a partir de demà, dilluns dia 17, es reprendran sense cap variació.

Un curs d'estiu a Cardiff

El Cònsol d'Anglaterra acreditat a la nostra ciutat Mr. Norman King, ha adreçat una comunicació al Rector de la Universitat de Catalunya i li manifesta que el «Technical College» de Cardiff ha organitzat un Curs d'Estudis per a estudiants estrangers, que tindrà lloc des del 19 de juliol fins al 14 d'agost.

Tots els estudiants als quals els interessi aquest curset poden adreçar-se a les oficines del Consolat Britànic, on els seràn facilitats tota mena de detalls complementaris.

«Collegi Oficial de Professors de Català»

La nova Junta de Govern del Collegi Oficial de Professors de Català de la Generailtat de Catalunya elegida en assemblea el dia primer de maig ha quedat constituïda de la manera següent:

President, Samuel Roca i Rodó; Vice-president, Eduard Artells; Secretari, Josep Villalón; Tresorer, Emili Sabater; Comptador, Maria Jaques; Vocals, Maria Aiguadé, Joan Vinyes i Lluís Vidal.

Cursets de Català a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Demà, dilluns, dia 17, tindrà lloc al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, la inauguració dels cursos Elemental i mitjà de català a càrrec de la professora Carme Rigau. A l'acte, que serà a dos quarts de vuit, parlarà el professor Jaume Aimà sobre «La Llengua Catalana».

Molt aviat començarà l'anunciat curs Superior, que serà donat al local de Palestra, sota la direcció del professor Jaume Aimà i a càrrec de la professora Carme Rigau, els dimarts i dijous de tres quarts de set a tres quarts de vuit.

Per a detalls i matrícules a tots aquests cursos, podeu adreçar-vos a les oficines de la Protectora, Arcs, núm. 1, pral., telèfon 18862 o a les de Palestra, Consell de Cent, 331, entr., telèfon 22884.

Claustre de Mestres Laics Històrics de Catalunya

Hom prega als familiars dels mestres laics històrics difunts, Josep Casasola Salmeron, Toribi Escalada Rodríguez i Francesc Paradell, passin per la Secretaria, Ronda de la Universitat, 1, primer primera, avui, diumenge, de 11 a 1 del matí Es fet igualment el nostre prec als alumnes de l'antic mestre de Sants Enric Sanromà Gibert, per tal de refer la documentació que ha reclamat el Ministeri d'Instrucció Pública per la pensió, que segons dret pugui pertanyer als interessats.

Increment de la Cultura a la U. R. S. S.

La creació de la ruta marítima del nord, ha contribuït al desenvolupament econòmic del país. Facilita també el desenvolupament cultural. Abans de la revolució sols el dos per cent de la població sabia llegir i escriure. Centenars d'escoles han estat creades i els alumnes estudien en llur llengua materna. La introducció de l'alfabet Yakuts ha estat decisiva pel desplegament de la cultura nacional. La població, abans restava en un nivell de vida molt baix, tenia tendència a desaparèixer, mentre que ara creix progressivament i la Yakutia té un bell esdevenidor.

SEDES
SEDES
en abundor inigualable
SEDES
per a tots els gustos
SEDES
a preus de cotó
únicament a
EL BARATO
EMPRESA OBRERA
SEDES

AVUI SERAN ENTERRADES...

Les víctimes d'una explosió

Avui a les deu del matí tindrà efecte l'enterrament del tinent d'artilleria Eustaqui Arribas i de l'auxiliar d'Obres i Tallers Miquel Sànchez, víctimes del desgraciat accident ocorregut a Moncada.

El tinent d'artilleria Eustaqui Arribas tenia un historial revolucionari, i quan la sublevació de Cuatro Vientos era brigada d'aviació i va prendre part activa en dit moviment.

A la nostra ciutat, on fou trasllatat tot seguit dels anteriors successos, es relacionà amb els elements militars republicans més destacats, formant amb ells la U. M. R. A., de l'organització de la qual fou del comitè directiu.

Dies abans de la sublevació feixista del 19 de juliol, celebrà diverses reunions a Governació, amb diferents caps i oficials d'Assalt, i estigué al corrent dels successos i organitzà la distribució d'armament en els sindicats.

El dia que esclataren els successos fou destinat amb una secció d'Assalt a la terrassa de Governació, per tal d'evitar la presa de l'edifici pels facciosos, i més tard amb una bateria presa als facciosos féu front als facciosos que es feien forts a Capitania i impedí que avancessin i es mantingué en el seu lloc fins que fou ferit per dues bales, una al pit i una altra a la cama.

Gèneres de Punt i Camiseria
a preus antics
D. H.
Salmerón, 50

COMPRO LLIBRES
i biblioteques - Aribau, 46 - T. 19580

Frederic Brunet i Bartolomé

Aquest company vendrellenc, de 52 anys, que en feia més de quaranta que residia al Masnou, ha mort fa tres dies, agreujada la malaltia que sofria pel dolor que causaren al seu cor enamorat de Catalunya els tristos esdeveniments de la setmana anterior.

Un nombrós estol de masnovins, de resident i de vinguts de la ciutat, componia l'acompanyament de les despulles de l'amic, cobertes, com ell havia demanat sempre, amb la bandera estelada: seguici per demés digne i seriós, conscient de l'acte cívic que realitzava, de darrer tribut al company i de fe en els destins de la Pàtria.

Tot seguit de tancats en el nínxol les restes mortals del que fou Frederic Brunet, un antic company enaltí en emocionants mots la seva memòria i conjurà els reunits a no minvar un instant en l'estimació a aquesta Catalunya, també tan estimada, per l'amic traspassat i a la seva llibertat.

Pau eterna a l'amic patriota Brunet!

Les Lletres

LLEGINT...

A. ESCLASANS. «ODES», LLIBRE IV (amb un Sonet-pròleg de Josep M.a López-Picó) — BIBLIOTECA SISTEMATICA. BARCELONA 1937

Quan l'Esclasans dels «Ritmes» passa a les «Odes», superficialment ens fa l'efecte d'aquells pintors que ens tenien avesats a una paleta d'uns tons que ja identificàvem amb el seu nom, i un dia ens presenten un seguit d'obres d'uns tons dissemblants. Dessota hi ha la tenacitat, la puresa, l'orgull, la susceptibilitat, abans i ara genuïnament Esclassans, però l'artista, com per a mudar de la bella igualtat elegíaca i sumptuosa d'aquelles pilastres regulars dels Ritmes profundament clàssics i tenyits de ressols i ombres leopardians, s'exercita de tant en tant en una mètrica diversa, amb altres modulacions més femenines, dins la qual destaquen poesies de mesura i sobrietat inoblidables cóm «Marbre rosa i negre».

Hi ha encara alguna cosa mes en peces com «Catalunya», «Oda als catalans d'Amèrica», «Poble». «Oda a la falç, el martell i la ploma» i «Oda a Sant Jordi»: hi ha el sentit social. No és que l'Esclasans desdigui — com no desdiu dels seus principis acadèmics — dels seus moments de reclusió als quals devem potser el millor de la seva poesia. ¿Qui ha dit que el poeta hagi d'ésser d'un sol caire: o sempre sol, o sempre dels altres? I la vida doncs? No era potser justament perquè el preocupava, l'adoloria i, per tant, en vivia més que d'altres, la noció de la multitud, que cercava arrecerar-se'n en la soledat intelligent, fastuosa i emocionada dels «Ritmes»? I segurament hi tornarà — «De mis soledades vengo; a mis soledades voy» — Sí; precisament la vida es compon d'aquest anar i tornar, d'aquest ésser i penedir-se i tornar a ésser. Es aquesta brega interior el que ens empeny a crear. I com que sabem que la veritat no hem de posseir-la, deu ésser aquesta creació tot cercant, aquest diàleg amb l'infinit, la més alta ocupació intelligent.

JOSEP LLEONART

EL CINEMA

Ginger Rogers l'estrella fragant o jo no sóc únicament una vedette musical

Qui no coneix Gingers Rogers? Qui ha pogut oblidar aquest ritme esbogerrat de les seves danses, aquesta bellesa frívola, aquesta cabellera rossa rinxolada, aquest somris picaresc, incitant i candorós. Gingers Rogers, la dameta daurada que arribà al cinema ballant entre les notes embruixades de la «carioca» del film Ràdio «Volant vers Rio Janeiro» i que quedà per sempre fosa en el celluloide i posseint una personalitat acabada i definida d'actriu magistral.

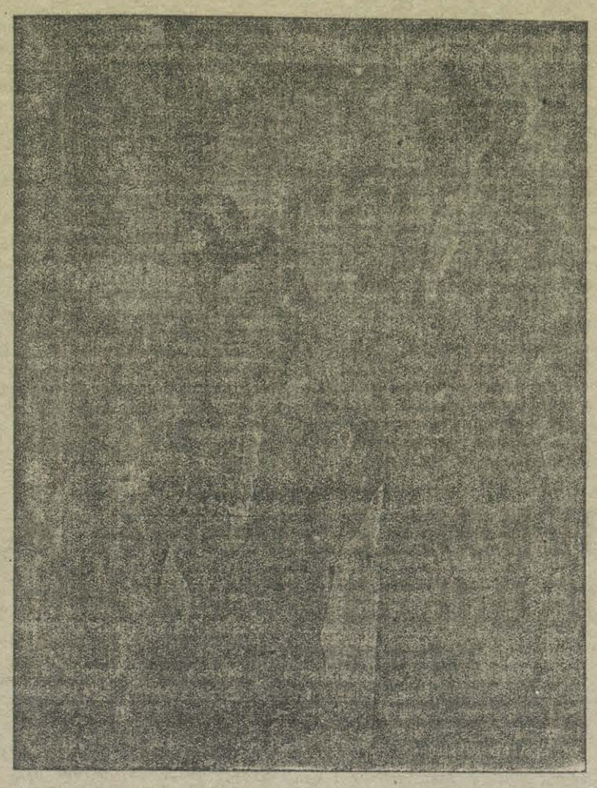

Ginger Rogers, l'admirada ballarina, les actuacions de la qual al llenç són cada vegada més reeixides i ben rebudes pel públic de tots els cinemes del món

Tots coneixem Gingers Rogers com la «vedette» musical de la cinematografia, com la companya insubstituïble de Fred Astaire, com la nola-tipus del llenç, com el caràcter americà perfecte de dona. Sota aquesta personalitat hem jutjat sempre Gingers Rogers arreu del món, i ella es sentia molt feliç, i molt orgullosa que els seus contractes es xifressin molt alts precisament per això, per aquest estil electritzant, del quadre arrevistat, del somriure i del «jazz».

Gingers Rogers, campiona de «charleston», ballarina del teatre del Broadway i estrelleta incipient, era no obstant una troballa per a Hollywood i per a l'empresa que tingué l'honor de prendre-la sota el seu pavelló d'art.

Però ella, la «vedette» rossa, encisadora i captivadora, desitjava ésser una actriu completa. Ella la rosseta adorable sense personalitat complexa, sentia que els crítics d'art cinematogràfic la consideressin únicament la sacerdotissa del discordant soroll del «jazz», i volgué ésser una actriu, s'ho proposà i acceptà un dia protagonitzar un film en el qual pogués aparèixer com «una estrella fragant», com una primera dama del llenç.

Ràdio Films, que la consagrà com a «vedette» musical, li va donar aquesta segona oportunitat de revelar-se com a actriu. Acabava l'any 1935. Ginger Rogers començava a acusar ben remarcades les desavinences conjugals amb el galant Lew Ayres, i volia retirar-se una temporada a les muntanyes. Ho va dir als seus companys de l'estudi, mentre el escenaris de «No vull ballar amb tu» s'omplien de llums efectistes i mentre els reflectors enlluernadors inundaven la seva cabellera d'or roig.

I en enllestir aquesta pellícula un nou contracte es va estendre damunt la taula. Una temporada a les muntanyes hom oferia a Ginger Rogers, però... rodant un film, un nou film originalíssim per a la Ràdio «En persona», una obra exquisida, en la qual es fusionaven els valors de la comèdia musical amb les característiques perfectes de l'art d'una actriu completa.

I Ginger Rogers sortí en companyia dels tècnics dels escenaris, del director William Seiter, dels principals actors—entre ells, George Brent—a rodar les principals escenes de «En persona», en plena muntanya, i passà llargues hores nedant, es posà els vestits senzills, simples, féu un somris ingenu dels dies de festa, i una mirada blava de les hores alegres. Es pentinà com es pentinen les dones senzilles i felices. En una paraula: Ginger Rogers, durant el rodatge a ple sol de «En persona», fou una estrella fragant, i pogué dir al món: «Ja no sóc tan sols una «vedette» musical. Ja teniu una actriu completa del llenç. Sóc aquella actriu que he somniat d'ésser, sé alternar la dansa amb l'art, no sóc una esclava del «tap-tap» ni dels braços de Fred Astaire.

UN VAQUER EN ALTA MAR

Recolzat al màstil de proa, el barret de lona calat fins a les orelles i l'impermeable cordat fins al coll, hi havia el nostre heroi.

L'antic vaquer, o millor dit, el vaquer convertit temporalment en mariner, tenia el rostre un xic pàllid i sofria a resultes del balanceig del canot que l'allunyava del port de Los Angeles.

—Em resta el consol —exclamà—, de pensar que la terra es troba a curta distància.

Al principi vaig vacillar en acceptar el paper de mariner —declarà Gary Cooper—. Tinc la idea que tots els mariners són baixos o d'alçària mitjana. La majoria dels almiralls anglesos i dels famosos llops de la mar foren homes de curta alçària. Ni Colom ni l'almirall Dewell no eren alts.

Hathaway i jo sostingueren una discussió respecte a aquest punt, però Henry em digué que estava equivocat i que un capità capaç d'inspirar respecte a la tripulació ha d'ésser, forçosament, un home alt o, almenys, així els volia ell en «Animes a la mar». Arribat a aquest punt no hi hagué manera de seguir discutint.

El que he pogut comprovar, una vegada més, —continuà dient Cooper—, és la gran diferència que existeix entre la vida d'un actor teatral i la d'un actor cinematogràfic.

Els papers cinematogràfics han d'ésser viscuts intensament durant períodes més o menys llargs.

Fins que arribà una tempesta jo creia ésser tot un navegant, però en començar el balanceig sentí un mareig que anà en augment. El capità Cook, assessor de la companyia, em donà un remei. Aquest consistia en un groc calent, al qual hi havia barrejat una petita quantitat de rovell que havia tret d'una de les cadenes de l'àncora.

—Es ferro —em digué el capità Cook—. Es excellent per a la salut. No us preocupeu pel mareig. L'almirall Nelson es marejava cada vegada que pujava a una fragata i aquest era el seu remei predilecte.

L'opinió particular de Cooper és que un dia a la mar és un dia perdut, a pesar que hauria d'estar acostumat a l'oceà, ja que ha fet diversos viatges a Anglaterra, a Honolulú i al continent africà, on anà de cacera. Hathaway, entre altres viatges, en féu un de memorable a l'Índia.

El drama desvetlla l'interès de l'espectador des del començament, ja que es basa en un fet real ocorregut fa cosa de noranta anys, arran de l'enfonsament del bergantí «William Brown» enmig de l'Atlàntic. Els dos bots salvavides solament tenien cabuda per a un grup de persones, i el capità es convertí en jutge suprem. Examinà cada un dels passatgers i decidí, d'acord amb la seva vida passada, si havia de refugiar-se als bots o enfonsar-se amb el vaixell. El propi capità arribà a terra, on fou jutjat per les autoritats. La seva causa fou objecte de multitud de discussions i comentaris per ambdues parts de l'Atlàntic, però

Madeleine Carroll i Gary Cooper, en una escena de palpitant realitat

després d'una breu estada a la presó de Filadèlfia fou posat en llibertat.

Aquests són els fets tal com ocorregueren. El drama cinematogràfic conté una diversitat de detalls, tals com la vida en un dels ports d'Anglaterra, el contraban d'esclaus negres, un incendi a alta mar i diverses baralles i duels amb espases. S'ha pres de l'episodi original la rebellió del pilot i la seva conducta enèrgica i brutal per a conduir un dels bots salvavides a terra. Aquest pilot s'anomenava Alexandre William Holmes, el personatge del qual és interpretat per Cooper.

—Es sumamment interessant —digué l'actor, indicant amb un gest de cap els personatges que circulaven per la coberta del vaixell—. La idea és nova i enclou diverses sorpreses. Dintre de poc alguns milions de persones podran adonar-se de la vida que es porta a bord d'un vaixell d'emigrants a mitjans del segle passat.

Vàrem veure que la multitud era composta de dones amb els seus mocadors al cap, camperols anglesos, amb els seus vestits típics; mercaders, mariners, jugadors, contrabandistes i molts altres tipus de condició indefinible. Entre aquesta multitud de cares conegudes es destacaven les faccions familiars de Francès Dee, George Raft, Henry Wilcoxon, Harry Carey, Robert Cummings, Porter Hall, Lucion Littlefield, Joseph Schildkraut, Olympe Bradna i Virgínia Weidler.

—La diferència entre aquesta classe de films i els de vaquers —ens explicà Cooper— és que en els últims la gent està repartida en una gran extensió de terreny, mentre que en els primers s'amunteguen en un recinte reduït. I ja veureu el que ens divertirem quan comencem a filmar la tempesta. Aquesta escena es rodarà a l'estudi, on han preparat una plataforma muntada sobre un mecanisme que la fa oscillar com si es trobés flotant al més revoltat dels oceans.

Hathaway i el seu productor associat, Grover Jones, declaren que, amb tot i que «L'estrella de Finlàndia» és un bergantí amb totes les de la llei, no podrien filmar en ell certes escenes amb el degut realisme. A tal objecte han fet construir quatre «sets» a diverses parts del navili en un dels gegantins escenaris de la Paramount, on, amb ajut de la mecànica moderna, podran confeccionar les tempestes al seu gust.

Noticiari d'E. R. de C.

CENTRE D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DEL DCTE. VUITE

Al Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya del districte vuitè, (Travessera, (117), tindrà lloc un magne festival, a profit dels nostres germans d'Euzkadi. Hi actuaran el bariton Ingalaturre, el poeta Conde, el tenor Peiró, el cantaire argentí Rizo, la rondalla aragonesa Alegria (mestre C. Pérez), el cantador de jotes Loscertales, l'imitador d'Irusta, Cajo i el mestre París. Entrada lliure. Hi haurà safata.

CENTRE D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DEL DCTE. SEGON

Al Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, del districte segon, tindrà lloc un gran ball, a benefici dels companys que lluiten al front d'Aragó, amenitzat per l'Orquestrina «Ortigian's Band».

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA DE GRACIA

El Grup Joan Fuster d'aquest Casal ha organitzat per avui diumenge, dia 16, una excursió matinal a Montcada. Reunió, a dos quarts de sis del matí, a la plaça Joan Fuster, 9 i 10 (Gràcia).

El mateix Grup Joan Fuster, a dos quarts de sis de la tarda celebrarà un ball a profit d'Ajut Català, amenitzat per la «Mujiks Band».

CASAL CATALA DE L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLA (Estat Català, Corts Catalanes, 463).

Per avui diumenge, a les 5 de la tarda, la comissió de teatre i festes d'aquest Casal ha organitzat un gran ball a profit de l'obra d'Ajut Català. Serà amenitzat per l'Orquestrina «Astòria», una de les de més nom de la nostra ciutat.

Rhumprat

AJUNTAMENT

EL PREU DE LES PATATES

Atenent-se al que disposa l'Ordre de la Conselleria d'Agricultura i Proveïments de la Generalitat de Catalunya, del 14 d'abril proppassat, l'Alcaldia de Barcelona, a proposta de la Conselleria Regidoria de Proveïments ha fixat perquè regeixi del dia 16 al 31 del mes corrent, el preu de 0'60 pessetes el quilo de patates primerenques.

Per a les patates velles continuarà el mateix preu de 0'60, com fins ara.

El Cupó del cec

En el sorteig públic efectuat ahir, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 432 i amb 3 pessetes, el 32 132 232 332 532 632 732 832 932.

Festivals per a avui

ASSISTENCIA INFANTIL

Al teatre de l'Escola Professional per a la dona, Baix de Sant Pere, 7, tindrà lloc un gran festival teatral, organitzat per l'Agrupació Cultural Vallespir.

La delegació de Sants d'Assistència Infantil, ha organitzat un programa complet. Avui, diumenge, al matí, curses de bicicletes, i a la tarda, gran funció teatral.

LA CREU ROJA

La Creu Roja de Gramenet del Besós celebrarà la seva Diada patrocinada per l'Ajuntament de l'esmentat poble, amb el fi de recaptar cabals per a l'adquisició d'un cotxe-ambulància destinat als serveis del poble.

TEATRE DE LA UNIO DE COOPERADORS (SUCURSAL, NUM. 21, URGELL, 180

A les 4 de la tarda, grandiós festival infantil a profit de la Guarderia del carrer Moncada, 18, d'aquesta ciutat, amb la collaboració dels petits artistes, Amelieta, Pepeta Llunell, Maria Dolrs Rosell, Leonor Marimón, Hermínia Marimón, Mercè Vives, Emili Peradalta, sota la direcció del mestre Font Palmarola.

A més serà representada la famosa obra en un acte d'Agustí Collado «El pillet de la platja».

DOS FESTIVALS D'ASSISTENCIA INFANTIL

L'Assistència Infantil, delegació de Sants, carrer Vilassar, 3, ha organitzat un festival a profit del infants refugiats.

Avui diumenge tindrà lloc una important cursa ciclista, organitzada per l'«Agrupació Gras».

A la tarda, gran funció teatral «La Real Gana» i el sainet còmic «Pulmonia doble». Com a final de festa actuarà una parella de ball i diversos artistes de varietats.

FESTIVAL A PROFIT DEL SEGELL PRO INFANCIA

Avui, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, tindrà lloc a l'estatge de «L'Avenç Obrer Català», Plaça del Comerç, 3, un festival a profit del Segell Pro Infància.

Hi prendran part l'Orfeó «L'Eco de Catalunya», les germanetes Leonor i Hermínia Marimon, l'illusionista Solagir?, el rapsoda Francesc Vilà, la nena Paquita Cadillac, la tiple Rosets Lluch, el tenor Francesc Cadillac i altres elements de la Penya Cortina.

Robert Montgomery

Robert Montgomery té una personalitat brillant, simpàtica i abassegadora, que el portà al cim de la popularitat. Robert va néixer a Beacon, Nova York, un dia 21 de maig, i la seva família gaudia de bona posició.

Amida sis peus, pesa 160 lliures i té cabell bru i ulls blaus. Robert Montgomery és el seu veritable nom.

Els primers anys de la seva vida, els va passar Robert en una finca de les afores de Nova York. Els seus pares tingueren molta cura que l'infant s'eduqués amb bons professors, i a la fi, el feren ingressar a una gran escola de moda en aquells temps. Ja des dels seus començaments, Robert, que havia de convertir-se després en màxima estrella del cinema, fou enviat a Anglaterra, França, Suïssa i Alemanya, en viatge d'estudis per tal de completar la seva impecable educació.

Però un dia, quan Robert comptava 16 anys, va morir el seu pare, i la realitat gairebé increïble sobrevingué a la família Montgomery. Estaven arruïnats. Robert i el seu germà, decidiren cercar treball de seguida i guanyar diner.

Al cap d'uns mesos, Robert aconseguia una collocació en un vaixell mercant que creuava el Pacífic. En tornar a Nova-York, després del seu primer viatge, Robert es va trobar amb un amic de collegi. Steve, que aquest era el seu nom, volia ésser autor de peces teatrals.

Gairebé sense adonar-se'n i començant solament per ajudar el seu amic, Robert es trobà ficat en l'ambient teatral. Per espai de moltíssimes setmanes treballà en una companyia de poca importància, i interpretava sempre papers d'ancià, per a la qual cosa es caracteritzava molt bé.

Montgomery anomena a aquesta època de la seva vida, «el seu curs d'iniciació en el drama», i encara que foren dies molt desagradables i penosos, els recorda amb agraïment per l'experiència que li proporcionaren.

També fou el seu amic Steve el que tingué la culpa que el temptés d'escriure. Encara avui, a estones perdudes, escriu petites historietes, i n'ha publicat bon nombre d'elles.

Després d'aquestes primeres aventures, el veiem ja al Broadway. Amb la seva simpatia captivadora i aquell somris que el caracteritzava, conquistà el públic. Durant 5 anys la seva fama no féu més que augmentar.

Aleshores li oferiren un contracte per tal d'actuar en una pellícula junt a la llavors célebre Vilma Banky. Però Robert va rebutjar el contracte. El cinema mut no li cridava l'atenció ni li agradava en absolut, però es presentà el cinema sonor i Montgomery quedà conquistat.

Treballà en «Infermeres de guerra», «El seu propi desig», «Inspiració», «Núvies ruboroses», «Amb el frac d'altri».

Amb la seva pellícula «Companys», primera en què apareixia com intèrpret central, el nombre de Robert Montgomery, quedà elevat a la categoria d'estel.

Després d'aquest film, ja tot foren èxits: «Vides íntimes», «Besades en passar», «Deslices», amb Norma Shearer. «Letty Lynton», amb Joan Crawford. «La rosa del Follies» amb Marion Davies, i també «Fet a

ROBERT MONTGOMERY

Broadway», «Profunditats d'Infern», «Vol nocturn», «El misteriós senyor X», «Amants fugitius», «El Refugi». Últimament ha triomfat en «Prou dones», «Cuando el diablo asoma» i «Adam sense Eva».

Les seves dues grans pellícules són: «Women are Trouble», junt a la nova estrella Rosalind Russell, i «Jim el de Piccadilly» junt a Madge Evans.

Montgomery presta especial cura al seu vestuari. Vesteix molt bé, especialment vestits d'esport. Juga bastant al golf, i està considerat com a un dels millors jugadors de tenis de la colònia cinematogràfica.

No el preocupen els convencionalismes ni els luxes d'una gran mansió senyorial. Té una caseta no gaire gran i de noques pretensions, si bé està dotada de tot confort, i un petit i senzill cotxe com molts que es veuen pels carrers.

Als cercles socials de Hollywood la seva presència és molt apreciada i fins desitjada. No solament per la seva personalitat simpàtica i encisadora, sinó per la seva animació per la seva excellent manera de tocar el piano i per la seva agradable veu de tenor.

A Robert li plau en gran manera la lectura. Els seus músics preferits són Ravel i Irving Berlin. Quant als gossos es partidari de la raça «Scottie», dels quals té alguns exemplars magnífics.

Les grans ambicions de Robert per a l'esdevenidor és escriure novelles i dirigir pellícules. Ha pres la determinació de no acabar la seva carrera cinematogràfica postergat i arruïnat, sinó retirar-se a temps i amb diners, per tal de poder viatjar, llegir i jugar al tenis i al polo i viure tranquillament.

Es casat i té una nena formosissima.

Montgomery no ha perdut el seu habitual sentit pràctic, per haver-se convertit en estel de cinema. Del diner que guanya, que és molt, n'estalvia gairebé la meitat. Vol tenir la seguretat d'un demà feliç i d'un futur desfogat, sense preocupacions de tur folgat, sense preocupacions de

Ultimes notícies de Hollywood

Dorothy Lamour i Gladys Swarthout, ambdues actrius de l'elenc de la Paramount, no es coneixien amb tot i treballar al mateix estudi... Recentment, les dues actrius retornaven a Hollywood després d'haver passat una temporada a Nova York i en entrar al vagó restaurant del tren que les portava a Chicago es reconegueren i es saludaren... A partir d'aquell moment no es separaren de manera que en acabar el viatge eren ja amigues íntimes.

* * *

L'elaborada perruca rissada que Frances Dee ha d'emprar per al paper que interpreta en «Almas en el mar» (Souls at Soa) pesa quatre lliures... Gary Cooper i George Raft collaboren amb Frances en l'esmentat film...

* * *

S'apropa la Primavera: Claudette Colbert acaba d'encarregar sis vestits sastre de diverses tonalitats blaves... Aquest color és el predilecte de l'heroïna de «La doncella de Salem»...

* * *

En el film Paramount «Murder Gocs to College» (El crimen de la Universidad) Roscoe Karns i Nick Lukats ha d'interpretar papers que estan en complet desacord amb les seves idees... Ambdós apareixen borratxos en la majoria de les escenes, interpretació doblement difícil per a dues persones que no proven mai una sola gota d'alcohol.

* * *

Josep Schildkraut, que ha de batre's en un duel amb Gary Coper en «Almas en el mar» (Souls at Sea) és un expert en el maneig del floret i s'encarregà d'ensenyar-li a Cooper algunes passes per a l'escena corresponent... Schildkraut va aprendre esgrima a l'exèrcit austríac.

* * *

Jack LaRuc, un dels villans més empedernits que figuren en el repartiment de la producció de B. P. Schulberg per a la Paramount, «Her Husband Lies» (Las mentiras de su esposo) no pot disparar un revòlver sense tancar els ulls.

* * *

Nota de la moda: Shirley Ross, bellíssima dama jove de la Paramount, es presentà recentment al Clover Club d'Hollywood llluint un vestit de randa negra, l'escot de la qual adornava una estola de gardènies fresques... Inútil dir que l'exquisita Shirley cridà molt l'atenció.

* * *

La música clàssica atreu moltes persones a Hollywood. Entre les celebritats que assistiren a un concert de la Filharmònica, amb la notable soprano escandinava Kristen Flagstad de solista, recordem Gladys Swarthout, Marsha Hunt, George Raft, Virgínia Peine (la promesa de Raft), George Burns i Gracie Allen.

* * *

La diminuta Charlene Wyatt defineix un director com a l'«home que sempre diu que si no ho fem bé avui haurem de tornar demà». Charlene obtingué un gran èxit en «La indesitjable» (Valiant Is the Word for Carrie).

Recentment Mae West va comprar set zafirs... Diu que els va comprar per tal de fer un regal, ja que no pensa abdicar del tron de reina dels diamants.

* * *

Edward Arnold té un llibre de cuina amb més de 5.000 plats i formes de preparar-los... Arnold diu que els autors són centenars dels admiradors seus que pel que es veu endevinaren la seva afició als bons plats solament donant una mirada a la seva corpulent persona... Arnold ha acabat recentment un film titulat «John Meade's Wife» (La mujer de John Meade) l'argument del qual tracta de la secada als Estats Units... B. P. Schulberg és el productor i la distribució és a càrrec de la Paramount.

* * *

Quan Shirley Ross tenia 13 anys tenia 16 deixebles de piano... En aquella època la seva ambició era arribar a ésser una gran pianista i no va pensar en el cinema fins que tingué 19 anys. Shirley obtingué tal èxit en el film Paramount «Cazadores de estrellas de 1937» (The Big Broadcast) que tot seguit la companyia li oferí un contracte.

Porter Hall es troba en un dilema... Per a les proves del seu proper paper en el film «Animes al mar» («Souls at Sea»), el director Henry Hathaway, l'obligà a treure's el bigoti... Però al dia següent s'assabentà que li havien assignat un paper en «Bulldog Drummond's Romance» una pellícula que es filmarà abans que la de Hathaway i en la qual el personatge que li tocà en sort ha de portar bigoti... Afortunadament, Wally Wetsmore, maquillador de la Paramount, s'ha compromès a fabricar-li un bigoti postís a mesura dels seus desigs.

* * *

Fa més d'un any que el doctor Joel Pressman tracta d'obtenir una foto inèdita de la seva esposa, Claudette Colbert. Recentment féu un conveni amb el fotògraf de la Paramount per tal que li reservés una de les fotos i destruís el negatiu. Quina no seria la seva sorpresa en veure la mateixa foto a la portada d'una revista i a les pàgines gràfiques de molts periòdics. Més tard sabé que el fotògraf s'havia equivocat de negatiu.

LEGIA DE CALIDAD Preferida por las señoras
CONEJO
Las botellas sin su cápsula y precinto son falsificadas.

· LA MUSICA ·

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA DE L'ASSOCIACIO MUSICAL HISPANIA U.G.T.-F.E.I.E.P.

Es posa a coneixement de tots els companys socis, que avui diumenge, a dos quarts d'onze en punt del matí, tindrà lloc l'Assemblea General Extraordinària al local dels cors de Clavé, Sant Pau, 8.

CONCERT A LA FEDERACIO D'ALUMNES I EX-ALUMNES DE L'ESCOLA DEL TRE BALL

La Federació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola del Treball es complau a invitar a tots al selecte concert, que tindrà lloc avui, diumenge, a la sala d'actes de l'Escola del Treball a les onze del matí, en el que prendran part Joan A. Bou (violinista) i Maria Teresa Balcells (pianista) de l'Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música.

Aquest Concert serà precedit d'un breu parlament pel mestre Enric Ainaud.

LA BANDA MUNICIPAL DE MADRID A L'ASSOCIACIO OBRER DE CONCERTS

Heus aci l'interessantissim programa que la Banda Municipal de Madrid, en la seva audició simfònica reservada a l'Associació Obrera de Concerts, a profit de Madrid, interpretarà al Palau de la Música Catalana, a les onze del matí d'avui, diumenge.

Wagner, Preludi ifinal de «Tristany i Isolda»; Gluck, Minuet d'Orfeu»; Liszt, «Els Preludis», poema simfònic; Falla, «El sombrero de tres picos; Passacaglia; Sorozàbal, «Dos apunts vascos; Mossolow, «La Foneria d'Acer»; Strawinski «Petroucha».

TRENCATS GUARIMENT RÀPIT I ECONOMIC
ORTOPEDIA TEIXIDÓ ARIBAU Nº 5

COMITE PRO EXERCIT POPULAR REGULAR

No permetrà que la seva avantguarda ataqui sola l'adversari

EL QUE LI INTERESSA ES UNA AVANTGUARDA FERMA I FORTA

Diu avui el ministre de Marina i Aire:

«LA SOLUCIO FINAL DE LA NOSTRA LLUITA POT VENIR DE LA RERAGUARDA I NO DEL FRONT, I EL VENÇUT SERA EL QUE HAGI TINGUT UNA RERAGUARDA MENYS SANA».

SENTIU-HO BE, CATALANS TOTS!

LA RERAGUARDA ES LA FORÇA DECISIVA EN AQUESTA BATALLA QUE SOSTENIM ENVERS LA LLIBERTAT I LA FELICITAT:

LA NOSTRA RERAGUARDA UNIDA, FERMA I FORTA SERA LA QUE ASSEGURARA LA MARXA VICTORIOSA DEL NOSTRE EXERCIT CONTRA L'ENEMIC INVASOR.

Comitè Pro Exèrcit Popular Regular

Accidents del Treball en la Indústria i l'Agricultura
INCENDIS
VIDA

Mutua General de Seguros

VINT-I-NOU ANYS D'ACTUACIO SOCIAL

Balmes, 17 i 19 — Telèfon 20755

COMITE DE CONTROL OBRER QUE VETLLA PELS INTERESSOS OBRERS

Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Avinguda de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

Diumenge, 16 de maig del 1937

la humanitat

Barcelona — Any VI — Número 1.629

LA DOMINACIO FEIXISTA A VALLADOLID

Odissea d'un treballador acusat de comunista perillós i "català"

Per JOAQUIM VILA-BISA

No cal anar a la recerca de la informació. No cal, perquè no és cosa que es pugui endevinar on es trobarà. Cal estar sempre amatent —quan s'és periodista— i aprofitar les casualitats més banals que, gairebé sempre, són les que proporcionen un bon reportatge. No hi crec amb el reportatge que es presenta a la redacció del diari. Sempre hi ha una «arriere pensée» en aquell que acut a la publicitat.

Quan les descàrregues eren violentíssimes a la Via Laietana, un d'aquests dies vergonyosos que ha travessat la nostra ciutat, em vaig refugiar en una escala. Hi havia allí altres persones. Una d'aquestes, un jove d'uns trenta anys, parlava amb molta tranquillitat i era, no hi ha dubte, un dels pocs que no tenien por.

Hi vaig entaular conversa. Ferem amistat. Coincidírem en algunes apreciacions i immediatament començà la confiança mútua.

Li vaig dir que era periodista, i ell, per la seva banda, em va comunicar que era nebot de..., que prestava servei en l'actualitat a les ordres de... que es deia... etc. Res del que em va dir no estic autoritzat per a fer-ho públic. Solament puc dir que és ferroviari, català i home d'idees socialitzants.

Paig a puntualitzar a continuació uns episodis viscuts per ell al camp rebel. Ometo molts detalls i la publicació de documents acreditatius de tot el que em va dir, que guardo al meu poder. Si faig aquest aclariment és perquè l'odissea d'aquest valent lluitador obrerista sembla més aviat una novella. No és així. Tinc proves que tot és cert. No creguin, doncs, els meus lectors que, abusant de la confiança que puguin dipositar en la meva signatura, els explico un conte de fades.

Estimo massa la meva professió periodística per a abusar dels meus lectors.

Llegiu, si us plau.

VALLADOLID, 18 DE JULIOL

Fou aquesta —començà el meu interlocutor— una data històrica per a Valladolid. A les 3'45 de la matinada vaig sortir en el ràpid d'Irún cap a Miranda d'Ebre, on tenia uns familiars.

Passejant-me per aquella població vaig trobar diversos amics que, en veure'm, em saludaven i em feren tota mena de preguntes respecte la situació política. Ells afirmaven que sabien de bona tinta que aquella nit els feixistes es llançarien al carrer.

Sense cap altra novetat vaig tornar cap a Valladolid en el tren que sortia al migdia.

L'arribada meva a Valladolid fou precedida de males impressions. A banda i banda de la via del tren vaig poder observar molts individus armats, abillats amb camises blaves. De moment, vaig creure que es tractava de Joventuts Socialistes, però en entrar el combol en agulles i en veure aquells individus de més a prop em vaig cerciorar que duien el feix de sagetes de Falange.

A l'arribada del tren l'envoltaren els esmentats individus, fornits de tota mena de material de guerra i ens saludaren amb crits de «¡Viva España!» i «¡Arriba España!»

Ja hi som, vaig dir-me, ara el que cal és obrar enèrgicament per abatre aquesta gentussa. En baixar vàrem ésser escorcollats minuciosament i com sigui que un company de viatge va preguntar de què es tractava, li contestaren que havia triomfat el moviment de la Falange Espanyola de les J.O.N.S.

Sol, evitant trobar-me amb ningú, em vaig adreçar cap al dipòsit de màquines de l'estació, on hi havia reunits diversos companys, els quals em digueren que esperaven l'arribada d'altres per a veure quina determinació es prenia davant dels esdeveniments.

Els altres companys no arribaren, i acordàrem, de moment, dissoldre'ns.

Un company tenia al seu domicili un aparell de ràdio i per ell ens poguérem assabentar que Largo Caballero i Azaña recomanaven als obrers que declaressin la vaga general revolucionària, i així ho férem. No acudírem al treball, i uns quants companys es dedicaren a aixecar les vies, uns altres sortiren cap a diversos pobles, on es posaren en contacte amb les organitzacions socials i polítiques per tal que es declares així mateix la vaga general revolucionària.

Un altre grup, que jo capitanejava, ens organitzàrem perquè així que fos de nit, començar a trets contra els feixistes des de terrats, balcons i altres llocs favorables a emboscades.

COM ES CONSUMA LA TRAICIO

Cap a les dues de la tarda, arribaren camions carregats d'individus de pobles de la rodalia. Això féu, naturalment, sospitar els elements esquerristes, per la qual causa es convocaren reunions a tota pressa i s'acordà adreçar-se, junt amb els diputats Landrove, Garrote i Eusebi Gonzàlez, que mes tard foren afusellats, al governador civil Lluís Labin, en demanda d'armes.

El governador Labin cridà el coronel de la Guàrdia Civil, el qual digué estar conforme a lliurar armes al poble esquerrista que volia defensar les seves llibertats. Per a portar a cap el lliurament de les armes indicà als comissionats que es concentressin a la Casa del Poble, on els serien portades. A l'esmentat local es congregaren uns 500 obrers en espera de les armes promeses.

La traició s'havia realitzat. Els obrers foren assetjats pels feixistes a la Casa del Poble, i, sense que existís la més mínima provocació, els individus de Falange començaren a descàrregues compactes contra totes les finistres de l'esmentat edifici.

Els obrers assetjats en nombre d'uns cinc-cents a la Casa del Poble comptaven amb poques armes; algunes pistoles i fusells de caça. Per la seva banda els feixistes traïdors i criminals havien instal·lat metralladores a la catedral, que enfilaven completament l'edifici i impossibilitaven tota sortida, fos per les portes, pels terrats o pels balcons. Si això no fos prou, a la cantonada havien instal·lat un canó del 7'5 que disparava contínuament granades explosives.

La traïció fou total. Guàrdia civil, Guàrdia d'Assalt i carrabiners, tots, tots anaven amb els facciosos.

La resistència a la Casa del Poble fou heroica. Caigueren molts companys i, finalment, el diumenge, de bon matí, uns quants, pocs, per mitjà d'una mina, pogueren fer-se escàpols i venir al local del Sindicat a demanar ajut.

Què podíem fer nosaltres? No teníem a penes armes i els pocs que en tenien ni les volien donar als companys més decidits ni volien sortir a atacar per l'espatlla els assetjadors de la Casa del Poble, que tenien per tot armament vint-i-quatre pistoles i dos fusells. Les municions eren escasses.

Vaig telefonar al local d'«Izquierda Republicana» i des d'allí em contestà una dona que no hi havia ningú més que ella... D'armes, ni parlar-ne, no en sabia res.

AQUELLS HEROIS

Seguien resistint els companys de la Casa del Poble, i nosaltres, impotents, no sabíem què fer per a auxiliar-los.

Finalment, em vaig decidir a telefonar al Govern Civil. Vaig demanar pel governador, camarada Labin, i una veu desconeguda em va contestar que era ell mateix. No vaig reconèixer la veu, però per si m'hagués confós, vaig parlar amb tota sinceritat.

—Estem assetjats a la Casa del Poble pels feixistes —vaig dir—, procureu auxiliar-nos.

—Quantes armes teniu? —va preguntar la veu.

—Poques —vaig contestar— i les municions se'ns acaben.

—Feu-vos tot el forts que volgueu, però les municions s'acaben a tot Espanya...

Vaig veure clarament que el que qui parlava era un traïdor que el camarada Labin havia estat substituït, per la qual cosa li vaig dir que tant el que es trobava a l'aparell com tots els qui el voltaven eren uns...

Els de la Casa del Poble, en tenir coneixement de la seva situació, abandonaren l'edifici. Uns pogueren escapar amb vida, però la major part d'ells moriren crivellats per les bales de les metralladores instal·lades a la catedral...

COMENCEN ELS AFUSELLAMENTS EN MASSA

Les forces que assetjaven la Casa del Poble pogueren ja dedicar-se a altres actes de repressió inhumana. Començaren les detencions i afusellaments en massa, per la qual causa, tots els més significats procuràrem eludir l'acció dels feixistes. Tots ens amagàrem.

Un company anomenat Riol, el qual tenia coneixement per una confidència, que el cercaven per a afusellar-lo, anà al seu domicili i es refugià a casa, on estigué fins que va creure que ja no es recordaven d'ell.

Nits horribles aquelles. Fren degollades dotzenes de persones diàries al mig dels carrers més cèntrics. Dones, vells, criatures, jeien ensangonades hores i hores al mig d'un carrer. Mans piadoses els collocaven mocadors i tovalloles que els tapaven la cara. Respecte a la mort...

A les afores de la població es presenciaren espectacles esfereïdors. Fillets assassinats abraçat a llurs mares, amb les entranyes al descobert, els caps tallats en rodó... i indicis inequívocs de les més atroces bestialitats...

ACOSATS COM A FERES

Valladolid sofria la barbàrie inquisitorial feixista. Cada dia anaven en augment els assassinats i això durà molt. Minvà un xic quan fou detingut el company Riol.

Els companys del Sindicat Nacional Ferroviari, perseguits com a feres, no estàvem segurs enlloc. Dormíem ara a la casa d'un ara a la de l'altre fins que per por de comprometre —compromís que els costaria la vida— als bons amics que ens amagaven a les seves llars, acordàrem anar a viure a un bosc de pins no massa lluny de la població anomenat pineda d'Antequera.

Un dia que jo casualment no hi era foren sorpresos per la policia. La major part pogueren fugir i solament fou detingut un company anomenat Asegurado que fou afusellat poques hores després.

PERSEGUIT PER LA POLICIA

Ara ve, em diu el meu interlocutor, un episodi que es refereix únicament a la meva persona que és una de les causes per les quals no he volgut que publiquéssiu el meu nom. Estic gairebé segur que la meva dona i els meus fillets deuen haver estat assassinats, però tinc encara amics als quals podria comprometre.

—Accepto, vaig dir-li, el vostre desig. Seguiu.

—Després de veure com va ésser tractat el malaguanyat company Asegurado, vaig acabar de convèncer-me de quines eren les intencions ce'm de quines eren les intencions dels feixistes respecte tots els que ens havíem distingit sempre en qüestions de reivindicacions obreres.

El dia 16 d'agost la meva muller va infantar una nena. El primer que vaig dir a la llevadora fou que no li podria pagar el seu treball. S'hi conformà i la meva dona fou assistida amb tot l'amor per aquella bona dona.

El dia 19, tres dies després d'infantar la meva muller, estava al balcó en mànigues de camisa i vaig poder veure com uns individus entraven per la porta del carrer. Un company ferroviari que estava casualment a casa em va dir que els que pujaven l'escala eren policies, que ell els coneixia.

Com sigui que la porta de l'habitació que jo ocupava estava oberta per tal que les veïnes que contínuament entraven i sortien poguessin fer-ho amb més comoditat els individus en qüestió podien arribar fins el lloc on jo em trobava sense cap dificultat. Tingueren un mínim d'educació; trucaren a la porta...

Jo no sabia què fer. Tenia la pistola amagada a la cuina i per anar-hi havia de passar forçosament per la porta del pis on hi havia els policies...

Ells mateixos aclariren la situació. Entraren i s'adreçaren cap on jo era. No vaig vacil·lar. Sabia el que m'esperava si queia a les seves mans. Em vaig tirar daltabaix del balcó —era un primer pis— i travessant el carrer em vaig adreçar al domicili del company Riol que vivia justament al davant de casa, per avisar-lo del perill que corria.

No va voler seguir-me. Deia que era massa conegut i que de totes maneres seria detingut. El vaig deixar i vaig saltar per la banda del darrera. Com sigui que encara anava en mànigues de camisa em vaig adreçar al bar d'un bon amic on em proporcionaren una americana negra i una gorra.

Vaig tornar a casa per veure què li havia passat a la meva dona. En aquell moment s'emportaven el company Riol que no m'havia volgut seguir...

A casa, la dona estava mig desvanescuda. L'havien insultada, amenaçada de mort si no deia on jo em trobava...

Li digueren que no em volien fer res, que era únicament perquè anés a treballar, car necessitaven ferroviaris. Fou debades, de la boca de la meva dona no en sortí ni una paraula.

Vaig fer un petó a la dona i un altre al nou nat i em vaig adreçar al camp. No podia seguir vivint a la ciutat, car al més petit descuit em detindrien.

(Continuarà)

Què passa al Port de la Selva?

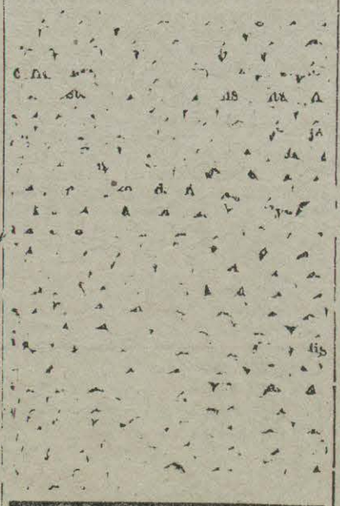

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

VARIACIONS

La pròpia tragèdia no ens fa oblidar la dels germans brasilers. Enmig del vivíssim dolor que ens endogala sentim a la nostra mateixa carn l'insult inferit a l'heroi Luis Carlos Prestes. Un Tribunal dit de Seguretat Nacional ha condemnat a més de setze anys de presó al qui encarna l'esperit demòcrata del Brasil. El dictador haurà respirat satisfet. Els brasilers honestos hauran inclinat el cap, avergonyits.

* * *

Els que creuen entendre en els nous mètodes revolucionaris, sostenien que les barricades havien deixat d'ésser eficaç instrument de defensa. A hores d'ara, però, ja no gosen defensar semblant teoria. La realitat els ha convençut de llur equivocació. Llàstima que la barricada sigui una cosa passatgera. Si no fos el seu caràcter efímer, valdria la pena d'editar un catàleg destinat a popularitzar els diferents models exhibits. Tindria un èxit. Sobretot entre els aficionats a l'arquitectura. En alguns models, per ésser perfectes, només hi mancava la cambra de bany.

* * *

El Govern Central ha assumit la direcció de l'Ordre Públic a Catalunya i la direcció de la zona de guerra a l'Aragó i no ens hem escabellat ni ens hem estripat les vestidures. Concedim que en els nostres llavis hi hagi hagut un somriure amarg. Els autors dramàtics afirmen que és aquest el somriure adient quan el joc resulta fallit per tothom. Però si en els nostres llavis hi ha hagut una lògica amargor, no cal que ningú s'esforci a posar-hi bocins de mel en forma de tòpic estereotipat. La força de Catalunya queda demostrada, precisament, amb el seu sacrifici. I si Catalunya hagués pogut ésser catalana, no li hauria calgut sacrificar-se.

* * *

Una anècdota.

Es celebrava un míting en una població rural. Els oradors coincidien a afirmar que la terra ha d'ésser per al qui la treballa. L'auditori aplaudia amb entusiasme. Tot l'auditori, no. Un dels auditoris, amb les mans a la butxaca i el nas arromangat, es dirigí al seu vei per dir-li: ¿I què volen que en faci jo de la terra si els fruits han d'ésser per als qui no han treballat mai?

* * *

Portat per un noble afany de superació patriòtica, un intel·ligentíssim nacionalista, jove, les emprenia contra els aficionats al teatre. Ens va doldre. La seva mateixa intel·ligència segurament li farà comprendre l'error comès. Hem de voler ésser totalitaris, això és, no hem de voler excloure cap activitat El teatre —ha estat dit— és el complement de la Biblioteca Es, per tant, instrument de treball, de cultura, de combat. Quan el teatre professional, en plena revolució, considera la màxima gosadia reposar «El Místic» l'obra revolucionària ha d'ésser defensada per l'aficionat. Podem exigir que el teatre d'aficionats no sigui una grotesca paròdia del teatre professional. D'acord. Aquesta és l'exigència que porta en les seves orientacions la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur, la qual, per a remprendre la labor realitzada en el transcurs d'uns quants anys, tan sols espera la paraula del conseller de Cultura de la Generalitat.

* * *

Angel Pestaña el capdavanter del Partit Sindicalista, ha dit que no creu en la unitat; creu, però, en la tolerància. Angel Pestaña ha estat sincer i, al nostre entendre just. Ara, si difícil és aconseguir la unitat, més difícil resultat aconseguir la tolerància. La unitat no exclou l'esperit intolerant. I consti que per un català és dolorosa aquesta constatació. Però el nostre país està contaminat d'aquest mal que és el fonament de tots els mals que sofrim. Nosaltres, quan sentim parlar d'una nova Espanya, interpretem que es refereixen a una Espanya regida per un esperit de tolerància. I som pessimistes.

J. NAVARRO COSTABELLA

DESPRES DE LA REVOLTA

POR QUIEN? POR QUE?

Robert Castrovido publica a «El Pueblo» aquest interessant article que reproduïm íntegrament:

«Estas dos preguntas —todavía no contestadas— nos hacemos todos al saber de la revuelta catalana dominada por el Gobierno de España, residente en Valencia, al hacerse cargo con arreglo al Estatuto del orden público en la región autónoma.

Sentimos hondamente que haya habido necesidad de hacer lo que se hizo en Octubre de 1934 con pérfida intención entonces y que se apresuraron a deshacer las izquierdas así que triunfaron en las memorables elecciones de Febrero, el año 1936. Es lo que motiva mi sentimiento uno de los males causados por los revoltosos.

¿Por qué se rebelaron? Y a quién (partido, sindicato organismo) puede con certeza y en buena lógica atribuir la rebelión?

Todavía no lo sabemos. La paz se ha restablecido, pero no se ha hecho la luz.

Insidias, insinuaciones promesas de hablar claro mañana con los consabidos «ya diremos», «ya descubriremos a los verdaderos causantes», en su día hablaremos... En tanto hablan, descubren y actuan, seguimos a obscuras sobre las causas originarias de la rebelión y sobre el número, calidad y significación de los rebeldes.

Con presteza se han sacudido la paternidad del engendro subversivo la Confederación Nacional del Trabajo y la Federación Anarquista Ibérica. Creemos sus protestas por dos razones: la una porque no tenemos derecho a dudar de su honrada palabra y la otra por el hecho de continuar formando parte del Gobierno de España, anarquistas tan caracterizados y distinguidos como Federica Montseny, Peiró y García Oliver, los tres de la C. N. T. de Cataluña.

Por los manifiestos del sindicato y del partido mencionados que en esos documentos y en el diario «Solidaridad Obrera» hacen gala de haber intervenido en sentido pacificador y por otros manifiestos y otros periódicos de sindicatos y de partidos antifascistas sabemos que no sabemos nada.

Barruntamos que los antecedentes están en las crisis de las tres semanas y la famosa nota del Gobierno de la Generalidad (después de los veintiún días de crisis) rogando a los grupos armados que se disolvieran por la persuasión si no querían exponerse a medidas enérgicas que contras ellos se aplicarían.

De la versión oficial acerca de acuerdos adoptados en Valencia por el Gobierno de la República española deducimos que el toque estuvo en administrar aduanas y en ejercer en fronteras, carreteras y caminos la inspección y vigilància, motivo muy pequeño si se compara con la magnitud de sus efectos, pues según asegura en su Manifiesto a la Juventud Catalana, la Juventud Socialista Unificada, hubo quinientos muertos y dos mil heridos en las tremendas e inexplicables jornadas en las cuales, al decir del mismo Manifiesto, funcionaron tanques, morteros, cañones y ametralladoras, además de fusiles y pistolas.

Triste y abominable es que en una muy secundaria, local trifulca, de confusos y todavía ignorados orígenes y móviles, se hiera a dos mil personas y se mate a quinientas, lo que causa espanto en todo ànimo antifascista, pues eso equivale a obsequiar con una victoria a nuestros aborrecibles enemigos.

Se comprende la protesta armada de un núcleo de luchadores contra otro grupo u otros grupos del mismo ejército, cuando se trata de evitar un convenio con los adversarios, un nuevo abrazo de Vergara o cuando se persigue la defensa de la revolución, el deshacer ardides contrarevolucionarios y chasquear aspiraciones dictatoriales; pero combatir, no se sabe por quién para alcanzar lo que se ignora (tan pequeña debe de ser su magnitud) es empresa de locos, cuando no ruindad de fascistas emboscados, fruto de las artimañas de agentes provocadores màs abundantes en la revolución española que los microbios en las cloacas, desde aquel Regato, instrumento de Fernando VII, en el levantamiento de 1820 hasta los imponderables, incontrolados e irresponsables del último episodio.»

Fem comptes

El 19 de juliol, a Barcelona hi havia més de cent mil fusells. Molts d'aquests fusells van anar al front. Però en restaren, en nombre considerable, a la nostra ciutat. Prou que ha quedat evidenciat durant les tràgiques jornades d'aquest mes de maig!

Bé. Ara ens informen que han estat recollits mil cinc-cents fusells. I què? Què són mil cinc-cents fusells? Què són, tenint en compte l'extraordinari nombre que n'hi ha d'amagats, allà on sigui, a Barcelona?

Cal cercar i trobar un per un els fusells que no són al front. Els fusells que ningú no sap on són, però que, en un moment donat, surten al carrer.

El desarmament a la reraguarda ha de fer-se amb tota severitat i amb tota eficàcia.

Les entrevistes diplomàtiques d'aquests dies a Londres

BECK VOL ACTUAR D'INTERMEDIARI A FI D'ENCAMINAR EL REICH PERQUE PARTICIPI EN LES ACTIVITATS INTERNACIONALS EUROPEES

Londres, 15. — Les entrevistes diplomàtiques celebrades ahir tingueren veritable interès internacional especialment les que celebraren Eden i Delbos.

Després d'un ample canvi d'impressions de caràcter general, s'abordà la qüestió de la guerra civil espanyola i el factor alemany en la política europea.

Aquest darrer punt portà a examinar els desigs anglesos en el sentit d'intentar un nou esforç per tal de donar una interpretació suavitzadora al pacte franco-soviètic a fi de fer possible que el Reich s'avingui a donar la seva col·laboració a les activitats internacionals europees.

Indubtablement no fou pura coincidència que aquesta entrevista fos precedida d'una conversa que durà una hora entre Delbos i Beck. Certes personalitats diuen saber que Beck vol actuar d'intermediari entre França, la URSS, Txecoslovàquia i Alemanya, a fi d'encaminar el Reich a fer que participi en les activitats internacionals europees.

Després de l'entrevista Delbos-Beck, als cercles polonesos es declarava que Beck estava molt satisfet, i que havia dit que acabava d'examinar amb Delbos tots els problemes europeus en general i les relacions entre París i Varsòvia en particular.

D'altra banda, el ministre britànic d'Afers Estrangers conferencià novament amb von Blomberg, i Delbos visità Neville Chamberlain, futur ministre d'Afers Estrangers anglès.

Aquestes converses permeteren a aquests estadistes harmonitzar completament els criteris francès i anglès, tenint en compte les indicacions, detalls i suggerències que cadascú pogué obtenir de les seves pròpies entrevistes amb els representants de les potències estrangeres que es troben actualment a Londres.

BENGALES DE GUERRA

MATX A FINISH

Fa poc més d'un any, Barcelona va entusiasmar-se amb les lluites de «catch-as-catch-can», i com per art d'encantament va sorgir un públic addicte que totseguit s'hi va familiaritzar i va aprendre's de cor el vocabulari. Un dels mots que varen fer més fortuna va ésser aquest de «finish», aplicat als combats que no tenien limitació.

No és del cas que jo exposi el criteri que em mereix una lluita ferotge com aquella. Podeu suposar-vos-el. Era, en cert grau, un simptoma del pròxim esdevenidor i sense adonar-se'n, el poble s'avesava a l'exercici de la violència. Tanmateix, del que jo vaig poder presenciar al ring del Price, m'és donat avui extreure'n un alliçonament. El crec interessant i us en faig ofrena.

En algun dels matxs a «finish» de què vareig ésser espectador, vaig poder observar que, sovint, el lluitador més noble s'imposava i repetidament les espatlles enormes del contrincant brut fregaven gairebé la catifa. Però, generalment, la malicia solia estroncar el combat amb un cop brusc que feia que la feroç murrieria s'imposés, ni que fos poc netament, al «fair play». Lluitador hi hagué que va haver d'emparar-se en la policia, davant la indignació del públic, que a darrera hora reaccionava i, com en els drames del Parallel, vibrava a l'unison amb els que creia més bons. Però era inútil. El veredicte era sempre inapellable.

Així el poble saber porta deu mesos debatent-se amb la noblesa d'un Rex Gable, contra el sinistre Zsbysko del feixisme. Repetidament, aquest ha estat pres en les més lícites i contundents claus. Però, malgrat tot, no ha tocat encara d'espatlles a terra i el «matx a finish» continua mesos i mesos.

Prenent exemple de les lluites espectaculars d'un any enrera, gosaríem recomanar al poble que per cap concepte no distregui la seva atenció del forceig mortal a què viu lliurat. La reacció despietada i brutal com un «catxer» d'avantatge, només espera això. L'avinentesa de ventar un cop traïdor que li permeti llançar-nos per damunt de les cordes. Per aquest motiu, tot allò que de prop o de lluny tendeixi a distreure el poble del seu objectiu primordial, que és guanyar la guerra, podria dur-lo a veure's projectat a les butaques, que en aquest cas, foren fossars.

J. M. FRANCES

Després del 19 de Juliol...

Després del 19 de juliol, molta gent —sobretot els que militaven en les zones socials i polítiques conservadores— cuità a inscriure's als partits d'esquerra i als sindicats. Per què? Senzillament, per una raó molt humana que no escaparà a l'atenció de ningú: perquè així podien exhibir, en qualsevol moment, una patent d'antifeixisme que ni per la seva història, ni pels seus mèrits no haurien pogut presentar mai; patent que els posava en una situació favorable davant de possibles contingències.

No tots els partits sostingueren el criteri d'admetre nous afiliats. Esquerra Republicana de Catalunya, en previsió d'aquelles infiltracions perilloses, dictà, al seu temps, unes disposicions que dificultaven l'ingrés als seus rengles. Però aquesta és una excepció que confirma la regla. Les sindicals, sobretot, obriren les portes a tothom, sense exigir-los, en la majoria dels casos, un mínim d'adhesió als ideals antifeixistes i —no cal dir— als ideals autènticament revolucionaris. I per si això no fos prou, han permès que els nou vinguts arribessin a ocupar càrrecs de direcció en alguns Sindicats. Proves? En tenim moltes. Les suficients per a demostrar que no parlem sense fonament.

Hi ha hagut, des d'un principi, un immoderat afany proselitista en determinats grups polítics i sindicals. Aquest afany havia de contenir-se. Havia de contenir-se singularment després del 19 de juliol. L'experiència era massa dura, el moment era massa difícil, les perspectives eren massa delicades, perquè algú, inconscientment, volgués aprofitar les circumstàncies per a augmentar el nombre d'afiliats.

Això ja ha passat. I el passat és inevitable. El que cal és corregir el present. El que cal és, en aquest cas, procedir a una depuració efectiva i inflexible. El que cal és anar a una revisió metòdica i absoluta dels carnets estesos des del 19 de juliol. El que cal és una observació constant de la conducta dels nou-vinguts, i desplaçar de les directives els que no han pogut demostrar al llarg dels anys i en moments adversos, la seva categoria d'homes políticament i socialment esquerristes.

Els interessos de la guerra i la revolució ho reclamen. Qui els pot desatendre?

REUNIO DE LA DIPUTACIO PERMANENT DE LES CORTS

València, 15.—Aquest matí s'ha reunit en segona convocatòria, presidida pel senyor Martínez Barrio, la diputació permanent de les Corts, amb assistència dels senyors Pascual Leone, Muñoz de Zafra, González Sicilia, Velayos, De Francisco, Pérez Urria, Palomo i Vargas.

Han enviat l'adhesió als acords que s'adoptessin els senyors Corominas i Fernández Clérigo.

En primer lloc hom ha donat compte de la substitució del senyor Tomàs i Piera pel senyor Santaló, en representació de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La diputació ha acordat passar a la Comissió de suplicatoris l'elevat a les Corts pel Tribunal Popular de Lleida en sollicitud de l'oportuna autorització per a processar el diputat Manuel Florença Ferrer.

Després d'ésser aprovada la jubilació del ministre del Tribunal de Comptes Rodrigo Díaz, la Diputació ha acordat prorrogar per trenta dies l'estat d'alarma.

El feixisme és la destrucció. Heus ací l'aspecte lamentable del pavelló de Filosofia i Lletres, de la Ciutat Universitària, destruït per la metralla enemiga...

ESPIES!

Al consolat del Perú s'han detingut els enemics més perillosos de la nostra lluita

València 15.—El ministre de la Governació ha facilitat als periodistes la nota següent:

«El servicio realizado por el director general de Seguridad, que se trasladó a Madrid con este objeto, en relación con los refugiados en un Consulado es de tal importancia, que el ministro de la Gobernación, al mismo tiempo que hace pública su felicitación al director general de Seguridad y a cuantos a sus órdenes han actuado en este servicio, propondrà recompensas para todos ellos, porque estima que no ha existido en lo que llevamos de guerra otro servicio de mayor importancia y que enga más alcance que el que se ha efectuado. Es tal su naturaleza, que las detenciones practicadas y las que se están practicando suponen haber quitado al ejército que tan heroicamente lucha en Madrid los enemigos más peligrosos, mucho más que los que están en las trincheras, enemigos que hacían inútiles muchos de los esfuerzos de los heroicos defensores de Madrid.

Por el momento el ministro se atiene a la referencia que de estos servicios ha dado ya el director general de Seguridad; pero en fecha no lejana se podrá hacer saber a la opinión pública la magnitud de lo que se ha realizado y lo que con este trabajo se ha impedido. Viene este servicio a confirmar criterio constantemente mantenido por el ministro de la Gobernación, de que la policía debe actuar sin estar guiada de ninguna clase de partidismos, sino simplemente de la técnica profesional, que es lo exigible, y con la lealtad a [illegible] que es indispensable.»